

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2005

Núm. 67/Fascicle I

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 20 de setembre del 2005

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4800/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume R. Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou Sistema d'informació dels serveis públics d'ocupació (SISPE). 3246
  - 2) RGE núm. 6419/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de les infraestructures i dels equipaments educatius. 3247
  - 3) RGE núm. 6420/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del nou curs escolar. 3247
  - 4) RGE núm. 6435/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a curs escolar 2005-2006. 3248
  - 5) RGE núm. 6421/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fundació Turística de Menorca. 3249
  - 6) RGE núm. 6423/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb el producte turístic tot inclòs. 3249
-
-

7) RGE núm. 6424/05, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions de divulgació en relació amb la Llei 4/2005, de drogodependències i altres addiccions. 3250

8) RGE núm. 6431/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a regeneració democràtica (I). 3250

9) RGE núm. 6432/05, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluc Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a regeneració democràtica (II). 3251

10) RGE núm. 6433/05, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluc Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a regeneració democràtica (III). 3253

11) RGE núm. 6426/05, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a objectius del Pla de la immigració de les Illes Balears. 3254

12) RGE núm. 6458/05, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a estació provisional del tren. 3255

13) RGE núm. 6466/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a repercussions de la crisi tèxtil. 3256

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1109/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a infraestructures hospitalàries del Govern de les Illes Balears. 3258

III. COMUNICACIÓ DEL GOVERN RGE núm. 6427/05, per tal d'explicar el contingut i els resultats de la Conferència de Presidents de Comunitats Autònomes i adoptar els acords corresponents. 3267

IV. MOCIONS:

1) RGE núm. 4886/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de carreteres, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2748/05. Fascicle II

2) RGE núm. 5091/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en recerca, desenvolupament i innovació, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2749/05. Fascicle II

V. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 3467/04, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a ràdio i televisió pública a les Illes Balears com a eines fonamentals de normalització lingüística. Fascicle II

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia senyores i senyores diputats. Benvinguts tots en aquesta nova sessió de plenari, desitjant que hagin passant unes agradables vacances i sobretot que tinguin molta salut i molta il·lusió. I amb aquest esperit començarem la sessió plenària d'avui.

El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4800/05, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume R. Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou Sistema d'informació dels serveis públics d'ocupació (SISPE).

Primera pregunta RGE núm. 4800/05, que fou ajornada a la sessió anterior, relativa a nous Sistemes d'Informació dels Serveis Públics d'Ocupació (SISPE) que formula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, voldríem saber com repercutiran les dades de l'atur registrat a les Illes Balears la implantació del nou sistema d'informació SISPE. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Tadeo, SISPE és un sistema d'informatització dels serveis públics d'ocupació, l'atur registrat, que com vostè sap és un mètode d'estadística complementària al principal que és l'enquesta pública de població activa. L'any 99 se va posar en marxa una coordinació entre l'Estat i les comunitats autònomes, els seus serveis públics, que ha culminat el mes de maig d'enguany. Açò beneficia el sistema perquè s'ha fet més

coherent, s'ha posat homogeneïtat en la manera d'incorporar registrat, ha permès també incorporar col·lectius que d'alguna manera s'havien anat perdent i hi haurien d'estar, m'he referesc òbviament als estrangers, tan comunitaris com extracomunitaris.

I com a conseqüència per a les Illes Balears, al igual que la resta de comunitats autònomes, l'estadística creix una mica, però és una estadística millor des del punt de vista de fiabilitat, el procés actualment amb la Seguretat Social i qualsevol alta o baixa fan que l'atur registrat sigui molt immediat i açò ens permet que, a més de no haver d'esperar la publicació de l'EPA, d'una altra banda les decisions i actuacions que s'han de dur en polítiques actives se puguin contrastar amb aquesta data, que és molt immediata i que no només dia a dia, setmana a setmana o mes a mes, sinó que territorialment ubicada a cada una de les oficines allà on hi ha el sistema implantat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir?

I.2) Pregunta RGE núm. 6419/05, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de les infraestructures i dels equipaments educatius.

Segona pregunta RGE núm. 6419/05, relativa a situació de les infraestructures i equipaments educatius que formula la diputat Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, davant l'inici del nou curs escolar, voldríem conèixer de primera mà en quina situació es troben les infraestructures i els equipaments educatius.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, creim que hem aconseguit millorar la situació de les infraestructures educatives, encara que falta molt per avançar i molt per fer. Com sap molt bé la diputada, hi ha un pla d'infraestructures molt ambiciós que pretén durant aquesta legislatura posar en peu els recursos necessaris perquè el procés d'escolarització i d'educació se produeixin en termes de justícia, d'igualtat i de qualitat.

Vull dir que amb molt satisfacció hem inaugurat divendres un nou institut de secundària a Palma, ahir vàrem inaugurar dos nous instituts a Esporles i Porreres i un institut que ha arrencat també a Binissalem, a més de diversos col·legis que han arrencat a l'illa d'Eivissa, a Mallorca i també algunes reformes

importants a Menorca. S'ha abordat durant aquest temps d'estiu tot un seguit de reformes importants i en termes generals puc dir que les infraestructures estan en condicions adequades per començar el curs. És cert que en alguns casos concrets hi ha hagut algunes dificultats per poder començar el dia que estava prevista, s'ha hagut d'esperar algun dia més, s'han hagut d'acabar alguns detalls, obres no sempre imputables, per cert, a l'administració educativa de les Illes Balears.

Però bé, la meua impressió és que tenim el curs arrencat, amb unes bones infraestructures, amb necessitats encara de millorar, hi ha moltes coses en obres, molts de projectes en obres i que jo esper que l'any que ve quan se comenci el curs puguem, com enguany, congratular-nos de què hem aconseguit entre tots millorar les condicions, les infraestructures, el servei de l'educació en el seu conjunt.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

I.3) Pregunta RGE núm. 6420/05, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del nou curs escolar.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 6420/05, relativa a inici del nou curs escolar que formula la diputada Sra. Maria Anna López i Oleo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, una volta hem començat un nou curs polític també s'ha començat un nou curs escolar i voldríem saber quina valoració fa el conseller d'Educació i Cultura en relació a l'inici del nou curs escolar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, el curs va començar d'una forma escalonada, en concret dia 12 va començar a totes les escoles de Ciutadella per poder acabar abans i poder tenir les festes de Sant Joan més lliures. Després dia 14 va començar Infantil i Primària, en termes generals, més els instituts de Sineu i Artà que ho havien demanat. Dia 15 i 16 va començar tota la Secundària. I dia 19 d'aquesta mateixa setmana han començat alguns centres que havien tengut algun tipus de dificultat, algun retard o alguna obra que no havia estat encara conclosa.

Però puc dir que dins un àmbit de creixement d'un 2,7% l'escolarització en obligatòria més Batxillerat, calculant-se pràcticament 140.000 alumnes, amb una plantilla de 13.500

professors i pràcticament 500 centres, puc dir que en termes generals el començament d'aquest curs des del nostre punt de vista i salvant petites dificultats que crec que durant aquests dies d'inici han estat solucionades i s'estan solucionant en aquest moment, la veritat és que prudentment sense incidents i en termes generals crec que d'una forma positiva crec que ha arrencat el curs.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

I.4) Pregunta RGE núm. 6435/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a curs escolar 2005-2006.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 6435/05, relativa a curs escolar 2005-2006 que formula el diputat Sr. Miquel Ramon i Juan del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé de les respostes del Sr. Fiol a les anteriors preguntes del seu grup, ja veig que no hi ha cap motiu de preocupació sobre l'inici del curs escolar, pareix ser que s'ha produït sense cap problema. No coincideix exactament amb opinions manifestades per diversos sectors, bé siguin APA, sindicats de l'ensenyament, que parlen d'un seguit de problemes, com per exemple les ràtios superiors a les permesses per la llei d'una manera bastant generalitzada, dèficit de professorat, atenció a la diversitat, audició, llenguatge, altres professors. Centres de Primària i instituts que no arriben a obrir en el moment que correspon, "barracons" prefabricats a Marratxí o Lloseta. 12 centres, un de cada tres, dels que hi ha d'Educació Infantil i Primària a Eivissa tenen obres pendents quan comença el curs, el centre de S'Olivera, que s'ha anunciat tantes vegades, s'ha acabat i s'havia d'inaugurar, obre les portes sense tenir tot el material. I avui mateix llegim a la premsa que l'Institut Algar començarà demà les classes com si fos un servei públic que té una vaga. Diu: "amb serveis mínims mentre continuen les obres". Creim que són un seguit de qüestions, de deficiències que haurien de fer reflexionar el conseller i no donar-se tant per satisfet.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. President, jo no he negat que hi hagi algunes dificultats i algunes vostè les ha citat naturalment, les ràtios superiors en alguns centres, no en tots, ja sabem per què se produeixen i intentam posar-hi remei obrint nous centres escolars. Respecte a dèficit de professorat no hi puc estar d'acord, ha crescut enguany la plantilla d'ensenyants en 150 places.

Quant aules prefabricades, hi ha una certa pretensió a denominar-los "barracons" com si fos una qüestió despectiva, allà on hi ha hagut dificultats, n'hi ha hagut i no ho he negat en cap cas, hem intentat parlar amb les APA i els ensenyants i intentam ampliar..., que són aules prefabricades en el cas de Marratxí que s'estan utilitzant mentre s'està construint un centre per a aquests alumnes, no és una qüestió definitiva.

Però vostè xerra concretament d'Eivissa i me permetrà que li llegeixi molt breument un paràgraf de l'article que va publicar ni més ni manco que el director del Diari d'Eivissa, persona gens sospitosa de ser pròxima al Partit Popular. Comença l'article: "*Por suerte los niveles de conflictividad que rodeaban el comienzo del curso escolar en Eivissa y Formentera han disminuido en los últimos años. El inventario de anomalías se ha reducido gracias a una paulatina mejora de la gestión y cada vez es menor el número de frentes abiertos. Muchas de las tensiones, insuficiencias, retrasos y problemas que (...) por estas fechas a casi todos los colectivos de la comunidad educativa han quedado encarrilados, de modo que el panorama de hoy es mucho más sosegado que el que era habitual no hace tanto tiempo...*". Això és un article del Sr. Joan Serra, director del Diari d'Eivissa, relatiu al començament del curs escolar a Eivissa i Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. M'agrada que també llegeixi el Diari d'Eivissa Sr. Conseller i tal vegada no s'ha fixat quan parla de "*hace unos años*" es referia bàsicament als darrers anys 90, quan es començaven tots els cursos sense professors...

(Remor de veus i petit aldarull)

...cosa que va variar la passada legislatura i començaren els cursos amb professors, la passada legislatura, la primera. De totes maneres jo no puc estar d'acord amb vostè en què no manquen professors, parli una mica amb els centres, parli amb els sindicats i veurà.

Jo tenc una sensació preocupant, els recursos que se dediquen a l'ensenyament concertat no fan més que augmentar les deficiències amb l'escola pública, no s'arriben a solucionar..., no li estic dient que empitjorin, no s'arriben a solucionar, no obrin a temps, s'han de fer obres...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Té la paraula Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Jo li agrairia que no interpretés els articles d'opinió, els articles d'opinió són el que són, diuen el que diuen i naturalment llegesc amb molt d'interès el Diari d'Eivissa. Però li diré una cosa, la inversió que se fa en educació a les Illes Balears, la inversió en escola pública que se

fa a les Illes Balears és d'unes quantitats i d'una magnituds absolutament desconegudes fins ara.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

I.5) Pregunta RGE núm. 6421/05, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fundació Turística de Menorca.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 6421/05, relatiu a Fundació turística de Menorca que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Recentment la Conselleria de Turisme ha creat una fundació, s'ha constituït una fundació per a la promoció turística i específica de Menorca, a la qual s'han integrat tots els ajuntaments, el consell insular i tot el sector turístic de Menorca. Voldríem conèixer quin resultat esperen obtenir d'aquesta fundació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. L'objectiu bàsic d'aquesta fundació és la descentralització, és a dir, que sigui des de la pròpia illa de Menorca allà on se prenguin les decisions corresponents a la promoció turística i per això hi ha una participació, tan privada com pública, jo crec que notable, des del consell insular, passant per tots els ajuntaments i totes les entitats privades que tenen alguna cosa a dir dins el món del turisme. Jo crec que la col·laboració entre sector privat i sector públic i el fet que se prenguin les decisions des de Menorca, havent a més una participació majoritària del sector privat, un 60% en relació al 40% públic, fa que les decisions també es puguin prendre amb caràcter molt més professional i sobretot, que és el màxim objectiu que hem perseguit, des de la pròpia illa fomentant la descentralització.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

I.6) Pregunta RGE núm. 6423/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb el producte turístic tot inclòs.

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 6423/05, relativa a actuacions en relació al producte turístic tot inclòs que formula el diputat Sr. Antoni Marí i Tur del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Turisme, sabem que vostè com la resta del Govern no ha deixat de treballar durant aquest estiu. Però en concret voldríem saber quines actuacions està portant a terme la Conselleria de Turisme en relació al producte turístic anomenat tot inclòs.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Davant un producte que no és nou, però sí és cert que ha incrementat un poquet la seva presència durant els darrers anys, el Govern bàsicament el que fa és un estudi, un anàlisi d'aquesta situació, del mercat, de les seves motivacions i per això hem tengut reunions amb majoristes de viatges, federacions hoteleres, altres patronals de sectors que es puguin veure afectats per aquest producte, com és la restauració, el camp de l'oferta complementària, el comerç, etcètera. I a més, com tots vostès coneixen, hi ha creada una comissió d'experts que en aquests moments estarà en condicions, durant aquest trimestre, de poder elevar un informe al Consell de Govern en relació a aquest producte.

A més d'això, dir que durant els mesos d'estiu, de plena temporada alta, almanco a Mallorca allà on mantenim les competències en ordenació turística, hem fet un seguiment per part de la inspecció turística del producte del tot inclòs, insistim dins l'ànim i l'objectiu de poder conèixer molt millor aquesta modalitat i intentant entre totes les parts implicades poder aconseguir una solució que permeti poder afrontar de cara al futur que puguem donar el millor tot inclòs, amb la màxima qualitat i poder aconseguir que un producte que avui crea suspicàcies i recels pugui acabar sent un producte de qualitat per a tots els visitants que ho desitgin a l'hora de visitar el nostre destí Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

I.7) Pregunta RGE núm. 6424/05, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions de divulgació en relació amb la Llei 4/2005, de drogodependències i altres addiccions.

Setena pregunta RGE núm. 6424/05, relativa a accions de divulgació en relació a la Llei 4/2005 de drogodependències i altres addiccions que formula l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Ple d'aquesta cambra va aprovar el mes d'abril la Llei 4/2005 sobre drogodependències i altres addiccions a les Illes Balears. El que voldríem saber des del nostre grup és quina valoració fa la consellera de Salut i Consum i quines accions de divulgació d'aquesta llei se porten a terme en matèria de tabaquisme.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, efectivament pel Parlament se va aprovar la Llei de drogodependències el passat mes d'abril i hi havia previst dos mesos com a termini d'entrada en vigor. Des de què se va aprovar aquesta llei vàrem presentar la campanya "Espais sense fum", sobretot relacionada amb les mesures previstes pel tabac, per tal de començar a conscienciar la gent que era necessari, per guanyar tots en salut, distingir aquests espais que no havien d'estar contaminats pel fum.

Vàrem presentar aquesta campanya, li he de dir que ha estat un èxit perquè de fet ja duim editats més de 90.000 suports divulgatius de distintes maneres, vàrem posar en marxa un telèfon, el telèfon "Crida" per tal que totes les persones que tenguessin qualsevol dubte en relació a aquesta llei o en relació a qualsevol drogodependència poguessin cridar, i també li puc dir que aquest telèfon du més de 2.000 cridades i per tant crec que ha estat una bona idea posar-lo en marxa.

A més també jo crec que una cosa molt important per tal que tengués èxit l'aplicació d'aquesta llei va ser un conveni de col·laboració amb les dues patronals, CAEB i PIMEM, perquè entenem que els principals afectats eren, amb les noves mesures per regular el tabac, eren els establiments de restauració i els llocs de feina on les mesures eren més noves. Li puc dir que aquest conveni de col·laboració ens ha anat molt bé. La percepció per part de les patronals i del sector empresarial ha estat bona, s'han adaptat de manera totalment normalitzada, de fet ens traslladaven que el 90% dels establiments estaven adaptats, i per tant jo crec que podem fer una valoració positiva. Lògicament hem de continuar avançant, hem de conscienciar-nos tots que aquestes són mesures que no van contra el fumador, sinó que el que fan és simplement regular els espais de convivència i respectar els drets dels no fumadors, i que en qualsevol cas tots guanyarem en salut.

Aquesta llei s'acompanya de programes de deshabitació, perquè lògicament, encara que aquesta llei no vagi contra el fumador, sí que és necessari que estiguin prevists aquests programes perquè els que vulguin deixar de fumar puguin accedir a un d'aquests programes que principalment es donen des d'atenció primària.

Per tant jo crec que podem dir que Balears ha estat la primera comunitat autònoma que ha aplicat mesures contra el

tabac, han donat exemple tant la part empresarial com els ciutadans perquè tots ens hem sabut adaptar, i per tant intentarem extrapolar aquesta experiència a nivell nacional.

Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 6431/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a regeneració democràtica (I).

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 6431/05, relativa a regeneració democràtica, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, señor presidente, ha empezado el curso escolar y el curso político: los niños van a clase, algunos políticos, del PP sobre todo, desclasifican, otros recepcionan urbanizaciones, otros reclaman interés social bastante sospechoso en algunos casos, y en el caso concreto al que nos vamos a referir especialmente.

Diez alcaldes del Partido Popular y cuatro consellerías unen sus esfuerzos para lograr que otro militante del Partido Popular pudiera obtener el interés social de unas cuadras donde en realidad vivía. Hemos podido comprobar que todo era falso, que era un simple truco o montaje urbanístico.

Por eso le quiero preguntar, señor presidente, si ha reprobado a los miembros de su gobierno que actuaron de una manera tal que ha costado al alcalde de Ses Salines, en este caso, la dimisión.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Diputado, mire usted, los informes que emiten las consellerías para los expedientes que se tramitan y que regulan la declaración de interés general se tramitan de acuerdo con un procedimiento que hay. Hablar de escándalo o de reprobación creo que es aventurado. La institución que concede esta calificación me consta que está revisando el expediente y cuando acabemos veremos si los informes de la consellería se ajustan o no a la realidad.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Supongo que me contesta el señor presidente, que insistió en que teníamos que cambiar el sistema

de preguntes en el pleo para després negarse a fer-lo, porque probablemente le está afectando la gripe aviar, ésa que afecta a determinadas clases de gallináceas. Creo que es ése el único motivo por el que no me puede contestar.

Mire, yo le he preguntado por qué han reprobado o no a unos miembros del Gobierno, y no los han reprobado por una cosa: porque el Sr. Matas, como asiduo residente en la Colonia de Sant Jordi conocía perfectamente cuál era la situación de esa casa; la conocía perfectamente, desde el primer momento en que sale el escándalo, y si no actuó, si no actuó, es porque o bien estaba orgullo o bien no le parecía mal. "Es que aquí somos todos un poco mafiosos", decía a una señora ministra, ¿lo recuerda? Ésta es la prueba del nueve.

Mire, aquí está sucediendo igual que en el viaje a Moscú. En el palco del Spartak todo el mundo presumía y se daba codazos, y cuando se descubrió el asunto se la cargó el más débil, igual que aquí. Sr. Matas, en este asunto de Ses Salines usted no es Frijolito, usted es el más alto responsable porque usted estaba al tanto de todo desde el principio, usted debe una disculpa a los ciudadanos, señor presidente, debe una disculpa a los ciudadanos y la tendría que dar. No es justo que sólo se la cargue siempre la parte más débil del escalón. Usted debe disculparse porque estaba al tanto de esto.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

El Sr. Diéguez, que es un diputado veterano, conoce el Reglamento de la Cámara, y sabe usted que el Gobierno es solidario, cualquiera de sus miembros puede contestar. Muy bien, pero usted sabe muy bien que el Reglamento de la Cámara ampara a cualquier miembro del Gobierno. Y voy a contestarle, Sr. Diéguez.

Mire usted, yo creo que en Ses Salines -ya lo dije el primer día y lo he dicho varias veces- no me ha gustado que se edifique en zona rústica, pero ni los míos ni los suyos, no me gusta que edifique nadie. Y mire usted, en temas de (...) urbanístico, de ética y de honradez, lecciones de usted o del PSOE las mínimas...

(Aldarull i alguns aplaudiments)

Escasas, ¿eh?, ninguna. Gracias, Sr. Presidente.

I.9) Pregunta RGE núm. 6432/05, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluc Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a regeneració democràtica (II).

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 6432/05, relativa a regeneració democràtica, que formula la diputada Sra.

Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari Socialista insistim en una qüestió que és un fet greu, tant polític, com ètic, com social, i una vergonya per a tots els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears: l'ús de les institucions que està practicant el Partit Popular. Denota clarament el cas de Ses Salines, la trama de Ses Salines, la forma d'entendre les institucions que té el Partit Popular, i per això vull demanar al president del Govern de les Illes Balears per què en aquest cas hi ha involucrades quatre conselleries del seu govern, onze batles del Partit Popular que han fet uns certificats falsos per tal de poder legalitzar unes quadres i una casa al fins aleshores batle de Ses Salines, tota una trama política dirigida des de la cúpula regional del Partit Popular.

Suposadament aquell a qui han fet contestar sap alguna cosa més del que ha dit...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Per això demanam explicacions d'un fet molt greu al president del Govern de les Illes Balears. Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, li agraeisc que em faci vostè les preguntes. Miri, aquí no hi ha cap trama.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, per favor...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Jo entenc que vostè vulgui cercar una trama on no hi ha cap trama, i aquí el que s'ha produït és un acte que jo crec que és un acte exemplar, exemplar per a la classe política en general: un batle que ha demanat excuses als seus companys amb aquests certificats que es referien a una associació i no a cap tipus de construcció, naturalment, i que per no perjudicar el seu partit i per no perjudicar el seu municipi ha presentat la dimissió.

Jo crec que això és un exemple que ens hauria de servir a tots, a mi el primer però a vostè també, i probablement exigiria també qualque actuació en aquest sentit, per exemple, al seu batle socialista del municipi de Puigpunyent.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, Sr. President. De cada vegada tenc més clar per què mai no ens podem entendre vostès i nosaltres: perquè no parlem dels mateixos valors...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

...i pel que vostè és un exemple del que s'ha de fer, per a nosaltres és un bon exemple del que no s'ha de fer, Sr. Matas. Li hauria de caure la cara de vergonya, a vostè, de dir que això és un exemple a seguir dins el Partit Popular i dins totes les institucions públiques, perquè vegem de què estam parlant.

Quatre conselleries del seu govern, onze ajuntaments governats pel Partit Popular s'han posat d'acord en quatre dies per fer informes falsos per intentar legalitzar un problema d'un membre del Partit Popular. Això significa perquè vostès les institucions no són el que són per a nosaltres. Les institucions han de respondre l'interès general, han de respondre tothom per igual. Digui'm a quin ciutadà de les Illes Balears hi ha quatre conselleries del Govern i onze batles del Partit Popular que facin informes falsos per legalitzar allò il·legalitzable. Això és allò greu, Sr. Matas, i això és el que ens diferencia notablement a vostès i a nosaltres.

En aquests moments té un parell de batles seus, reprovats pels seus mateixos plenaris, que diuen que els han enganat, i qui els ha enganat és vostè, Sr. Matas.

(Més remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Qui ha enganat els batles del Partit Popular és vostè, Sr. Matas. No intenti passar la culpa a un altre. Qui ha enganat els membres del Partit Popular i qui ha fet fer aquests informes és vostè, i avui queda més clar que mai.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

(Aldarull a la sala)

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies. Miri, insisto en el fet que a mi allò que em pareix exemplar... Per demanar un interès social hi ha una legislació que s'ha de complir, i l'autoritat o l'administració competent ha de seguir aquesta tramitació. Durant aquest procés que s'ha pogut perjudicar a batles, o que batles s'han sentit en qualque moment afectats per aquestes peticions, un batle que és bona persona, que és un bon batle, demana excuses i posa el seu càrrec a disposició dels ciutadans dimitint, cosa que jo crec que és un exemple a seguir. Ell ha dimitit i per tant crec que ens ha donat una lliçó a tots.

Batle de Puigpunyent. Es fa un pou il·legal, il·legal, per treure aigua. Firma un conveni de l'ajuntament amb la propietària del terreny sense que el ple de l'ajuntament ho aprovi. Es fa l'extracció del pou il·legal, que permet a aquest propietari particular explotar la venda d'aigua potable en el seu interès particular, i resulta que aquesta senyora propietària és la tia del batle.

(Remor de veus)

Què li sembla, Sra. Armengol? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

I.10) Pregunta RGE núm. 6433/05, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluc Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a regeneració democràtica (III).

Desena pregunta, RGE núm. 6433/05, relativa a regeneració democràtica, que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista.

Pregaria, per favor, si són tan amables, per favor..., silenci per respecte als diputats i a les diputades quan estiguin en l'ús de la paraula. Sra. Armengol, vostè té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Segur que això alleugerirà el debat.

Si la primera pregunta era d'un cas vergonyós dins les Illes Balears produït i provocat pel Partit Popular, per la cúpula del Partit Popular i pel Sr. Matas directament, el segon cas encara és molt més greu, és una vergonya política, social i pública de

l'anomenat Cas Calvià, de l'ús que s'està fent de les institucions a l'Ajuntament de Calvià.

Però jo, Sr. Matas, avui em vull remuntar -i vull una resposta clara, si pot ser, davant tota la ciutadania de les Illes Balears- a allò que ha succeït per demostrar la connivència inicial de tot el Partit Popular amb el Sr. Delgado i amb l'ús d'un trànsfuga.

Ho vull deixar clar. El Sr. Thomàs, el trànsfuga de Calvià, anuncia públicament que donarà suport a la recepció de la urbanització de Nova Santa Ponça. El Sr. Delgado ho du a plenari sabent que ho aprovarà amb el vot d'uns trànsfuga. Vostè no fa absolutament res. Tothom calla i espera que es rebi la urbanització de Santa Ponça amb el vot d'un trànsfuga. Em vol què estava pensant i què estava fent el Partit Popular per evitar l'ús del transfuguisme a les Illes Balears?

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula..., el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Només una qüestió d'ordre, president, sense que em compti el temps, si pot ser... M'agradaria que em confirmàs la portaveu que la pregunta és: "quina opinió mereix al Molt Hble. President de les Illes Balears que a Calvià s'estigui incomplint el pacte antitransfuguisme signat l'any 1998 per tots els partits polítics del Govern de l'Estat".

EL SR. PRESIDENT:

Sí, efectivament, efectivament.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies. Miri, jo compartesc, Sr. President, Sra. Portaveu, compartesc amb vostè aquesta preocupació i jo compartesc amb vostè que efectivament puguin existir pactes amb exregidors -en aquest cas- d'altres partits. El nostre pacte a Calvià, i per això hem pres les mesures que havíem de prendre, és amb Unió Mallorca, i és el pacte que nosaltres tenim avui amb Unió Mallorca, únicament i exclusiva, i és el que volem continuar tenint.

Punt i a part. També, Sra. Armengol, la seva pregunta, pacte antitransfuguisme. Per què vostè permet que el seu batle d'Eivissa estigui governant amb un trànsfuga, Sra. Armengol?

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Miri, president del Govern, ja està bé; assumeixi qualque vegada la seva responsabilitat política. Ja està bé. Els ciutadans de les Illes Balears ens mereixem una cosa més digna.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Assumeixi la responsabilitat política del que estan fent a Calvià, assumeixi la responsabilitat política del que estan fent a Ses Salines, assumeixi la responsabilitat política del joc brut que estan emprant aquí per fer política a les Illes Balears d'una vegada per totes. No fugi més d'estudi, Sr. Matas, digui clarament que vostè està d'acord a governar amb un trànsfuga a Calvià, que és el que estan fent, a dia d'avui és el que estan fent, perquè les preteses decisions que vostè ha pres no serveixen per a res si el Sr. Delgado diu que continuarà utilitzant el vot del trànsfuga per fer el que vulgui a Calvià, ignorant el que varen dir les urnes, que no varen donar la majoria absoluta al Partit Popular, ignorant els mínims democràtics que significa no governar amb trànsfuges.

Sr. Matas, vostè té un problema i no sap com l'ha de solucionar i per això està donant culpes a qui vulgui, però no a qui les té, que és vostè. Vostè ha d'arreglar la situació d'estar governant a un dels municipis més importants de les Illes Balears amb un trànsfuga, i totes les decisions que ha pres només han anat a confirmar el que li deia al principi: que vostè dona suport i està d'acord amb el govern amb trànsfuges...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies. Idò no, Sra. Armengol, i per això nosaltres hem pres les decisions que hem pres. El nostre pacte, insistesc, és amb Unió Mallorca.

Dos. Batle d'Eivissa. Pacte PSOE-Esquerra Unida-ENE-ERC.

(Remor de veus)

Un regidor d'ENE, crec que un partit lligat al PSM; quan s'ha de votar...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

...el Pla general urbanístic de Vila, senyors, quan...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

...s'ha de votar el Pla general urbanístic de Vila ENE diu que s'ha de votar en contra. El regidor d'ENE vota a favor del Pla general urbanístic de Vila; el partit el treu fora i el seu batle d'Eivissa continua governant amb el trànsfuga d'ENE, que ni més ni manco ha votat a favor del Pla general urbanístic de Vila perquè diu que *"tiene que seguir arreglando unas cuantas cosas que le han quedado al aire"*.

Sra. Armengol, coherència; coherència, Sra. Armengol.

(Més remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor. Un poc de silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Tenc la mateixa preocupació que vostè però coherència.

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci.

(Aldarull a la sala)

Tranquils, tranquils, un poc de silenci, tranquils.

Tranquil·litat.

(Continua la remor de veus)

Podem continuar?

Per favor..., per favor...

I.11) Pregunta RGE núm. 6426/05, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a objectius del Pla de la immigració de les Illes Balears.

Pregunta número 11, RGE núm. 6426/05, relativa a objectius del Pla de la immigració de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Crec que és important anar per feina, i nosaltres voldríem conèixer quins són els objectius que aquest pla d'immigració que aquest govern ha aprovat a través de la Conselleria de Presidència i Esports, idò ja és evident i crec que és interessant conèixer quins són els objectius d'aquest pla.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, crec que és conegut per tots que durant aquests darrers anys hi ha hagut una evolució en el tema de la immigració a les nostres illes. És una de les comunitats autònomes que en percentatge té una quantitat més gran de població estrangera vivint aquí a la nostra comunitat, concretament més d'un 15%. Això significa que vénen moltes persones aquí a les nostres illes i que tenen uns orígens socials i culturals distints i que, per tant, necessiten una primera acollida i necessiten que es posin en marxa distintes actuacions que puguin fer referència a temes tan importants com la formació, el treball, els temes sanitaris, els serveis socials, entre d'altres. Aquest va ser el principal objectiu d'aquest pla de la immigració que es va aprovar per Consell de Govern i que recull aquestes noves mesures.

Concretament aquest pla té tres parts diferenciades. La primera part és una part descriptiva on es recull aquesta evolució i aquesta anàlisi quantitativa de la immigració, la distribució en el nostre territori i també les distintes ocupacions.

A la segona part es concreten les idees i els principis damunt els quals se centra aquest pla, bàsicament damunt el principi d'integració que volem que sigui sempre bidireccional, que sigui una integració recíproca.

I el tercer apartat és el que fa referència ja a les actuacions concretes, a les propostes, en diferents àrees, concretament nou àrees distintes, que serien serveis socials, acollida, educació, sanitat, habitatge, gènere, igualtat de tracte i participació, entre d'altres.

Les principals mesures que es recullen en aquest pla són, per exemple, la posada en marxa d'un mediador; es recull també formació i integració laboral per a dones immigrants; es recullen també mesures importants en el tema de la primera acollida, per tal de donar un servei integral també de formació laboral; es recullen també aquestes actuacions que es fan des de cooperació, a través de codesenvolupament, per ajudar tota aquesta població que ve a les nostres illes.

En definitiva, aquestes són algunes de les mesures de la feina que volem dur endavant i que ho feim conjuntament amb aquestes entitats que formen part del Fòrum de la Immigració.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir?

I.12) Pregunta RGE núm. 6458/05, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a estació provisional del tren.

Passam a la pregunta número 12, RGE núm. 6458/05, relativa a estació provisional del tren, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Vadell i Ferrer, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. L'esbucament del Parc de Ses Estacions ha provocat que s'hagi hagut de desplaçar el quilòmetre zero de la Plaça d'Espanya i s'ha hagut d'habilitar una estació provisional al carrer Jacint Verdaguer.

Considera el Govern que compleix les condicions òptimes per ser operativa durant aquests dos anys que duraran les obres?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, des del Govern hem fet un esforç i valoram molt positivament l'estació provisional, perquè és la millor possible que podem fer per compatibilitzar l'arribada del tren el més prop possible de la Plaça d'Espanya i les obres del soterrament.

S'han construït unes vies paral·leles del tren; s'ha construït una estació de 140 metres quadrats que té tots els serveis; s'han construït unes andanes, amb tot els serveis de llums, papereres marquesines, i tot això ha tengut un cost de 680.000 euros. A més, fa tres dies que s'ha acabat d'instal·lar una pèrgola de 30 metres quadrats, i a més amb el canvi, les noves freqüències i el canvi d'horaris a partir del dia 1 d'octubre, els trens ja seran a Palma quan arribin els passatgers, per tant la gent la podrà estar asseguda dins els trens i no hauran d'esperar fora.

Jo crec que tot són uns canvis pensant en l'usuari per fer el millor possible per compatibilitzar aquesta arribada del tren amb les obres que, per cert, esperam que no durin dos anys més, sinó que esperam nosaltres que aquesta estació provisional el mes de juny, aproximadament, ja pugui el tren per avall, almanco fins al carrer Balmes, i per tant és una estació provisional d'uns nou mesos.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sí gràcies, Sr. President. Sra. Cabrer, jo crec que vostè ha fet el que diu que pot fer, però la veritat és que aquesta estació provisional presenta bastants deficiències, i les hi enumeraré: l'estació, el que és la venda de bitllets i la sala d'espera, és molt petita per la quantitat de gent que circula pel tren. Avui hem vist als mitjans de comunicació que hi ha un augment considerable

de passatgers, la qual cosa és molt positiva, i en el moment d'arribada dels trens allà es formen uns embussos de gent que és impossible que els trens puguin sortir a l'hora que toca. Les andanes són molt estretes, n'hi ha una que té a penes 4 metres i la gent ha de circular en fila índia, la gent que espera el tren no pot entrar perquè, perdó, impedeix que la gent que arriba pugui sortir del tren perquè no hi ha espai suficient. A més, hem pogut constatar aquests dies que ha plogut ara que no hi ha espai suficient tampoc per resguardar la gent ni del sol de l'estiu ni de l'aigua, és totalment insuficient.

I una altra cosa que li vull quant a seguretat és que al carrer Jacint Verdaguer hi ha, al creuer del pont, al carrer Gabriel Maura, allà es produeixen bastants embussos, perquè quan arriba la gent en massa a les hores d'arribada del tren, llavors han de creuar pels semàfors i no hi ha espai suficient com perquè la gent pugui esperar, i allà la gent creua en vermell els semàfors i allà es produeixen situacions de perill.

Jo no crec, Sra. Consellera, que no es puguin donar altres solucions o que no es puguin habilitar altres espais més còmodes per als passatgers, perquè la veritat és que el transport per ferrocarril té de cada vegada més demanda, té de cada vegada més usuaris, i crec que el Govern el que ha de fer és servir i mimar aquesta gent perquè és el transport del futur. Les persones, si volem arribar a una sostenibilitat i volem arribar a una disminució del transport individual per potenciar el transport col·lectiu, ha de passar pel tren. I ha de ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Té la paraula l'Hble. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Vadell, jo crec que vostè exagera un poc, perquè jo crec que el servei que es dona en aquest moment és molt òptim. Diu que l'estació és petita, jo li he de dir que té 140 metres quadrats, té un vestíbul de 40 metres quadrats, té unes dependències de venda de bitllets de 8,5 metres quadrats, té lavabos públics per a homes i per a dones, és a dir, que està separat. Les andanes són estretes i per això, amb l'augment de freqüències a partir del dia 1 d'octubre,...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor, si són tan amables.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

... el tren que arriba no serà el que surti sinó que ja hi haurà un tren esperant i per tant la gent ja podrà pujar directament al tren; s'acaba d'instal·lar una pèrgola i, efectivament, quant al fons del tren que diguéssim es començarà a desmuntar aquest mes d'octubre, per tant en aquest moment el pas serà molt més ample.

Jo li he de dir que perquè arribàs el tren fins pràcticament a la Plaça d'Espanya, compatibilitzant unes obres com són el

soterrament, hem fet el millor que hem pogut; estam oberts, efectivament, a millorar tot el que es pugui, però hi ha una sèrie de limitacions i a nosaltres el que ens interessa és que l'usuari estigui segur i estigui el millor atès possible. Per això feim també l'esforç d'augmentar freqüències, fins i tot en aquesta fase d'obres, a partir del dia 1 d'octubre, ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

(Aldarull a la sala)

I.13) Pregunta RGE núm. 6466/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a repercussions de la crisi tèxtil.

Passam a la pregunta número 13, RGE 6466/05, relativa a repercussions de la crisi tèxtil, que formula el Diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Yo le hubiera querido preguntar, en vez de esto, le hubiera querido preguntar, Sr. Presidente, ¿cuál era su opinión sobre la crisis de Calvià?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

No sea tan rápido, Sr. Presidente, no se preocupe que ya sé que ...

EL SR. PRESIDENT:

Li prec que se ceneixi a la qüestió.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

¿Que no hable de Puigpunyent, me dice?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, està en el seu temps ara.

(Remor de veus)

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

No, no, me lo está haciendo perder usted, Sr. Presidente, tiene que alargarlo.

EL SR. PRESIDENT:

Hi va haver un acord de la Mesa, i vostè potser que no li agradi, però l'ha d'acceptar.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Le ruego que me deje hacer la pregunta, Sr. Presidente, y que me restituya me tiempo.

Pues bien, ya digo que quería hacer una pregunta sobre la crisis de Calvià, pero, como se me dijo que no se contesta a preguntas valorativas, yo pregunté: ¿y si pregunto la opinión del Gobierno sobre China?, y se me dijo: entonces sí, entonces sí, sobre Calvià no, pero sobre China sí. Da vergüenza, eh, da vergüenza.

Entonces hice esta pregunta, pero a mí realmente no me interesa preguntar sobre los esfuerzos del Sr. Cardona por arruinar la poca industria textil que tenemos en Baleares con sus viajes a Shangai para presentar la moda ad lib, ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

... no me interesa; a mi lo que me interesa, lo que me interesaba era preguntarle al Sr. Matas si era él que había inspirado y amparado la traición en Calvià. Y tal como está formulada la pregunta ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, Sr. Diéguez el crit a l'ordre.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

¿A qué orden? Yo no he sido el que ha alterado el orden.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, ceneixi's a la pregunta.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Querrá decir a la cuestión, que no al orden, porque el orden quien lo ha alterado ha sido usted.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, vostè no me digui el que m'ha de dir, jo li dic a vostè que té una pregunta formulada, acceptada per la Mesa i per favor no la vulgui tergiversar.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, Sr. Presidente, muy bien. En cualquier caso, queda la pregunta formulada, si quiere contestar, conteste, y si se encuentra apurado puede hablar de China; ya habla de Puigpunyent, puede hablar de China, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Indústria i Comerç.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Jo tenia pensat, igual que el Sr. Diéguez, felicitar-lo pel canvi d'opinió, per proposar un tema que realment afecta l'economia de les Illes Balears i l'economia espanyola, però, com que diu que no l'interessa, abans de contestar me veig en l'obligació de preguntar-li que confirmi si vol que li contesti o no i, si ho vol, ho contestaré el més bé que sàpiga, i si no, doncs deixarem la pregunta així com està.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, Sr. Cardona, ya le preguntaré a usted si se va a ir a Shangai con la misma soprano de siempre dentro de unos días para enseñarles la moda ad-lib a los chinos; que la mayor desgracia que podemos tener es que les guste, porque como les guste la van a copiar y nos van a arruinar lo que nos queda de industria, eso puede tenerlo claro. Porque usted allí no vende ni una camisa, porque no ha nacido nadie que le venda una camisa a los chinos, si usted la vende le felicitaré, Sr. Cardona.

A mí lo que me interesaba ya se lo he dicho, Sr. Cardona,...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Està en ús de la paraula, per favor, està en ús de la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

A mi lo que me interesaba era saber si el Sr. Matas estaba completamente de acuerdo con el Sr. Delgado en el Ayuntamiento de Calvià, ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Esto es lo que me interesaba.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Jo mantenc la pregunta, és a dir, abans de contestar volia saber si el Sr. Diéguez volia saber la contestació o no. Aquesta era la pregunta que ha fet el conseller

abans de procedir a contestar; evidentment veig que no, veig que no, però a mi m'agrada complir amb les formalitats del Parlament i m'agrada complir amb el Reglament del Parlament que, sense dubte, Sr. Diéguez, com que ha estat Il·lustre President d'aquest Parlament, deu conèixer, i sap que hi ha coses que no es fan i que baldament no estiguin escrites no se solen practicar.

Dit això, jo li diré que, efectivament, tal com està redactada la pregunta, doncs la crisi entre Xina i la Unió Europea ha estat tancada gràcies a l'acord que hi ha hagut amb el comissari Mandelson i el ministre de Comerç xinès, que és el Sr. Xilai, i que ha estat ratificat per tots els estats membres, inclosa Espanya. I això té unes conseqüències, com és molt natural, a Espanya doncs pot significar algunes qüestions positives, com és la reducció de la inflació; però negatives també, per la forta competència que significarà per al sector espanyol, és evident, perquè reduirà el marge de benefici de les empreses espanyoles, això és una qüestió indiscutible.

I és més, també d'una manera negativa, doncs creixerà el dèficit comercial d'Espanya, pensi, i vostè ho coneix, supòs que és un gran seguidor de l'economia xinesa, doncs sap que han augmentat un 35,7% les importacions espanyoles de Xina i ha convertit Xina amb el cinquè proveïdor d'Espanya.

I això ho dic per comparar amb les Illes Balears, en aquest moment, segons les dades de les cambres oficials de Comerç a Espanya, Navarra i Balears són les úniques comunitats autònomes que tenen una balança comercial positiva a favor de la nostra comunitat, per tant no estam en la mateixa situació que la resta d'Espanya. I és més, Xina en aquest moment és el desè país proveïdor de Balears, és a dir molt menys, amb un rànquing molt inferior de l'espanyol, fins i tot per davall de països com són les Illes Caiman, o com ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

II. Interpel·lació RGE núm. 1109/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a infraestructures hospitalàries del Govern de les Illes Balears.

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 1109/05, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a infraestructures hospitalàries del Govern de les Illes Balears. En nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Des de l'inici de l'actual legislatura, pràcticament des de la primera compareixença, la consellera Castillo ha expressat el seu compromís de transparència i de donar compte al Parlament de totes les actuacions que es desenvolupen a la seva conselleria. Per això, apel·lant aquest compromís de transparència i de voluntat de donar compte al Parlament de

totes les actuacions, des del Grup Parlamentari del PSM, demanarem una interpel·lació amb l'esperança que ens respongui tota una sèrie de qüestions i aclareixi una sèrie de punts que preocupen el PSM perquè preocupen els ciutadans i ciutadanes d'aquestes Illes.

Aquesta havia de ser la legislatura de les solucions i la Sra. Castillo, la consellera de Salut, havia de solucionar la mancança d'infraestructures hospitalàries que pateixen aquestes illes. Des del seu nomenament, Sra. Castillo, heu fet bandera d'una sèrie d'inversions que havien de ser la solució a aquestes mancances del sistema sanitari públic. De fet el Govern va aprovar un document, el Pla d'infraestructures sanitàries de les Illes Balears 2004-2010, que fa referència a aquestes possibles solucions. Però el pla només és un document, un bon document si s'acomplís, però, desgraciadament, no es correspon amb la realitat ni amb les expectatives que la pròpia consellera ens exposava a la defensa dels primers pressuposts que va presentar, els del 2004. Jo no li parlaré de tot el pla, només me centraré en els hospitals i bàsicament en aquells projectes que vós, com a consellera, ja ens vàreu prometre en el pressupost del 2004.

Dia 13 de novembre del 2003, aviat farà dos anys, la consellera ens deia, i està escrit en el *Diari de Sessions*, que el 2004 es posaria la primera pedra del nou Son Dureta; que es farien totes les obres necessàries a l'actual Son Dureta; que es continuaria la construcció de l'hospital d'Inca; que continuarien la construcció de l'hospital de Menorca; que s'ampliaria el centre Canal Salat a Ciutadella; que s'iniciarien les obres de l'hospital de Formentera i que continuaria la reforma de Can Misses. Tot això ho havia de fer vostè en el pressupost del 2004.

Començaré pel final, per Can Misses. A Can Misses, precisament, ens deia que el 2004 es durien a terme les obres del servei de diàlisi i el bloc quirúrgic, aquestes dues obres s'havien de fer, segons vós, el 2004. El servei de diàlisi es va adjudicar dia 17 d'abril i les obres començaren a mitjans mes de maig, però del 2005, un any, més d'un any de retard. El bloc quirúrgic, tan necessari a Can Misses, encara hi va més retardat. De fet, dia 28 de juny d'enguany sortia, s'anunciava al BOIB el concurs per a la construcció, prèvia redacció del projecte, per tant les obres no començaran el 2006. Allò que s'havia de fer el 2004 no es començarà fins al 2006. És així, Sra. Consellera? Si no, me rectifiqueu. És aquesta la gran solució del Partit Popular per a les infraestructures sanitàries, retardar-les?

Anem a Formentera. Formentera, segons l'exposició de la consellera dia 13 de novembre, en els pressuposts del 2004, ens deia, això era dins el 2003: les obres s'iniciaran l'estiu que ve. Per tant, les obres s'havien d'iniciar, com a molt tard, l'estiu del 2004, perquè després del 2003 ve el 2004, hi ha hagut temporades que el calendari s'ha botat qualche any però aquesta no. El Pla d'infraestructures, aprovat amb posterioritat a aquesta compareixença vostra, deia que les obres començarien el setembre del 2004 i finalitzarien l'abril del 2005, això ho diu el Pla d'infraestructures sanitàries de les Illes Balears aprovat pel Govern, del qual jo no en form part, eh, per tant ho varen aprovar vostès. L'abril del 2005 havia d'estar acabat l'hospital de Formentera, però de moment el tenim just començat. Dia 19 de maig del 2005 posaren la primera pedra; la construcció de l'hospital de Formentera també s'ha retardat pel Govern del Partit Popular, això ho sabem nosaltres i ho sap vostè.

El que no sabem és quin sistema de gestió té previst per a aquest hospital de Formentera i ens agradaria saber-ho, per això l'interpel·lam també: serà de gestió directa, per part de l'ib-salut o heu pensat una altra fórmula? Tot això són dubtes.

A Menorca, l'Hospital General de Maó està en marxa, amb modificats d'obres, però marxa, i segurament, no, segurament no, segur, marxa perquè vostè va trobar la construcció ja iniciada, l'havien començada el 2003, abans que vostè fos consellera i ja no hi va ser a temps a aturar-ho, i per això marxa. Aquest marxa, però resulta que el Canal Salat a Ciutadella no marxa, el centre d'especialitats de Canal Salat a Ciutadella no marxa. És cert que no és un hospital això, però també és cert que a part d'evitar els desplaçaments dels ciutadallencs cap a Maó, per tant, evitar trajectes damunt carretera, aquest centre ha de servir per alleugerir pressió assistencial a l'hospital de Maó, per tant sí que afecta, la seva ampliació o la seva no ampliació afecta els hospitals.

I jo li deman: què passa amb l'ampliació de Canal Salat? Les obres havien de començar, segons el Pla d'infraestructures sanitàries del Govern de les Illes Balears, el setembre del 2004 i havien d'acabar el segon semestre del 2005. El segon semestre del 2005 és a mitjan camí ja, som a l'equador, i les obres no han ni començat. I ara no me digui que tenguim problemes amb l'ajuntament, allà són del seu partit. Qualque cosa passa que vostès no ho posen en marxa, a veure si no hi creuen en la sanitat pública d'aquestes? Per tant, realment resulta difícil d'entendre, i si hi ha un centre que resulta difícil d'entendre que no comencin les obres, és aquest, el de Canal Salat a Ciutadella. Un batle del PP, amb un govern del PP, tenim fins i tot el permís d'obres, i les obres no han començat. Tot això ens va incrementant tota una sèrie de dubtes, hi creu el PP, en el sistema sanitari públic?

Arribam a Mallorca, a Mallorca continuen les obres de l'Hospital d'Inca, clar, vós vàreu posar la primera pedra, però ja la vos varen deixar a punt de posar dins el forat, per tant tampoc no vàreu ser a temps a aturar-ho, però encara no sabem quin sistema de gestió tindrà. Des del PSM voldríem que fos de gestió directa, però necessitam saber què vol el Partit Popular, què ha previst el Govern del PP, privatització de serveis, fundació privada, fundació pública?, perquè els ciutadans tenen dret de saber-ho, perquè sigui quin sigui el model que vostès triïn ho faran amb doblers dels ciutadans. Per tant, demanam transparència també en les decisions sobre la forma de gestió dels hospitals.

Formentera, Menorca, Eivissa, obres que no comencen, obres que es retarden, i arribam a Palma, arribam a l'hospital de referència de les Illes Balears, l'Hospital Universitari de Son Dureta, sobre el qual planegen els dubtes i les preocupacions més grans. Sra. Consellera, per què en les llistes d'espera que hi ha, en aquest hospital, a Son Dureta, s'han perdut ingressos? Per què fins l'agost del 2005, Son Dureta ha perdut 651 ingressos i 492 intervencions quirúrgiques i ha augmentat la seva estada mitjana, mentrestant vostè desvia els pacients a la sanitat privada, mentre l'hospital públic de referència perd (...) i baixa el nombre d'intervencions, vostè desvia els usuaris a la sanitat privada. Què passarà enguany, quan arribi la crisi, tornarà a privatitzar els ingressos, tornarà a desviar pacients? No seria hora de començar a millorar i adequar les instal·lacions per cobrir satisfactòriament les necessitats? Què passa amb les

obres del vell Son Dureta?, i amb les del nou Son Dureta, Sra. Consellera?

Governar és gestionar prioritats, aquesta frase, vós i jo l'hem sentida moltíssimes vegades en aquesta sala i a d'altres sales d'aquesta cambra, a un membre del seu grup polític, del Partit Popular, quines són les prioritats del Partit Popular? Ja fa molt de temps que la Sra. Castillo, que el Partit Popular prioritza la construcció de tota una sèrie d'infraestructures, entre elles les del nou hospital, encara ho creis això, Sra. Consellera? Creis realment que el Govern del qual formau part té com a prioritat un nou hospital? Des del PSM i molta altra gent estam convençudíssims que ni l'hospital ni el sistema sanitari públic són una prioritat del govern actual. Son Dureta, l'actual, no pot aguantar més, i vós hi havíeu de fer obres, les havíeu de posar en marxa i no ho heu fet, s'hi faran aquestes obres? N'hi ha molts de problemes a l'actual Son Dureta que no heu solucionat. Quan éreu a l'oposició reclamàveu, mes sí i mes també, obres a aquest vell Son Dureta, i ara que sou consellera no ho feis.

Prioritzar la sanitat incrementant el nombre de derivats a la sanitat privada, això, això és el que fa el govern del Partit Popular, la seva prioritat és privatitzar i retardar la construcció d'un nou hospital, la solució del Partit Popular és privatitzar. I hauríem de saber quan començarà el nou hospital de Son Dureta, el Pla d'estructures sanitàries no ho diu, per tot té inici d'obres, però aquest no, i amb la seva voluntat de transparència ens agradaria que ens respongués a una sèrie de qüestions. Per exemple, què hi ha de cert a un article que es va publicar que es deia "A los vecinos de la Real", què hi ha de cert i què hi ha de mentida en aquest article. Li hem demanat moltíssimes vegades, podeu assegurar vós que la història que conta d'un sopar ...

EL SR. PRESIDENTA:

Sra. Mascaró, vagi acabant, per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, ja acab, Sr. President, perdoni.

... que conta d'un sopar dia 10 d'abril del 2002, un any i mig abans que vós decidíssi fer l'hospital a Son Espases, és certa o és mentida? Estau en disposició de dir que és mentida el que es diu a aquest article? Jo és que no tenc més temps per llegir-l'hi, Sra. Castillo, però rellegint aquest article i repassant el mapa de Palma es veuen tota una sèrie d'actuacions que ara no tenc temps d'explicar-les-hi perquè el Sr. President em renyarà, però a la segona part sí que les hi explicaré.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró.

(Algun aplaudiment)

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Mascaró. Efectivament vaig dir, quan vaig assumir la responsabilitat com a consellera de Salut, que tendria transparència i crec que així ho he demostrat, crec que duc devers cinc o sis vegades més contestant respostes escrites, orals i qualsevol tipus d'iniciativa dins aquest parlament i tot allò que s'em'ha demanat. Si alguna vegada m'he retardat és perquè materialment no s'ha pogut fer, això li puc assegurar que és molt més del que a mi se'm va contestar la passada legislatura.

Per centrar el tema d'aquesta interpel·lació, jo vaig assumir un compromís molt clar i aquest govern va assumir un compromís molt clar. Balears tenia una manca, un dèficit d'infraestructures sanitàries important i ja era hora que aquestes infraestructures sanitàries es posassin en marxa, i si parlem d'infraestructures hospitalàries, com vostè vol fer avui, li he de dir que efectivament hi ha un compromís fet per part d'aquest govern un nou hospital de referència, el nou hospital de Son Dureta, un nou Hospital d'Inca, un nou hospital a Menorca, un nou hospital a Formentera, una ampliació del centre especialitzat de Canal Salat de Menorca, a Ciutadella que, a més, fa molts anys que s'hauria d'haver fet, i també una sèrie de reformes per fer viable l'Hospital de Can Misses i donar un bon servei allà.

Vostè diu que duen retard en funció de les dates que jo he dit, sincerament no record si les dates que vostè ha dit són les dates que jo havia dit, pot ser que alguna s'hagi retardat una mica, per exemple, Canal Salat és cert que s'havia de començar fa un any, no té res a veure amb el color polític de l'ajuntament, però hi va haver un petit problema amb el torrent que passa per devora que vàrem haver d'esmenar i, per tant, s'ha retardat. Tot té una explicació. Però, en qualsevol cas, a Canal Salat precisament és previst que comencin les obres d'ampliació el mes que ve, perquè ja s'ha adjudicat el concurs.

L'Hospital de Can Misses, ja es fa la reforma de diàlisi i la reforma de pediatria, fa uns mesos la vaig anar a visitar i la veritat és que totes les previsions diuen que a principis de l'any que ve ja es podran posar en marxa aquests dos nous serveis. De diàlisi, en aquest moment li he de recordar que actualment es fan tres torns de diàlisi, fins i tot el vespre, i que gràcies a aquesta reforma, a aquesta ampliació es millorarà molt el servei i podrem simplement fer dos torns cosa que beneficiarà tots els ciutadans que han d'accedir a aquest servei.

El projecte de quiròfans, el meu compromís en aquest parlament, perquè he comparegut altres vegades per explicar aquestes iniciatives, va ser que enguany es redactaria el projecte de quiròfans de l'Hospital de Can Misses i que l'any que ve es podria executar l'obra. Jo li puc dir que les previsions es compleixen i que anam així.

Formentera. Formentera és un hospital, jo no sé si vostès ho recorden, l'Hospital de Formentera ja estava fet quan ens varen presentar un avantprojecte que no servia absolutament per a res, l'Hospital de Formentera fa anys que es demana i ala fi és una realitat, avui mateix el diputat de Formentera, el Sr. Mayans, em mostrava una foto de com anaven les obres, que vull anar a visitar d'aquí a poc temps, ja es comença a pujar aquest hospital de Formentera, ja comença a ser una realitat per als formenterencs i les formenterenques. És previst que s'acabi, tenia un termini d'execució de 12 mesos, jo supòs que es podrà

començar a fer feina en aquesta nova infraestructura de cara a finals de l'any que ve. Quina forma de gestió? Lògicament serà la forma de gestió directa, l'únic que feim és millorar la infraestructura que els professionals que hi fan feina en condicions moltes vegades dures, molt dures, sobretot pel temps, milloren aquestes condicions de feina.

L'Hospital de Menorca, Sra. Mascaró, no l'Hospital de Maó, perquè no és l'Hospital de Maó, és l'Hospital de Menorca que donarà servei a tota l'illa de Menorca, ahir mateix vaig anar a visitar els obres i li puc dir que marxa a bon ritme, la constructora i l'arquitecte es varen comprometre que en el termini previst, que era l'octubre del 2006, es lliuraria l'obra ja executada; l'hem de posar en marxa, per tant jo calcul que a finals de l'any que ve també estarà en marxa aquest nou hospital de Menorca.

De Canal Salat ja n'hi he parlat.

Inca, Inca també marxa molt bé, aquí tenim el batlle d'Inca que coneix perfectament l'evolució, perquè li puc dir que si una cosa espera tota la comarca d'Inca és que aquest hospital estigui fet i, per tant, li he de dir també que els terminis d'execució es compleixen i que a finals de l'any que ve tendrem aquest nou hospital comarcal d'Inca.

Respecte de nou hospital de Son Dureta, no sé, ja em passarà la informació, que han reduït ingressos no em consta, em constava tot el contrari, però en qualsevol cas en podem parlar, no era objecte d'aquesta interpel·lació i, per tant, no tenc la informació, i em diu que a part hem derivat pacients. Jo li puc assegurar una cosa, Sra. Mascaró, miri vostè si aquest govern i aquesta consellera creu en la sanitat i en la sanitat pública, que si hem derivat més pacients a la sanitat privada, és perquè, precisament, hem incrementat moltíssim l'activitat amb un únic objectiu, Sra. Mascaró, i era reduir les llistes d'espera que ens vàrem trobar. Hem intentat que la gent, les persones que necessiten una prestació sanitària, sigui una intervenció quirúrgica, sigui una prova diagnòstica, sigui una consulta amb l'especialista, no hagi d'esperar una eternitat, com passava fins ara, ho estam aconseguint i això ens obliga a derivar més activitat, perquè, lògicament, hem crescut en població, l'activitat no es pot aturar, l'època d'hivern normalment tenim també més activitat, més saturació, darrerament a l'estiu també i lògicament hem de prendre mesures. Si vostè em demanar, què s'estima més, no derivar i que la gent o que les persones que necessitin un metge hagin d'esperar o a l'inrevés, derivar, i que totes aquelles persones que tenen una necessitat sanitària siguin ateses en un temps prudent, jo m'estim més optar per aquesta segona opció. Per tant, si s'han incrementat els concerts amb la sanitat privada li puc assegurar que no és perquè nosaltres defensem la sanitat privada, nosaltres defensam la complementarietat de la sanitat pública amb la sanitat privada, sempre en benefici del ciutadà i, per tant, per això, per això mateix, per retallar les llistes d'espera i per garantir un temps màxim d'espera als ciutadans, el que hem fet ha estat usar tots els recursos necessaris i si hem hagut de menester derivar a la privada, lògicament també ho hem fet.

Compartesc amb vostè que l'Hospital de Son Dureta ja no pot més, i per això jo pens que vostè el que hauria de fer, vostè i el seu grup polític, és donar suport a la iniciativa d'aquest govern de construir ja un nou hospital de Son Dureta en lloc de

començar a posar traves dia rera dia, dia rera dia. Els ciutadans de les Illes Balears varen triar fer un nou hospital, els professionals de Son Dureta volen un nou hospital, els ciutadans volen un nou hospital, no donin l'esquena a la realitat, el que hem de fer és treure endavant d'una vegada per totes aquesta infraestructura, perquè si vostè es passeja per Son Dureta, se'n temerà que és una infraestructura que té 50 anys, per això enguany precisament feim el 50 aniversari, i vostè se'n temerà que tenim uns magnífics professionals però que no tenen les eines, les infraestructures adequades per donar un servei de la màxima qualitat. Per tant, Sra. Mascaró, jo el que li dic és que fem el nou hospital de Son Dureta. Vostès diuen que si ja estaria feta la reforma, Sra. Mascaró, no hi ha hagut cap retard, la reforma estava previst que acabàs el 2010 i aquest hospital nou estarà acabat el 2010, no es preocupi. Que és més car? Sí, és una mica més car, però també té uns complements que milloren la seva qualitat, jo li puc dir que no són 140 milions més car, són entre 20 i 30 milions més car, però amb soterrament d'aparcaments, amb un nou edifici d'investigació, duplicant, triplicant l'espai d'urgències, duplicant l'espai total que té l'hospital, per tant hi ha una sèrie de millores molt importants.

Vostès diuen que feim impacte ambiental sobre el territori, jo li dic, hem rebaixat les alçades conservant el pla funcional, hem preservat les distàncies de protecció i la veritat és que és curiós, és molt curiós que hi hagi un col·lectiu, els veïnats d'aquella zona, que es queixin que se'ls construeix un hospital de 5 plantes a quasi 300 metres i en canvi no diguin res quan es construeixen urbanitzacions, de les mateixes alçades, de 4 o 5 plantes, a menys de 300 metres. Crec que hi ha una postura política, de no voler que aquest govern dugui endavant aquest nou hospital. Sra. Mascaró, li dic de veres i molt sincerament, és molt necessària aquesta nova infraestructura, ens hem de deixar d'intentar fer que aquest govern no faci aquest hospital, perquè tal vegada seria un èxit polític, l'èxit de començar a construir aquest hospital, aquest nou hospital de referència, és de tots els ciutadans i de tots els professionals que fan feina allà que, efectivament, com vostè deia, ja no podem més, perquè tenen una infraestructura totalment obsoleta. Si m'ho permet li diré que vostès, en lloc de posar traves, el que haurien de fer és donar suport a aquest govern quan demana que l'Estat pagui aquesta infraestructura.

Ahir mateix la ministra de Sanitat era a Menorca, va venir a inaugurar l'Escola de Salut Pública, a part d'altres coses, i va dir clarament que no finançaria aquesta infraestructura, i li varen demanar: i si es fa la reforma la finançarà, si no es fa la reforma la finançarà? I la ministra simplement va dir: "L'Estat no finança infraestructures, ni la reforma ni un nou ..., res de res". Vostès, el que han de fer, és donar suport a això mateix, que aquí feim un nou hospital de referència, tenim el fet insular que ens situa en una situació d'inferioritat respecte d'altres comunitats autònomes i que mentre Astúries, que està governada pel PSOE; aquest estiu el Sr. Rodríguez Zapatero diu que finançarà una tercera part de l'Hospital d'Astúries, aquí ens vénen a visitar, però no ens financen res. Per tant, Sra. Mascaró, li ho dic sincerament, el que hauria de fer respecte del nou hospital de Son Dureta és donar suport perquè sortís d'una vegada per totes aquesta infraestructura, assumir que la població, les persones, els professionals volen aquest nou hospital de Son Dureta i donar suport a aquest govern en la seva

petició de finançament d'aquesta infraestructura al Govern central.

Per tant i per concloure, perquè s'em'ha acabat el temps, Sra. Mascaró, simplement dir-li que no es preocupi, jo li puc assegurar, independentment dels terminis que vostè ha dit, que d'aquí a un any, aquesta comunitat autònoma tindrà una completa xarxa d'infraestructures hospitalàries totalment moderna i renovada. Tendrem, d'aquí un mes, només, Sra. Mascaró, i per això hem fet molta feina, un nou hospital a la comarca d'Inca, un nou hospital a Menorca per substituir l'actual, un nou hospital a Formentera per cobrir una reivindicació històrica de Formentera, l'ampliació del centre especialitzat de Canal Salat, nous espais per a pediatria i per a diàlisi de l'Hospital de Can Misses i el projecte de quiròfans i probablement ja estarà començat el projecte dels quiròfans i, a més, si tot va bé, podrem tenir ja començat el nou hospital de referència de la comunitat autònoma.

Jo crec que això demostra que creim en la sanitat, i creim en la sanitat pública, igual que pràcticament hem duplicat el pressupost destinat a sanitat, el seu pressupost darrer, del pacte, quan governava el pacte, destinat a sanitat era d'uns 690 milions d'euros, nosaltres a dia d'avui hi destinam quasi 1.000 milions d'euros, i això sense suport i sense molta millora per part del Govern central. Per tant, crec que això sí és prioritzar la sanitat pública i no amb paraules, sinó amb fets, com queda acreditat i com d'aquí un any vostè podrà comprovar, que tendrem tota aquesta xarxa d'infraestructures totalment renovada.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Mascaró, he de dir que compartim les seves preocupacions, pensam, evidentment, que no és una prioritat clara del govern la millora de les infraestructures hospitalàries, que hi ha retards importants, especialment en el tema de Son Dureta com després hi entraré una mica més, i, efectivament, compartim la preocupació que hi ha més diligència, més interès a fer concerts amb clíniques privades que no a avançar en la millora dels hospitals, els que es construeixen i els que ja hi estan. I jo crec que això és greu, a més, hi ha una qüestió en la qual entraré més detalladament, jo no puc fer preguntes directes a la consellera, però tal vegada vostè, Sra. Mascaró, li podria transmetre una preocupació que m'ha vengut d'alguns professionals sanitaris.

Ha dit vostè que en el cas de Son Dureta, del nou Son Dureta o de Son Espases, el Pla d'infraestructures sanitàries no preveia uns terminis, tal vegada es curaven en salut perquè sembla que la cosa va per llarg. Efectivament. Però hi ha una altra infraestructura hospitalària de la qual es parla darrerament, els darrers dies, que no és que no hi hagués terminis, és que no figurava, i a mi m'agradaria saber, si és possible, si vostè ho pogués demanar a la consellera, si hi ha alguna cosa de veritat amb aquesta qüestió. Es tracta del segon hospital d'Eivissa que,

ja dic, no venia al Pla d'infraestructures sanitàries que va presentar el president del Consell Insular, el Sr. Palau, que va dir en grans mitjans tipogràfics va sortir, que demanaria que el Sr. Matas ho traslladàs al Sr. Zapatero i ho reclamàs del Govern central, ho reclamàs del Sr. Zapatero, i la veritat és que a la premsa d'Eivissa va sortir que el Sr. Matas estava d'acord i traslladaria aquesta sol·licitud, només a la premsa d'Eivissa, enlloc més no ha sortit una paraula, però bé, aquí ha sortit.

Bé, això és que la preocupació... Miri, vostè ha parlat d'un seguit de deficiències i retards en obres a l'Hospital de Can Misses, que no és que s'estiguin fent i avançant, no, s'estan retardant, les que estaven programades es fan, però es fan més tard, es modifiquen i es fan més tard. En el tema de quiròfans al final s'ha hagut d'actuar perquè a part de goteres es queda sense llum i s'ha hagut de... Però no se fan els necessaris, ni s'utilitzen tot el que s'haurien d'utilitzar. Hi ha disponibilitat del metge per treballar les tardes i no s'utilitza i cada vegada van més a les clíniques privades i els quiròfans que es plantegen són insuficients. Bé, davant d'això i davant d'aquesta sol·licitud, en principi jo pensava que era una manera de molestar el Govern central i res més, del segon hospital d'Eivissa, però m'arriba des dels sectors sanitaris que hi ha una operació tipus peatge a l'ombra, això que agrada tant, tipus Son Espases, tipus fundació, no se sap què i que per tant, es deixa que Can Misses no s'avanci, no es millori i ja dic, s'estan portant a clíniques privades qüestions que es poden resoldre perfectament i Can Misses té una certa antiguitat, no és qüestió de tombar-ho i té terrenys, té edificabilitat i es pot millorar, és realment preocupant.

Per tant, no és que es vagi molt de pressa en fer hospitals, més aviat es fa allò que estava programat, es segueix amb dificultats allò que estava programat, res que no estigués programat. A Son Dureta s'ha deixat passar temps, efectivament també es desvien pacients que haurien de ser de Son Dureta a clíniques privades. I l'única explicació de Son Espases és allò del "*pelotazo urbanístico*". I jo demanaria si també en aquesta altra operació hi pot haver "*pelotazo urbanístico*". I se va fent allò que ja estava programat, amb dificultats, se'ns va una i una altra vegada... el de Formentera pareix que s'ha inaugurat no sé quantes vegades i que abans no s'havia fet res. No, es va començar la legislatura passada, quan l'INSALUD, l'administració competent de Madrid deia que no n'hi havia d'haver d'hospital de Formentera, no en volien ni parlar-ne i al final es va aconseguir una comissió que entrés a parlar-ne i es va acabar la passada legislatura amb l'avantprojecte, ara s'han començat les obres, no és que s'acceleri massa. Realment coincidim amb vostè Sra. Mascaró, hi ha més agilitat en fer concerts amb clíniques privades, que en millorar els hospitals existents i en la construcció dels nous hospitals.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Bé, debatam avui una altra vegada el tema de les infraestructures sanitàries, ho vàrem fer fa uns mesos a petició del Grup Parlamentari Socialista i hem vist una vegada més el panorama tan idíl·lic que la consellera de Sanitat ens planteja sobre el que ella fa i està clar que el que no fa i el que va malament és culpa de la Sra. Mascaró em primer lloc i després del Govern central. El que sí està clar és que la consellera de Sanitat és una gran venedora, ens ven aquí..., avui ens ha parlat de la Llei de drogues i vaja, és la primera..., però és l'única que no té la Llei d'alcohol, però bé, és igual, és la primera del tabac, ens ven, ens ven i ens ven fum, molt de fum. El problema és que ja fa dos anys i mig que governa i ja començam a estar intoxicats sobre el tema del fum. Per tant, jo crec que és cert, pràcticament m'adhereixo a tot el que ha dit la Sra. Mascaró, dels retards dels hospitals que vostè s'apunta, com l'Hospital de Menorca, l'Hospital d'Inca... Bé vostè s'ho apunta tot.

Sobre Formentera. Jo no parlaré gaire, sembla que Formentera va funcionant, es podrà inaugurar abans de les eleccions, que és allò que en el fons interessa. Per tant, anam fent. D'Inca, jo supòs que el meu estimat President el deu tenir ben controlat, no hi és ara en aquest moment, però segur que controla exactament el moment de construcció de l'hospital i també estarà construït abans de les eleccions. D'Eivissa nosaltres en volíem parlar bastant, però assabentats que el Sr. Palau necessita al vol un nou hospital i hi ha un tema important a tractar, nosaltres no parlarem d'aquest tema, desconeixem el que ha dit el Sr. Ramon sobre Son Espases II, etcètera. Suposam que la Sra. Consellera li contestarà alguna cosa Sra. Mascaró, ja que el Sr. Ramon li ha demanat que vostè repeteixi la pregunta.

Nosaltres el que voldríem saber és com estan les obres de pediatria, ja les he citades, les de quiròfan, vostè ens va dir que el pacte es va gastar els doblers i que anaven amb molt de retard, però ja fa dos anys. Per tant, deu tenir els doblers. I voldríem també saber què opina vostè sobre el tema d'ampliació o un altre hospital a Eivissa, encara que sigui molt precipitat, però voldríem saber el què pensa. No li demanarem què pensa sobre privatitzar el servei (...), amb el preu tan bo que tenen els que l'han cobrat o els que el cobraran perquè li han posat els ulls enmig de la cara.

De Menorca ratllarem poc, no sabem com està. Veim per la carretera que l'edifici creix, previsiblement es podrà inaugurar, com vostè diu, a finals d'any. No sabem més perquè per molt que persones..., jo mateix com a cap de servei i altres caps de servei per escrit i verbalment han demanat visitar l'hospital i se'ns ha dit que és perillós que ens caigui una totxana al cap. Me sap greu que no hi hagi el conseller de Treball ara, però clar, així evitam problemes, això és el que se'ns ha dit. En canvi l'altre dia vàiem amb alegria com uns periodistes d'una revista molt pròxima a vostès estaven fent un reportatge sobre això i no els va caure cap totxana. A l'Hospital de Menorca Sra. Consellera i li ho dic ara, no parlaré més d'aquest tema, tindrà vostè molts de problemes, molts problemes i li ho dic amb tot el meu afecte, però tindrà molts problemes, tan per la construcció, per la manera unipersonal com es porta, com està fent els plans de necessitat, per tot. Tindrà vostè i el Sr. Sergi Bertran aquí present, molts problemes amb els professionals. L'estat lamentable de les persones que treballen a l'hospital, que en aquest moment li ho diré clarament, se'n foten de si es fa l'hospital, de si es fa, que no es compta amb ells. Li ho dic avui

públicament, m'he resistit durant temps i no vull dir res més perquè jo treballo allà, però és molt preocupant consellera.

Sobre Son Dureta, jo crec que és un tema que no hauria de debatre amb vostè, és un tema urbanístic evidentment. Nosaltres sobre Son Dureta pensam, ho llegiré més ràpidament perquè estic acabant, que hi havia un projecte que permetia passar de 80 a 125.000 metres, un hospital que en acabar seria nou, poc impacte ambiental, preservació de la vista a Bellver i d'altres, com deia per cert dia 29 de gener del 2002 un periodista que com deia abans el Sr. Fiol sobre una pregunta "que no era un periodista sospitós de ser pròxim a ells". Aquest diari tampoc ho és de nosaltres i el deixava molt bé. Es podria fer el projecte per fases, mantenint el funcionament amb poques molèsties, com s'ha fet a altres hospitals, Sant Pau, Hospital Clínic, etcètera. A més, crec recordar que és el mateix arquitecte, no el mateix projecte perquè això és una mentida colossal i el pla era bo. Era l'opció més econòmica, evidentment, amb molta diferència i era l'opció més ràpida, si s'hagués mantingut a finals del 2005 tindríem la primera fase acabada, un gran augment de (...), hospital de dia, cuines, etcètera. El problema de la pols i el renou jo crec que no n'hem de parlar gaire perquè això és una bajanada, el projecte comptava amb totes les garanties tècniques del Sr. Yébenes per fer el projecte amb les mínimes molèsties. Només tenia un problema, no condicionava maniobres urbanístiques i no es pot fer aquí.

Son Espases, 100 milions més de pressupost de sortida, perquè ja està bé de dir-li Son Dureta II, perquè no és així, és Son Espases, 100 milions més de pressupost de sortida, 18 milions pressupostats d'inversions a Son Dureta, 7,2 milions de solar, 360.000 euros per a la consultora, 18 milions ja gastats en projectes de Son Dureta, plànols, indemnitzacions, etcètera. Destrucció del patrimoni històric i cultural, no és tan important, però bé, ho deim. L'enquesta, la famosa enquesta que jo no he vist, que alguns la varen signar i que tots sabem d'on va sortir i què va passar amb aquesta enquesta consellera, el que es va guanyar. Això sí, canvis urbanístics i també com no, fet per una empresa privada, que sembla ser que ho cobrarà durant 30 anys i que disposarà d'una concessió que no sabem encara fins a quin punt arribarà, bugaderia, *catering*, no ens ho han confirmat mai, ens agradaria que la Sra. Mascaró li demanés a veure si ens ho pot dir. Si almenys haguessin complit allò que deia el Sr. Matas en el seu moment, "*Matas garantiza el nuevo Son Dureta que se iniciará en el primer semestre del 2005, pese al claro desentendimiento de Madrid*". Jo no sé si el "*desentendimiento*" era d'un govern o d'un altre perquè un mes abans "*Ana Pastor no prevé el incremento de financiación*", vull dir que no sé ben bé a qui es referia.

El que voldríem saber nosaltres és quina gestió se donarà al nou Son Dureta, al Son Espases, jo ja dic també Son Dureta. També una pregunta sobre Menorca que m'ha quedat, és cert que la ressonància magnètica serà concertada amb un privat dins l'hospital? Pot vostè confirmar-ho, o negar-ho directament. Nosaltres confiam que pugui posar la primera pedra del nou hospital de Son Espases durant..., poc abans de les eleccions quedaria bé i que ens enviï..., jo tenc una gran estima al ministre de Sanidad y Consumo, ens convidava el 6 de març del 2000 a posar la primera pedra de Son Dureta, el Sr. Romay Becarria i que ens inviti a posar la primera pedra. I l'únic que desitgem és que en el seu moment no digui com la Sra. Aguirre l'altre dia quan posava la primera pedra de l'Hospital Puerta de Hierro,

“*será tan bueno como un hospital privado*”. En aquell moment es veu que se li'n va anar la bola i va dir el que pensava.

Gràcies.

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat el Sr. Miquel Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé jo estic tranquil consellera perquè dins les expressions matemàtiques els factors de correcció són importants, però no són cabdals. Quan un partit gairebé testimonial se preocupa per distintes coses com puntualment de per què no comencen..., o per què..., però el partit majoritari de l'oposició està preocupat per tot el contrari, diu que ho podreu inaugurar quasi tot abans de les eleccions, vol dir que la cosa va bé. En qualsevol cas a mi me dona la impressió de què hem de tenir les idees clares, una bona assistència en salut implica dues coses fonamentals, una és l'eficiència i l'altra és l'excel·lència. L'eficiència la componen la tecnologia i els professionals, la tecnologia augmenta el pressupost que aquesta gent no entén, que s'ha incrementat el pressupost de l'antic projecte de l'Hospital de Son Espases perquè hi haurà una tecnologia molt superior i no és per les obres, és per la tecnologia que augmenta el pressupost i molt manco naturalment d'allò que diuen. Els professionals..., indiscutiblement tenim excel·lents professionals, per tant, l'eficiència està pràcticament garantida. I l'excel·lència, crec que molta gent no ho ha entès, volen dir infraestructures, perquè evidentment per fer una excel·lent assistència necessitam unes infraestructures adequades i el nou Hospital de Son Espases aquesta excel·lència la garanteix.

Però aquí estam parlant d'infraestructures en general, no anem a allò que és particular. Jo crec que el més important no és fer anàlisis de les abstraccions que el món del romanticisme n'és molt procliu, sempre fan unes abstraccions i damunt allò fan unes tesis i fan... Anem a allò que és concret i real. Aquesta comunitat tenia unes infraestructures de segon món, no diré de tercer món i quan acabi aquesta legislatura estarem en condicions d'assegurar que tendrem el sediment d'infraestructures..., perdonau-me, més important d'Europa, d'Europa, perquè aquest provincianisme que de vegades arrossegam, dels calçons amb bufes i les xeremies, molt macos, però..., hem de ser professionals, professionals que fan anàlisis en sanitat, anàlisi de salut a nivell europeu. Demani vostè a Catalunya, paradigma del partit que avui interpel·la, de la perfecció, la sublimació i allò que els agradaria ser, com estan en salut, estan en tots els indicadors fiables, amb els ítems corresponents, per davall de les nostres realitats, per davall, en eficiència i en excel·lència. I nosaltres tendrem unes infraestructures absolutament paradigmàtiques d'allò que ells voldrien i no tendran. Per tant, a nivell europeu tendrem unes infraestructures d'elit. Els que feim feina dins el món de l'administració en algun moment sabem què és l'administració. És a dir, Son Espases se farà i acabarà molt abans del que hauria

acabat si s'hagués fet el desgavell d'arreglar el que no tenia solució.

Jo només els deman un favor, parlen de què serà més car i que tardarà més temps. Anem a allò concret, se'n recorden del Sr. Felipe González quan va començar l'Hospital de Manacor i qui el va haver d'acabar aviat després d'anys i anys que la gent demanés que s'acabés un hospital comarcal? Jo els dic que no se preocupin, estarà quan està previst que estigui. I en tot cas demanaria a aquests partits testimonials, molt importants perquè ajuden a fiscalitzar determinades coses i això enriqueix la democràcia, però aquest caos que teniu organitzat l'aclarim, perquè resulta que vosaltres deis que no se farà l'hospital, donau a entendre que no se farà l'hospital perquè la consellera serà incapaç d'articular-lo i després enviau qualche batle que ho té bé amb qualche capellà a veure... Escolti, això és un caos, tenen por de què facem l'hospital i organitzen manifestacions, o vostè aquí diu com a parlamentària que té por que no se farà l'hospital. Jo només deman a la consellera que faci exactament el que li diu el projecte i faci el que diuen els plantejaments que va fer el Govern en el seu moment d'allò que volia fer, està reflectit a un contracte que va fer el Partit Popular amb la seva ciutadania i vostè tiri endavant. Mitjançant aquestes infraestructures tendrem una excel·lència que serà l'enveja de tot Europa, no del provincianisme. Enhorabona!

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Jo sempre he d'agrair al Sr. Munar que me recordi que jo no som ni metge, ni que no sé moltes coses i que som d'un partit petit. Ser metge és una capacitat, jo no la tenc, però tot té els seus valors, jo és veritat que només som mestre d'escola, però sí tenc els meus convenciments i en una cosa Sr. Munar sí que teniu tota la raó, si no fos pels partits testimonials aquesta comunitat sí que seria realment una porqueria. És veritat que ajudam a fiscalitzar Sr. Munar, estic ben convençuda i som a la política per això, perquè si no hi hagués gent com la gent del PSM, altres partits també, però jo defens el meu, el seu partit no sé què hauria arribat a fer en aquesta comunitat...

(*Remor de veus*)

Gràcies.

Sra. Consellera, millores en els hospitals que començaran a ser una realitat. La realitat ara i avui és que aquestes millores no són una realitat perquè el Partit Popular els ha retardades i jo vós he passat comptes d'allò que vos a mitjans de novembre del 2003 ens havíeu promès per al 2004. El Sr. Munar sempre sol fer molta bandera de la gent que té experiència d'estar a l'administració, el Partit Popular tenia experiència d'estar a l'administració i si ja sabeu quins són els entrebancs heu de

preveure que no serà prometre-ho per a l'any que ve o per a l'altre, perquè el que feis molt bé, amb això també li don la raó al Sr. Gascón, és vendre. Com a publicista seríeu fantàstica perquè dia sí i dia també sortiu als diaris venent unes coses que són fantàstiques, però que al final no estan fetes mai.

Nou hospital a Eivissa, jo ho tenia apuntat Sr. Ramon, però no m'ha bastat el temps. Sí que ho volia demanar a veure què passa a Eivissa si el Govern té previst un nou hospital o no.

Posar traves a un nou hospital. Sra. Consellera, no acusi al PSM de posar traves a un nou hospital. L'únic partit que ha posat traves i les segueix posant al nou hospital és el seu, el Partit Popular, amb tota la història de canviar de solar, amb tota la recerca dels solars, recerca de noves formes de finançament que, miri quina és la seva transparència, que varen publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* un anunci per convocar una jornada informativa als interessats -ho deia així- a conèixer quin seria el model de finançament. Des del PSM hi varen anar dues persones i se'ls va negar l'entrada, i encara no sabem quin és. Se'ls va dir que no era per als partits polítics, i el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* posava "als interessats". Això és la transparència de la qual vós, des del primer dia que sou consellera, anau donant mostres.

Sanitat en benefici dels ciutadans, deis vós. Estau segura?, estau segura?, estau segura que el canvi d'ubicació del solar respon..., del solar per al nou hospital de referència d'aquestes illes, que hi van ciutadans de totes les illes, respon a un benefici per als ciutadans? N'estau segura?

Deia el Sr. Munar que hem de tenir les idees clares. Nosaltres, de cada paper nou que hem conegut, les tenim més clares, les idees. Les tenim claríssimes, les idees. No és més cert que respon a una gran operació d'especulació urbanística, aquest canvi d'ubicació, i per tant el retard en tenir un nou hospital? Si ho diuen fins i tot els documents oficials. L'estudi d'impacte ambiental sobre el projecte de Son Espases, quan es refereix al solar de Son Espases, diu: "Resta situat fora del cas urbà consolidat de Palma, articulant posteriorment nous assentaments i equipaments urbans que en el seu moment donaran continuïtat al teixit urbà". No és aquest el motiu, Sra. Consellera, de no tenir un hospital en obres?, donar continuïtat al cas urbà de Palma a una zona que era rústica? Necessitàvem una excusa molt grossa per poder urbanitzar una zona rústica com la que envolta el solar de Son Espases a Palma, ho havia de ser molt grossa, perquè si no tota Palma s'hi hauria posat en contra. Per tant, què és més important?, un hospital. Està segura que és aquesta la prioritat, l'hospital, Sra. Consellera?

Jo crec sincerament que és ben hora de començar a rectificar, de ser una miqueta humils, de dir "les obres, no les farem enguany, no les farem l'any que ve". No les vengui tantes vegades. L'Hospital de Formentera hi havia gent a Menorca que es pensava que feia prop de dos anys que estava inaugurat, i llavors se n'han anat a Formentera i no l'han vist, han dit: "Hem anat a veure l'Hospital de Formentera i no està fet". No, vostè vendre sí que en sap. El de Formentera no estava fet, però vendre en sap.

Per tant comença a ser hora de rectificar, de posar en marxa aquelles coses que teniu aturades però que teniu projectades, i de tornar al projecte inicial de Son Dureta a Son Dureta per

deixar de negar als ciutadans d'aquestes illes tenir un hospital de referència adequat a les necessitats del segle XXI.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, de veres que no vull ser massa dura, perquè crec que en sanitat sempre hem de parlar en positiu, però sincerament vostès actuen d'esquena a la realitat, i li ho dic amb tot el meu afecte, Sra. Mascaró, perquè no em puc dirigir a les altres persones que han intervengut, tot i que ells sí s'han dirigit a aquesta consellera. Per tant no els podré contestar les preguntes que m'ha formulat.

Però si vostès diuen que nosaltres ens estimam més beneficiar la privada que fer nous hospitals, de veres és que vostès no passen per les Illes Balears, no hi passen. Estam fent quatre nous hospitals a la comunitat autònoma de les Illes Balears. Em volen dir quina comunitat autònoma de tot l'Estat està fent un esforç inversor en nous hospitals com ho fa la comunitat autònoma de les Illes Balears? No n'hi ha cap. Madrid en fa set, però Madrid és molt més gran; proporcionalment li puc assegurar que no hi ha cap comunitat autònoma que faci quatre hospitals nous a la vegada com estam fent nosaltres. Això, que vostès em diguin que ens estimam més beneficiar la privada que fer hospitals, idè la veritat és que no s'agafa amb res, Sra. Mascaró, i a posta li dic que no vull ser massa dura, però sincerament crec que vostès actuen d'esquena a la realitat. Potser estan aquí tancat dins quatre parets i no es passen.

Vagin a Inca, vagin a Menorca, com hi vaig anar jo ahir per visitar l'hospital que, per cert, si qualcú el vol anar a visitar el podem programar per fer una visita, no hi ha cap problema, una visita d'obres. Vagin a Formentera; a Formentera ja s'han començat a aixecar..., jo no li diré les paraules tècniques, però ja es veu que es comença a aixecar el nou hospital de Formentera que, per cert, si la gent es pensava que ja estava fet aquest hospital és perquè duim molts d'anys parlant d'aquest hospital, i un avantprojecte que es va preparar la passada legislatura pareixia que era el nou hospital i que ja estava executat, quan no era res perquè, al revés, no hem pogut ni aprofitar aquest avantprojecte.

Per tant, Sra. Mascaró, estam fent quatre nous hospitals a la nostra comunitat autònoma. Ningú no fa aquest esforç inversor en nous hospitals a cap comunitat autònoma.

I el nou hospital de Son Dureta està pendent de la tramitació de la modificació del Pla general de Palma, que jo confii que dins aquest any, enguany, estigui solucionat i pendent de la licitació. Li puc avançar -no ho he dit abans però li ho puc dir- que en poques setmanes aquest hospital serà licitat o almanco tindrà l'autorització del Consell de Govern perquè sigui licitat el nou hospital de Son Dureta.

En poques setmanes, Sra. Mascaró, a part d'aquests tres nous hospitals que estan ja construint-se i que vostè pot anar a visitar quan vulgui -si vostè m'ho diu anirem a visitar qualsevol

d'ells-, en poques setmanes a sobre es licitarà el nou hospital de Son Dureta. Per tant no em diguin que intentam fomentar, potenciar, donar suport la sanitat pública en lloc de construir nous hospitals perquè, ja dic, no hi ha cap comunitat autònoma que construeixi quatre hospitals a la mateixa vegada com feim nosaltres.

Vostè feia una al·lusió, per cert, a la reunió a la qual varen assistir les empreses per conèixer la licitació de l'Hospital de Son Dureta, que no varen deixar entrar el Sr. Pere Muñoz. Li puc assegurar que vaig cridar al Sr. Pere Muñoz quan ho vaig saber i li vaig dir que el problema era que no s'havia identificat, que quan volgués li ensenyaria la licitació, li diria els termes de la licitació i li comentaria tot el que ell volgués. Encara estic esperant que em cridi perquè em va dir: "no, no em citis, jo et cridaré", i encara no m'ha cridat. Per tant no deu tenir tampoc massa interès.

I, per cert, vostès es cansen de repetir que la reforma seria molt més ràpida i molt més econòmica que el nou hospital. Sra. Mascaró, jo només li posaré un exemple, una realitat. Li diré que a l'Hospital de Valdecilla a Cantàbria, que es fa una reforma integral i que a més vostès l'han posat d'exemple qualque pic, estava previst un temps d'execució de set anys. Ara mateix està previst un temps d'execució d'onze anys; ja en duen tres de retard, i vés a saber si realment seran suficients. Estava previst un pressupost inicial de prop de 200 milions d'euros; en aquests moments tenen un desviament, un desfasament de 42 milions d'euros. Encara pensa, Sra. Mascaró, que fer una reforma és molt més ràpid i molt més econòmic, quan tenim una experiència no massa enfora que és l'Hospital de Valdecilla, que està demostrant que no és així?

Per cert, qui hi vegi un interès urbanístic -em sap greu, és que estam sempre en les mateixes; jo la veritat crec que ja ens hem d'avorrir amb aquestes argumentacions- s'equivoca. Em diu "urbanístic perquè està a un solar rústic". L'Hospital de Menorca, és que hi vaig anar ahir i la veritat és que em vaig sorprendre: l'Hospital de Menorca està construït sobre un terreny que era rústic, era rústic i està a 50 metres d'una urbanització. Hi va haver problemes, clar, potser hi ha gent a qui no agrada que li construeixin un hospital devora, però ja està, ja està dins la normalitat i era rústic, i ho va cedir un ajuntament socialista i ho va començar a preparar un govern socialista. Per tant no em diguin que hi ha un interès urbanístic. Hi ha un interès sanitari de fer un nou hospital a la nostra comunitat perquè és molt necessari per als ciutadans i també per als professionals que hi fan feina.

Respecte a Eivissa -no m'ho ha demanat però sé que els interessa-, li he de dir que hi ha una petició del president del Consell d'Eivissa i Formentera de fer una reflexió sobre el futur de les infraestructures a les illes d'Eivissa i Formentera. Els he de dir que m'ho ha transmès, hem dit que podíem fer aquesta reflexió, que hi ha aquestes reflexions en marxa de diàlisi, pediatria i quiròfans, però que en podem parlar, perquè jo crec que hem de mirar a més llarg termini i per tant farem aquesta reflexió quan sigui necessària.

En definitiva, Sra. Mascaró, jo li dic que en un mes pràcticament podrem licitar l'Hospital de Son Dureta i esperem que l'any que ve puguem començar aquestes obres, i en un any, com li deia anterior, vostè en un any -escolti bé, Sra. Mascaró,

perquè vegi que no ens oblidam dels hospitals, a l'inrevés, potenciam les infraestructures hospitalàries que fa tant de temps que necessitam a les nostres illes-, en un any vostè tindrà tota una xarxa nova d'hospitals, moderna -vostè i tots els ciutadans de les Illes Balears, lògicament-, moderna, amb noves tecnologies incorporades, tindrà tres nous hospitals, l'Hospital d'Inca, l'Hospital de Menorca i l'Hospital de Formentera, un de molt millorat que és l'Hospital de Can Misses, amb tres reformes molt importants, i, a més, en construcció, el nou hospital de referència de la nostra comunitat autònoma. I això vulguin o no vulguin, els cogui o no els cogui; em sap greu, però per a nosaltres sí és una prioritat la sanitat, per a aquest govern sí és una prioritat la sanitat pública i jo crec que ho hem demostrat.

Jo crec, Sra. Mascaró, per acabar, que si vostè realment defensen la sanitat pública, com diuen, ho han de demostrar amb fets i no només amb paraules, i per tant han de deixar d'actuar d'esquena a la realitat: d'esquena a la realitat dels ciutadans, d'esquena a la realitat dels professionals... L'altre dia vaig trobar un acord de la Junta de Personal del Servei de Salut d'abans de les eleccions autonòmiques on tota la Junta de Persona demanava un nou hospital de Son Dureta; fins i tot la part social demana un nou hospital de Son Dureta i que no es faci la reforma.

Per tant jo crec, Sra. Mascaró, per acabar, que si la màxima preocupació és que duim uns mesos de retard, Sra. Mascaró li he de dir que és vera, jo en dos anys no puc recuperar tot el temps perdut de la passada legislatura, estam fent esforços...

(Remor de veus)

...li puc assegurar que estam fent grans esforços i que tenim un equip a la Conselleria de Salut que fa feina 24 hores perquè aquestes infraestructures, entre altres moltes coses, surtin endavant i es pugui millorar el servei sanitari als ciutadans. Però posi's tranquil·la i posin-se tranquils tots els ciutadans: en un any, li ho repetesc, probablement si tot va bé, lògicament, esperem que no hi hagi cap imprevist, aquesta comunitat autònoma, tots els seus ciutadans i tots els professionals sanitaris es podran beneficiar de tenir tres hospitals nous, Inca, Menorca i Formentera; un, el d'Eivissa, molt millorat i també millorat el seu servei; i a més en construcció aquest nou hospital de referència que tant necessitam a les nostres illes fa tants d'anys, ja que enguany es compleix el 50 aniversari d'aquesta infraestructura.

Jo crec, Sra. Mascaró, que això és demostrar amb fets quina és la prioritat d'aquest govern, que aquest govern prioritza la sanitat i que prioritza els ciutadans i el seu benestar.

Gràcies.

(Aldarull a la sala)

III. Comunicació del Govern RGE núm. 6427/05, per tal d'explicar el contingut i els resultats de la Conferència de Presidents de Comunitats Autònomes i adoptar els acords corresponents.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt..., en aquest cas al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon a la comunicació del Govern RGE núm. 6427/05, per tal d'explicar el contingut i els resultats de la Conferència de presidents de comunitats autònomes i adoptar els acords corresponents.

Per això té la paraula el Molt Hble. President de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, he demanat aquesta compareixença per fer aquesta comunicació per explicar el resultat de la Conferència de presidents en virtut d'una proposta que va fer en el seu moment el PSM i que nosaltres vàrem considerar que hi havíem de donar suport perquè era una bona iniciativa.

S'ha produït aquesta conferència el passat dia 10, i voldria emmarcar aquesta conferència de presidents, que ha tengut com a únic tema el tema del finançament de la sanitat, dins un procés que m'agradaria destacar, malgrat sigui d'una forma molt succinta.

Vostè recordaran que en el debat de política general d'octubre de l'any 2003, per tant abans de les eleccions generals de l'any 2004, ja vaig anunciar en aquesta cambra la meua i la nostra intenció de plantejar al nou govern que sortís, fos quin fos el color polític, com a principal reivindicació el finançament de la sanitat i el finançament de l'educació, perquè les Illes Balears havien sofert un procés d'increment de la població molt important que havia trastocat el finançament d'aquests serveis bàsics de la nostra comunitat.

En aquest sentit s'ha produït al llarg de tot aquest any, de l'any passat, perdó, una feina també dins la comissió parlamentària que aquest parlament va crear *ad hoc*, i que va acabar amb l'aprovació per tots els partits polítics excepte el Partit Socialista, que va votar en contra, del reconeixement d'un dèficit que eren -crec- uns 250 milions d'euros, en aquell moment, dels anys anteriors acumulats, per a la prestació d'aquest servei de sanitat i d'educació a les Illes Balears.

També vull recordar que aquesta petició s'ha fet i s'ha remarcat al llarg de tot aquest any per la consellera de Salut a la ministra de Sanitat dins la sectorial, amb la reclamació precisament que es pogués reconèixer aquest dèficit i la necessitat de l'aplicació del sistema actual, el sistema aprovat l'any 2001 entre el Govern, en aquells moments del Partit Popular, a nivell de l'Estat i el Govern de les Illes Balears, que és el sistema que avui està en aplicació i que nosaltres defensam que exigeix una actualització, deguda a aquest increment de població tan important que s'ha produït a les Illes Balears.

Així s'ha produït reunions per tractar aquest tema entre el Govern de les Illes Balears i el Govern d'Espanya, consells de política fiscal i financera, reunions del grup de treball de població que es va crear dins el Consell de Política Fiscal i Financera, el ministre d'Economia i Hisenda, el Sr. Solbes, ha demanat informes a les Illes Balears sobre aquest increment de la població dels darrers anys, estudis que hem lliurat i que mostren com aquest fet ha actuat com un factor distorsionador

d'aquest sistema de finançament, i el mateix ministre reconeix com un cas excepcional el cas de les Illes Balears afirmant que hi ha hagut un creixement poblacional important mentre que el finançament ha decrescut de manera molt considerable.

Hi ha una dada que condiciona tot aquest procés i que jo vull tornar a posar de manifest: el cens poblacional de l'any base del sistema de finançament a les Illes Balears és de 785.338 persones, i el cens de l'any 2005 és de 975.398 persones. Estam parlant d'un increment gairebé en cinc anys d'un 24,2% de la població. Pràcticament les Illes Balears en els darrers cinc anys han crescut o han incrementat la seva població en una quarta part amb el que això significa, i amb el que això significa, naturalment, per a la prestació d'aquests serveis de sanitat, com és el cas que ens ocupa, que s'han de prestar per a un increment tan substancial de la població, una quarta part més sense tenir els doblers per poder atendre aquest increment.

Idò bé, en aquest sentit vull recordar que hi ha una feina important que ha fet el grup de treball del Consell de Política Fiscal i Financera on es reconeix, per part del Ministeri d'Economia i Hisenda d'Espanya que aquest dèficit existeix, que la comunitat autònoma de les Illes Balears està invertint, està fent una sobreinversió en matèria de sanitat, molt per damunt fins i tot de les peticions que nosaltres hem fet per equiparar-nos a la mitjana de finançament d'Espanya, i es reconeix en un informe d'aquest consell un dèficit de 144 milions l'any 2004, i fins i tot una previsió de 229 milions per a l'any 2005.

En aquest context es planteja la Conferència de presidents, aquesta segona conferència de presidents que té com a punt únic de l'ordre del dia el finançament sanitari de les comunitats autònomes.

El primer que he de dir perquè ningú no s'engani, i crec que això és una cosa que tots sabem però ho hem de reconèixer, que és que ningú no es cregui que el president del Govern espanyol posa com a únic ordre del dia el finançament sanitari pel problema que tenim a les Illes Balears pel finançament sanitari. No és així, ja ens agradaria. Naturalment es planteja el finançament sanitari perquè existeix una demanda d'Esquerra Republicana de Catalunya que l'any 2005, quan s'han d'aprovar els pressuposts generals de l'Estat, posa com a condició que se solucioni l'important dèficit que s'ha trobat el tripartit a la Generalitat de Catalunya i arriben a un acord, que no serà possible arreglar això l'any 2005, però que sí que hi ha un compromís del president del Govern espanyol que l'1 de gener del 2006 entri ja en vigor un increment de finançació de la sanitat a tota Espanya per donar resposta a aquesta petició d'Esquerra Republicana, sobretot per poder resoldre el problema que s'ha generat, molt important, és el dèficit més important que hi ha a la Generalitat de Catalunya.

En aquest context vull cridar l'atenció damunt un punt que me pareix important, en aquest context es planteja la Conferència de Presidents i en aquest context nosaltres creim que hem d'intentar obtenir el màxim consens possible des de les Illes Balears, com hem intentat fer a la comissió parlamentària, per tenir la força de dur a la Conferència de Presidents la postura que representi, el més possible, els interessos de tot els ciutadans de les Illes Balears. Per què?

Per una raó molt clara: és evident que aquest acord de finançament du implícit, com no pot ser d'una altra manera, mesures d'una eficiència en la gestió dels doblers de la sanitat, però naturalment respectant el que és l'autonomia dels parlaments autonòmics que, en definitiva, són els que decideixen, bé o malament, on es destina aquesta despesa; però és encara més evident que parlem d'un acord d'Estat, en aquest cas de comunitat autònoma; parlem d'un acord que passarà per damunt nosaltres, passarà per damunt el Partit Popular, passarà per damunt el Partit Socialista i per damunt tots els partits, perquè aquest és un acord atemporal. Tractam un problema, com és el del finançament de la sanitat a les Illes Balears, que estarà en vigor a la pròxima legislatura, i Déu sap fins quan; per tant, parlem d'una qüestió que pot afectar qualsevol partit, perquè, naturalment, demà aquí hi pot haver un altre president d'un altre partit polític i es trobarà amb aquesta herència. Per tant, ens va parèixer que era una estratègia adient la de poder intentar tenir una posició el més consensuada possible, ja que parlàvem, diguéssim, dels doblers que havien de rebre les Illes Balears en matèria de sanitat.

En aquest context vaig convocar el president i presidentes dels consells insulars, prèviament a la reunió de la Conferència, i en aquest context me vaig reunir també amb els portaveus dels partits polítics, per intentar treure, insistesc, la postura més consensuada possible. En aquesta primera reunió prèvia vàrem analitzar en aquells moments la proposta que teníem del Govern d'Espanya, que era una proposta de finançament que a tots els partits i a tots els presidents dels consells, excepte el Partit Socialista, varen considerar que era insuficient, però sí que he de dir que el Partit Socialista va dir que es podia millorar, que s'havia de millorar, i vàrem fer esforços en aquest sentit, que jo vull, naturalment, reconèixer. Aquella primera proposta era una proposta que solucionava bàsicament el dèficit de sanitat, incrementant els impostos, tant els de l'Estat, tabac i alcohol, com els que podien incrementar les comunitats autònomes en matriculació de vehicles, en la benzina i un altre que ara no me'n record quin era, però, en tot cas, parlàvem de solucionar el problema del finançament fent pagar als ciutadans impostos i per tant fent pagar dos pics el mateix servei de la sanitat. Aquesta postura va ser unànimement rebutjada, dient que no creïem que pujar impostos fos la solució al problema del finançament sanitari i vàrem plantejar, a grans trets, que la proposta era insuficient, que no havíem d'acceptar la via dels impostos per solucionar aquest problema i que sí que havíem de reclamar el dèficit del 2002, 2003, 2004 i 2005, que era l'aplicació del sistema actual; és a dir, el sistema actual es fa amb una població, aquesta població varia, per tant s'ha d'igualar, i les infraestructures que necessitam, exactament igual que ha passat a altres comunitats autònomes, on l'Estat ha finançat infraestructures, i en darrer lloc, reclamar un finançament a les Illes Balears per a la sanitat que fos igual a la mitjana que reben tots els ciutadans espanyols, senzillament.

És a dir, volem estar com estan els ciutadans espanyols com a terme mig i aquesta era una postura àmpliament consensuada que tenia aquest posicionament comú. Aquesta finançació s'establiria a les Illes Balears per a l'any 2006 amb una necessitat de 120 milions d'euros addicionals, perquè el dèficit que prevèiem d'aquest finançament per càpita i la finançació que tenen les Illes Balears era de 120 euros. Per tant, amb aquesta posició, diguéssim de fortalesa, vàrem aconseguir tenir una força que jo vull agrair especialment i que significa que en

termes generals hem de ser capaços d'anteposar el que són els interessos generals damunt els nostres interessos de partit.

Naturalment, avui i en aquesta compareixença he de reconèixer especialment la col·laboració i la predisposició tant dels consells insulars com de tots els portaveus dels partits polítics, que són realment els responsables d'aquest esforç i d'aquesta generositat de poder tenir aquesta visió d'Estat, que tal vegada els perjudica com a oposició, perquè aquest és un mèrit que ha de ser conjunt, jo ho entenc, i per això té més mèrit la seva actitud, però crec que val el que val, no?, i per tant el meu deure és reconèixer-ho.

Per una altra part, per afrontar aquesta Conferència de Presidents, tots coincidíem, i això és una cosa en què hem anat fent feina des de fa molt temps, que els nostres trets estratègics eren: població i insularitat, població i insularitat eren les nostres demandes objectives que ens havien de donar força en aquest reconeixement. I en aquest sentit, vull dir que vàrem també posar en marxa una estratègia, un front comú amb la Comunitat Autònoma de Canàries, un front que es va anar mantenint al llarg de diverses reunions del Consell de Política Fiscal i Financera, perquè Canàries i les Illes Balears tenen els dos mateixos problemes en sanitat, que és la població -Canàries és la segona comunitat que més ha crescut en població- i la insularitat, millor dit, com sovint diu el Sr. Sampol, la pluriinsularitat, i que té raó, perquè és la pluriinsularitat que ens condiciona a una comunitat i a l'altra. En aquest sentit, aquesta proposta va acabar en un document conjunt que vàrem fer públic, prèviament a la Conferència de Presidents, i amb postures molt semblants a la pròpia Conferència de Presidents del dia 10.

Bé, passem idò a la Conferència de Presidents. La Conferència de Presidents, doncs, és una bona iniciativa, i jo crec que hem de reconèixer aquesta bona iniciativa, perquè ho és, del president del Govern, del Sr. Zapatero, i el que hem d'intentar és que serveixi per al que nosaltres volem que serveixi, que doni fruits, que no sigui simplement un acte mediàtic, que no sigui simplement un acte de tarannà, sinó que sigui realment qualche cosa que serveixi perquè aquest diàleg ens pugui conduir a la solució dels problemes dels ciutadans. Essent una bona iniciativa, el que crec que avui ningú no pot discutir és que aquesta Conferència de Presidents ha fallat estrepitosament en les formes; aquesta Conferència de Presidents ha tengut una falta de transparència, una falta de lleialtat institucional, una falta de confiança en les comunitats autònomes que, en definitiva, són Estat, i crec que és un camí que hauríem de ser capaços de reconduir. La foto final, quan el document a les comunitats autònomes ens ho entreguen el dissabte, damunt les dues, dues i mitja, i quan sortim fora resulta que hi havia periodistes que tenien aquest document des de les onze, onze i mitjan; quan tot el mes d'agost, jo personalment, m'assabentava per un periòdic de quina era la proposta del Govern d'Espanya que ens oferia a les comunitats, m'assabentava de tot, agafava el periòdic i era el butlletí oficial, vull dir, sortia quin dia seria la Conferència, quin dia seria la proposta, com seria la proposta que ens tocava a les Illes Balears; proposta que després va venir, i efectivament anava en aquest sentit.

Jo crec, sincerament, que les formes no s'han cuidat i que la comunitat autònoma, nosaltres, quan anam a una Conferència de

Presidents hem de poder tenir la documentació, hem de poder analitzar la proposta, hem de poder tenir temps, però crec que s'ha de respectar; i sincerament, crec que aquesta és una qüestió que fins i tot les comunitats autònomes socialistes avui comparteixen, que jo crec que tothom pot compartir. Però a nosaltres, bé, doncs tampoc no és tan important, a nosaltres el que ens interessa és la finançació de la sanitat i crec que és el punt important.

La finançació de la sanitat es planteja en aquesta Conferència i quan s'inicia la conferència hi ha una primera intervenció del president del Govern, el Sr. Zapatero, on ell fa una afirmació que jo, a la meua primera intervenció, vaig rebutjar i vaig intentar corregir, perquè me pareix molt perillosa: el president del Govern diu que ell no tenia cap obligació d'atendre el dèficit de la finançació de les comunitats autònomes i que és allà per una iniciativa i una conducta agraçable i que, naturalment, li hem d'agrair; jo crec que això és molt perillós i que aquest és un missatge que ens ha fet molt de mal a les comunitats autònomes, a totes, a Espanya, perquè subliminalment es deixa caure el missatge, i aquest missatge, sobretot pel centre d'Espanya, el comprenc molt bé, que les comunitats autònomes som uns malgastadors i que si la Generalitat de Catalunya té el dèficit més important d'Espanya és perquè ha tudat els doblers, i que totes les comunitats hem tudat els doblers, i que quan hem tudat tots els doblers ens anam a l'Estat a demanar que ens corregeixi tot això que hem tudat. I això és el missatge subliminal en contra de les comunitats autònomes, en general, que, amb aquesta afirmació, s'envia; i això no és així.

El problema de la finançació de la sanitat a tota Espanya, es produeix perquè hi ha un increment de població de quasi quatre milions d'habitants a tota Espanya, immigració i d'altres qüestions. Tota aquesta població que arriba bàsicament produeix uns ingressos i una generació d'ingressos que es tradueix amb un increment de fons de la Seguretat Social. Qui se'n du els doblers de la Seguretat Social? El Govern espanyol, nosaltres no ens duem ni una sola pesseta de tot aquest increment recaptatori de la Seguretat Social de tota aquesta gent que ve a Espanya, en canvi, tot el compromís i la responsabilitat d'atendre tota aquesta gent que ha vengut en serveis d'educació, tenim més de 110 nacionalitats distintes a les Illes Balears a les nostres escoles, o en servei de sanitat, els hem d'atendre nosaltres, sense haver rebut una pesseta per poder atendre aquesta gent que ha vengut. I això no és un problema només de Balears, això és extrapolable a Andalusia, a Castella-Lleó, a Castella-La Manxa, a Madrid, a Catalunya, per tant, les comunitats autònomes, totes, tenim un problema, però aquest problema no tan sols és de les comunitats autònomes, aquí hi ha una responsabilitat compartida del Govern espanyol i de l'Estat. I agraïm molt la sensibilitat per poder solucionar el problema del finançament de la sanitat, però també que sàpiguen que era una responsabilitat del Govern d'Espanya resoldre aquest problema a totes les comunitats autònomes, perquè ells també són, almanco en part, responsables d'aquest problema que tenim a tot l'Estat.

Quan passam a analitzar les dades de la proposta, dins la Conferència de Presidents nosaltres plantejam la defensa d'aquests trets que he exposat de finançament insuficient, de no impostos, dèficit, infraestructures i finançament per càpita, quan feim aquest plantejament, insistesc, a les dues i mitja se'ns

presenta una proposta que nosaltres enviam immediatament que tenim possibilitat als portaveus dels grups polítics i als consells insulars, i aquesta proposta pràcticament no es pot analitzar perquè s'ha entregat a les dues i mitja i és una proposta que més o manco vostès coneixen, però bé, es tracta d'una proposta on s'estableix una transferència a les comunitats autònomes de 500 milions d'euros, un pla de qualitat i d'igualtat del Servei Nacional Sanitari del Ministeri de Sanitat de 50 milions, un fons de cohesió sanitària de 45, un fons d'insularitat de 55 milions d'euros, un conveni d'assistència de residents estrangers de 200 milions d'euros, una pensió d'accidents laborals no coberts per mútues de 100 milions d'euros, un increment de la imposició indirecta dels impostos sobre l'alcohol i el tabac estatal de 227 milions d'euros, més que es manté el fons de garantia i s'estableix un sistema d'avançaments. Bé, aquesta és la proposta que el dia següent també analitzam un altre cop amb els portaveus dels grups parlamentaris, amb els consells insulars, que rep aportacions seves per escrit, i que es defensa dins el que és el Consell de Política Fiscal i Financera.

Pel que fa a les Illes Balears, aquesta proposta té una concreció en termes econòmics, que és la següent: en termes de les Illes Balears, la proposta són envoltant els 55, 62 o 65, depèn, perquè l'any 2007 hi ha un increment de 50 milions en la transferència a les comunitats autònomes, per tant, d'una banda entre 54 i 65 milions d'euros de finançament, any 2006 i any 2007. També hem de dir que la solució d'aquest sistema sanitari que es proposa no és una solució definitiva ni del model de finançament ni del finançament sanitari, és una solució temporal, 2007, 2006 i 2007, per arribar a la discussió, a la gran discussió que s'ha de fer, en teoria, l'any 2007, i en qualsevol cas consolida el dret fins que no hi hagi un nou sistema de finançament aprovat.

Per tant, hi ha aspectes positius en aquesta proposta, que jo crec que hem de destacar. El primer aspecte positiu és que, i el més important probablement, és que es reconeix un fons d'insularitat addicional al que ja existia fins aquest moment, un fons d'insularitat, naturalment, que és important, perquè es reconeix aquesta diferència de la pluriinsularitat, tant a Canàries com a les Illes Balears, i jo estic segur que el reconeixement d'aquest fons d'insularitat té molt a veure doncs tant amb el front que hem fet amb les Illes Canàries com també amb l'aportació i col·laboració d'altres grups polítics i, sense cap dubte, del Partit Socialista Obrer Espanyol. Aquesta és una dada positiva i que jo crec que hem de destacar. Malgrat aquesta dada positiva el resultat final que nosaltres obtenim, que deixa al marge les infraestructures, no hi ha cap compromís de finançar infraestructures per part del Govern d'Espanya, deixa en suspens el reconeixement d'aquest deute que ha aprovat el Parlament de les Illes Balears i sí que posen els impostos estatals de la benzina i de l'alcohol, per cert, ja l'han posat, per tant, ja estan recaptant doblers i a nosaltres no ens ho ingressaran fins a partir de dia 1 de gener, però bé, això són coses que passen.

El que sí vull destacar és que si se posen aquests impostos, per tant, els ciutadans de les Illes Balears en alcohol i en tabac estaran pagant un sobrecoast que finançarà aquest dèficit de la sanitat i sobretot quedam molt lluny d'aquest finançament per càpita que nosaltres defensàvem. Nosaltres reclamàvem 120 milions d'euros simplement per posar-nos al nivell de la resta de les comunitats autònomes, de la mitjana, ni que més ni de la més baixa i en canvi ens quedam pràcticament a la meitat, ens

quedam pràcticament a la meitat d'aquesta reivindicació de què les Illes Balears poguessin tenir un finançament igual, no demanam res més, igual que tenen els ciutadans a tot Espanya. En aquest sentit la proposta dels portaveus, a més naturalment de la insistència en els temes de gestió i en els temes de les noves infraestructures i del nou Hospital de Son Dureta, etcètera, coses que jo entenc perfectament, però crec que en aquests moments hem de centrar el debat en el finançament. La postura més o manco generalitzada és que hem avançat un poc, però ens quedam molt lluny d'allò que havia estat la nostra petició i d'allò que són les necessitats de finançament per a la sanitat de les Illes Balears. Els ciutadans de les Illes Balears continuaran sent els que menys finançament per càpita reben per sanitat.

Per tant, la recomanació més o manco generalitzada és que agaféssim els doblers, en definitiva, i marxéssim, dit d'una forma un poc crua, però en termes generals aquesta era la recomanació. En aquest sentit i d'aquí ve el vot d'abstenció en el Consell de Política Fiscal i Financera, precisament perquè no estam d'acord amb la proposta que se'ns fa per a les Illes Balears i en canvi el que sí volem és poder obtenir aquests ingressos de doblers, aquest ingrés en el finançament de la sanitat, crec que en definitiva que és una postura que compleix aquest objectiu. Però és evident que el més important que havia passat a la Conferència de Presidents i que les postures realment que tenien el debat substancial i el debat d'estat eren les postures de la Conferència de Presidents.

Això a grans trets és la comunicació que jo els volia fer a tots vostès d'aquesta Conferència de Presidents. Agraint una altra vegada més, insistesc, la predisposició i la col·laboració de tots, a pesar de tot. I poder-nos asseure i intentar defensar conjuntament els interessos dels ciutadans de les Illes Balears, cosa que passa a molts altres llocs d'Espanya i que probablement seria bo que nosaltres poguéssim fer també a les Illes Balears, a més d'una forma més sovint i naturalment jo assumesc la meua quota de responsabilitat, que és molta, en aquest intent i aquesta responsabilitat. Però crec que és molt important que des d'aquest Parlament donem un missatge als ciutadans de les Illes Balears que quan estam xerrant de coses importants, que afecten a tots, quan estam xerrant de l'interès general de tots els ciutadans de les Illes Balears, almanco els grups partits polítics, els grups polítics, les institucions ens puguem asseure per intentar defensar el millor possible aquests interessos.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President. Intervencions dels grups parlamentaris. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo també coincidesc en què aquest debat és important, és important que facem aquests debats en seu parlamentària i allà on

correspongui, sense cap dubte els interessos generals de la nostra ciutadania i sobretot quan parlam de salut pública, passen per damunt de qualsevol interès partidista. Per tant, celebri poder fer aquesta reunió avui aquí davant del Ple del Parlament. De totes formes volia dir amb absoluta sinceritat tot allò que el meu grup, Esquerra Unida i Els Verds, pensa sobre aquest tema des del principi al final.

En primer lloc he de lamentar que el Sr. President, Sr. Jaume Matas, estigui tan preocupat per les formes de la reunió de Presidents i tan poc preocupat per les formes del funcionament i del Reglament d'aquí, una comunicació no és una compareixença, una comunicació se regeix per l'article 170 del nostre Reglament i requereix d'una comunicació per escrit prèvia del Govern pel fer el debat més profundament. Pens que això s'hauria de tenir en compte de cara a futures vegades que s'utilitzi aquesta figura parlamentària. De la mateixa forma agraeisc que el President de la comunitat autònoma hagués convocat els portaveus abans de la reunió de Presidents per parlar d'aquest tema. Però complir estrictament l'acord d'allò que deia la resolució que es va aprovar aquí, proposada pel PSM sobre les Conferències de Presidents, del que se dedueix és que tenint en compte que estàvem en període de vacances allò que s'hauria d'haver fet, segons la nostra modèstia opinió, és convocar la Diputació Permanent.

Dit això, parlam d'un problema greu per a la nostra ciutadania, un problema de finançament autonòmic deficient, clarament deficient per a tots nosaltres. Un problema que té una conseqüència i indiscutible que ha situat aquí el President de la comunitat autònoma, el creixement important de població que hi ha hagut en el nostre territori, un creixement superior a altres comunitats autònomes. Però no és aquesta l'única causa que té la deficient situació del finançament sanitari que patim a la nostra comunitat autònoma i ja que parlam de tot, hem de parlar de tot. La deficient situació financera sanitària de la nostra comunitat autònoma té altres causes. Primera, segons la nostra opinió, un deficient model de finançament autonòmic en general que prové de l'any 2001 que es va decidir un model de finançament amb el qual nosaltres no coincidim i que perjudica les comunitats autònomes en detriment de l'Estat central, una primera causa. Té una segona causa, les transferències sanitàries produïdes l'any 2002 se produeixen en unes condicions molt negatives per a la nostra comunitat autònoma.

I, Sr. President de la comunitat autònoma, permeti que li digui que aquest era un bon moment, vostè era ministre i estava assegut en el Consell de Ministres del Govern central, per posar els interessos generals per damunt dels interessos partidistes, qüestiono que jo celebri que vostè tregui avui aquí, però aquell era un bon moment per haver aplicat aquestes paraules a la realitat, perquè la realitat és que les transferències varen venir pèssimament dotades i que també plou damunt banyat a l'hora d'analitzar la situació financera que tenim en aquests moments. És un fet que durant 8 anys de Govern del Partit Popular no se produeix cap injecció econòmica per al tema de la sanitat durant aquests 8 anys.

Analitzem ara què ha significat i què ha suposat l'acord pres a la Conferència de Presidents i què opinam damunt aquest tema. En primer lloc nosaltres reconeixem que partim d'una situació de baix zero, una situació greu en aquest tema i pensam

que l'aportació que se fa..., primer s'ha de reconèixer que se fa una aportació damunt aquest tema, cosa que no s'havia fet fins aleshores. Pensam que cal reconèixer que aquesta aportació és important, probablement en seu parlamentaria, amb la solemnitat que això comporta ningú diu el que diria en privat, jo ho diré, crec que va més enllà d'allò que esperàvem tots, sobretot quan varen saber les primeres propostes que corrien. Crec que té de positiu la incorporació del concepte de la insularitat, el concepte no la quantitat, la quantitat crec que és insuficient, però el concepte de la insularitat, el fet de què s'inclouï. Si a més tenim en compte, després me referiré a això, que estam parlant d'una proposta parcial que s'ha de tenir en compte a partir del 2007, són molt importants tots els conceptes que s'introdueixen. Per tant, la introducció del concepte de la insularitat.

Crec també que és important la introducció d'un altre concepte que vostè no ha anomenat aquí, però la relació que vostè mateix ens va donar a la reunió de portaveus, surt com a "*convenio de asistencia a residentes extranjeros*", la inclusió d'aquest concepte, la quantitat molt petita, però la inclusió d'aquest concepte que és un problema per a la nostra comunitat fonamental perquè tenim el problema del creixement de la població, però tenim el problema de la població flotant que és greu a tots els efectes. Per tant, la inclusió d'aquest concepte també jo el valoraria en positiu.

Dit tot això, la nostra opinió és que evidentment l'aportació que se fa en doblers no cobreix, ni de prop, les necessitats que tenim en aquesta comunitat autònoma en finançament autonòmic. I no la cobreix perquè no afronta amb profunditat, claredat el deute que prové de les transferències, en el seu moment mal dotades, perquè no contempla a la totalitat l'increment de població que s'ha produït durant aquests anys i tampoc contempla el concepte que deia abans d'una població flotant i que per a una comunitat autònoma amb la presència de ciutadans estrangers com aquesta és un concepte que no se pot descuidar. Si bé és cert que no s'ha contemplat mai i que seria la primera vegada que s'hauria contemplat. Però evidentment això fa que a hores d'ara el nostre finançament autonòmic mitjà de ciutadà amb l'Estat està per davall de la resta de comunitats autònomes. Per tant, només aquesta dada demostra la preocupació que qualsevol ciutadà d'aquestes illes ha de tenir damunt aquest tema i a la vegada la preocupació, lògicament des d'una cambra com aquesta, hem de tenir per a aquest tema.

Per tant, pensam que és positiu el fet de què s'hagi assumit de forma transitòria, s'ha de dir, per una solució per dos anys una mesura que s'hagués pogut perfectament, en pura lògica de naturalitat política se podia perfectament dir, esperam el 2007 i ja discutirem tot el finançament. El Sr. Matas diu que és perquè Esquerra Republicana i el tripartit pressionaven. Benvingudes siguin totes aquestes pressions, jo i el meu partit aspiram a fer pressions d'aquestes a totes les bandes que faci falta. Per tant, això no me pareix un argument negatiu, més bé positiu. Sigui pel que sigui el fet és que enlloc d'esperar el 2007 per afrontar la reforma del finançament autonòmic profundament se diu, dos anys abans, començam a posar solucions parcials. Per tant, un element positiu, llàstima que aquestes solucions parcials no arriben a les necessitats que han d'arribar. I dic llàstima perquè en 2 anys que hauran passat encara s'hauran incrementat més el deute que tenim, si no cobrim el sostre poblacional i no cobrim el dèficit del qual

partim, el 2006 i 2007 seguirà plovent damunt banyat i per tant, el 2007 el forat encara serà major. M'imagín que no només aquí, també a altres comunitats autònomes de l'Estat. Per tant, ja que fèiem aquesta mesura s'hagués pogut ser més audaç i més profund.

A més vull dir que si s'hagués estat més audaç més autoritat se tendria per plantejar que les comunitats autònomes també han d'assumir capacitat impositiva si volen donar determinats serveis a la ciutadania. Des de la nostra opció política no estam en absolut en contra, més bé a favor i així ho plantejam a la reforma de l'Estatut d'Autonomia, o plantejarem quan arribi aquest punt, major capacitat per tenir capacitat impositiva-normativa des de la pròpia comunitat autònoma i decidir, això ja serà una altra discussió, quin tipus d'imposts són els més adequats si els directes o indirectes per afrontar un finançament com la que tenim. Lògicament nosaltres arribat el cas no donarem suport a un imposició a les benzines o altres tipus d'imposts d'aquestes característiques sinó que demanarem recórrer als impostos directes.

Dit tot això, també voldria dir que aquesta important quantitat que arribarà a la nostra comunitat autònoma, que no és suficient, però que és una quantitat important, hi hauríem de tenir molta cura, el Govern hauria de tenir molta cura per distribuir-la, gastar-la, fer la despesa, la utilització de la despesa amb l'eficiència absolutament necessària. Ja sé que avui no és el dia de parlar ni de Son Espases, ni de si funciona bé o malament la sanitat, ja sé que vostè opina això perquè cada vegada que ens hem reunit amb vostè opina el mateix i avui per si de cas ja ens ho advertit abans, però a nosaltres no ens queda més remei que dir-ho perquè de poc serveix una institució, una administració que agafa doblers amb la mà dreta i té foradada la mà esquerra i li surten pels dits, no és el mateix. Si nosaltres pensam que part d'aquests doblers no se gasta com s'hauria de gastar, per exemple amb el nou Hospital de Son Espases, òbviament no és el moment de dir la quantitat per la qual..., en fi, ho hem discutit moltes vegades i tots ja ho sabem i saben el que nosaltres pensam al respecte i evidentment això ens preocupa. Ens preocupa que entri una despesa molt important i que acabi..., me sap greu Sra. Consellera de Salut, a les clíniques privades. Ens sap greu en definitiva que l'eficiència..., ja sé que això és la mania dels que som d'aquest bàndol, jo ho som des de fa molts d'anys i ho continuaré sent, allò que és privat no és el meu, què hi hem de fer. Per tant, és una preocupació per a tots nosaltres que se gastí la despesa en eficiència i utilització...

Veig que s'ha encès el llum i acabaré amb una nota que volia donar. La nostra opinió damunt aquest tema ha estat, creim nosaltres, moderada, centrada, no hem donat massa canya ni a una banda ni a l'altra, hem valorat els pro i els contra, entre altres coses perquè és una mesura parcial de dos anys. Però avui ja aprofitar que estic en l'ús de la paraula en aquesta cambra i mirant a totes bandes que aquesta actitud, aquesta força política que jo represent no la tendrà a l'hora de discutir el debat del finançament autonòmic del 2007. El debat del finançament del 2007 serà l'hora de la veritat per a qui estigui en el Govern el 2007, supòs que encara serà el Partit Socialista del Sr. Zapatero perquè no hi ha eleccions abans. Serà l'hora de la veritat, serà l'hora no ja de paraules, sinó d'afrontar amb profunditat el que això correspon, i en aquest moment nosaltres pensam que seria gravíssim per un model d'estat federalitzant, cap el qual crec

que caminam i que hauríem de caminar amb més profunditat i amb més acceleració, que ens fallàs una peça fonamental que és el finançament de les comunitats autònomes.

I res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Esper que la meua veu sigui audible, avui no estic en les millors condicions, però ens esforçarem, i voldria començar per corregir el Sr. Rosselló, perquè el Govern no tuda amb la mà esquerra: agafa els doblers amb l'esquerra i els tuda amb la dreta.

(Rialles)

La segona qüestió són les formes. Sr. President del Govern, varem ser convocats durant molts de mesos a unes reunions pel que s'havia anunciat pomposament com un gran pacte per la sanitat, que va morir perquè els nostres representants es varen cansar, el nostre i parl en nom de tota l'oposició, es varen cansar d'assistir a reunions quan prèviament temes tan importants com el Pla sociosanitari o el Pla d'immigració s'havien fet públics als mitjans de comunicació i, clar, a un no li agrada fer de tereseta i la cosa va morir, per no guardar les formes.

Bé, en tot aquest debat jo crec que és molt important ser conscients de la situació de partida en tot el tema de la sanitat, i ens hem de situar en el moment en què es produeix la transferència, que és l'1 de gener del 2002, que entra en vigor. Segons la memòria de Sa Nostra de l'any 2003 en el moment de les transferències hi havia un estoc de capital, és a dir, un dèficit d'inversions públiques en sanitat a les Illes Balears que quantifica en un 18% per sota de la mitjana estatal, i el que considerava despesa corrent la quantifica en un 16%. La memòria de l'INSALUD de l'any 1999 -no hi pot haver un document més imparcial- parla del fet que les Illes Balears tenen en aquell moment un dèficit de 689 llits públics i concertats d'hospital i un dèficit d'uns 2.000 professionals de la sanitat.

Després es produeixen les transferències. Naturalment la dotació no contempla cap quantitat per a inversió per corregir aquest dèficit, i hem conegut quina ha estat l'evolució de la despesa sanitària per comunitats autònomes. Així, l'any 2003, amb dades de la conselleria i del Ministeri d'Economia, la despesa sanitària a les Illes Balears que prové del finançament autonòmic s'estima en 689,32 euros per habitant, quan la mitjana de tot l'Estat era de 761,37 euros per habitant; és a dir, que l'any 2003 tenim un dèficit de 72 euros per habitant. Parlam d'uns 68 milions d'euros per equiparar-nos a la despesa per càpita, i tenim un dèficit de 68 milions d'euros respecte d'un sistema que en el seu conjunt està en dèficit, perquè la despesa sanitària en el conjunt de l'Estat es demostra insuficient i per això ve aquesta reivindicació de les comunitats autònomes.

Bé, aquesta és la situació: dèficit d'infraestructures, dèficit de personal i una dotació per a la sanitat per sota de la mitjana, molt per sota de la mitjana.

En aquestes condicions, quines són les condicions justes que han de reivindicar les Illes Balears? Primer, finançar, demanar a l'Estat que financii el dèficit d'equipaments existents en el moment de la transferència. Segon, igualar la despesa per càpita. Tercer, compensar la pluriinsularitat. Quart, comptabilitzar adequadament els desplaçats, és a dir, els ciutadans europeus que tenen una segona residència, turistes, treballadors de temporada que fan sis mesos de feina entre nosaltres i que són usuaris de la sanitat. I, finalment, compensar el major cost de vida que tenim a les Illes Balears. Tot això és el que ens diuen els tècnics que compareixen a les nombroses sessions que ha tengut la Comissió d'estudi del cost de la sanitat i de l'educació.

Com ha quedat? No ens han finançat el dèficit històric d'equipaments; milloram, relativament, però no igualam -ni de molt- la despesa per càpita; segons els nostres càlculs continuam amb un dèficit de 35,33 euros per habitant, que si actualitzam a la població real, no al darrer cens que es coneix, que deu ser d'1 de gener del 2004, sinó, com vostè mateix ha dit, si en el 2005 parlam ja de 975.000 habitants, aquest dèficit ja és de 50,73 euros per habitant. Per tant en aquest moment, per anar a igualar la despesa per càpita el sistema ens hauria de donar 49,5 milions d'euros més, comptant el que puguen les altres comunitats i comptant el que pujam nosaltres. I finalment, tot i que l'acord contempla el reconeixement de la insularitat amb una quantitat important, de fet no tenim un plus d'insularitat, perquè l'aspiració és igualar la despesa per càpita i llavors tu tenir el plus per mor de la insularitat.

En definitiva, què ens falta? Hem parlat d'igualar la despesa per càpita, que serien uns 49,5 milions d'euros, com he dit fa un moment. El plus d'insularitat, el catedràtic d'economia aplicada i membre de la comissió d'experts que ha fet el càlcul per a la sanitat, a la compareixença a la Comissió d'estudi del cost de la sanitat i de l'educació va estimar en un 20% el sobrecost de la pluriinsularitat; efectivament no és la insularitat que comporta un plus, és haver de quadruplicar els equipaments. Fa un moment hi havia un debat i parlàvem de quatre nous hospitals, un a Formentera, un a Eivissa, un a Mallorca, dos a Mallorca -el d'Eivissa era una reforma-, i un altre de nou a Menorca. Això no permet aplicar economies d'escala. Si realment aquest cost de la pluriinsularitat és d'un 20% estam parlant de 203 milions d'euros.

Els desplaçats, no tenim dades. Això és una tasca que hauria de fer el Govern, quantificar exactament el cost dels usuaris turistes, dels treballadors de temporada, de segons residents, etc.; en el nostre estudi ho tenim amb un interrogant. I el major cost de vida, que també el Sr. López Casanovas va estimar en un 7% per damunt de la mitjana espanyola, un 7%, són 50 milions d'euros.

Per tant estam parlant del fet que en aquest moment tenim un dèficit que es pot estimar, un dèficit respecte del que serien les condicions justes si feim cas als experts que varen acudir a la Comissió d'estudi de la sanitat i l'educació, d'uns 300 milions d'euros. És un disbarat? Bé, això és el que ens varen dir que demanàssim els experts, això és el que ens varen dir que

demanàssim els experts, que a la quantitat que rebrem ara ens hi falten uns 300 milions d'euros.

Bé, quin és el problema?, com arribam a un desfasament tan important? Bé, tots els mals -coincidesc amb el Sr. Rosselló-neixen del sistema de finançament autonòmic, un sistema de finançament autonòmic que ens du a una situació provocada no únicament per l'increment de la població; naturalment que aquest increment de la població té un cost, però el problema ve d'un sistema de finançament autonòmic que ens discrimina perquè avui coneixem l'evolució d'aquest sistema, i amb dades del ministeri i de la Conselleria d'Economia, que estan d'acord, avui sabem que amb el nou sistema de finançament cada ciutadà de Balears rep 241 euros per habitant menys que la mitjana. Estam parlant d'un dèficit anual de 235 milions d'euros. Per tant, 300 milions més per a la sanitat, un dèficit de 235 milions d'euros per equiparar-nos a la despesa per càpita que han rebut els ciutadans de l'Estat de mitjana, i no compt aquí els plus que hauríem de rebre una altra vegada per insularitat, pluriinsularitat, cost de vida, desplaçats, etc., i per tant aquells 300 milions d'euros no són cap desbarat. Si el sistema de finançament ens tractàs justament avui disposaríem dels 300 milions d'euros que ens falten per la sanitat.

I no comptam..., i ningú no parla ja d'educació. Recordin que la comissió creada era per estudiar el cost, el dèficit de la sanitat i de l'educació, i de l'educació ja no en parlam, però està aquí que espera el problema i que l'hem de treure.

El sistema de finançament, a més a més, era pervers, perquè introduïa una clàusula de revisió automàtica, entre cometes, que era si hi havia un increment de població superior a un 3% de la mitjana s'havia de revisar el sistema. Bé, aquesta condició s'ha demostrat lleonina, perquè fins i tot l'any que hem tengut la major desviació de població respecte de la mitjana no hem arribat a aquest 3%. Per tant el Sr. Zapatero, quan deia que no té cap obligació, es referia al fet que no té cap obligació legal, perquè amb la llei a la mà que va aprovar el Partit Popular el Govern de l'Estat no tenia cap obligació legal de revisar el sistema. Altra cosa és obligació moral, perquè aquí, en aquest moment el Sr. Zapatero representa el Govern de l'Estat, el Govern de l'Estat, encara que en aquell moment fos del Sr. Aznar, amb el Sr. Matas dins el consell de ministres, va fer el negoci del segle; va fer el negoci del segle perquè va transferir la sanitat amb els balanços que havien maquillat anys anteriors a les comunitats autònomes, va transferit el dèficit més important que tenia l'Estat en aquell moment, va transferir un dèficit, i va posar un recàrrec de 2,4 cèntims d'euro per litre de carburant. És a dir, que transfereix el dèficit i comença a recaptar 820 milions d'euros anuals de tots els ciutadans de l'Estat i a dins la butxaca. El negoci del segle. *Chapeau* per a aquests madrilenys, i targeta vermella per als provincians que els donen suport, targeta vermella i targeta vermella, perquè això ens ho fan perquè vostès ho consenten, perquè abans la Sra. Castillo i tots els que parlaven en nom del Partit Popular cantaven les excel·lències del sistema i ara els representants del PSOE canten les excel·lències del sistema, tot i que han estat asseguts al Consell de Govern i saben perfectament els problemes econòmics que té aquest país.

I aquest és el problema. Un simpatitzant em deia ahir mateix per telèfon: "Escolta, Pere, i en aquest tema de la sanitat que no heu estat un poc radicals?", i jo vaig dir: "Mira si devem estar

tan malament en aquest país nostre, devem estar tan malament, que defensar que els nostres ciutadans rebin exactament el mateix que la resta dels ciutadans de l'Estat això és ser radical". Mirau si hi estam, malament, perquè són anys, i anys, i anys, de tenir el cap posat damunt el piló i que ens el tallin.

I jo la valentia del Sr. Matas, d'ara reivindicar davant Madrid el mateix que Catalunya, finançament per càpita, hauria volgut veure aquesta valentia quan estava assegut al Consell de Ministres votant els pressuposts generals de l'Estat. Aquí et veig, aquí et veig. Però ni el Sr. Matas, ni els diputats del Partit Popular, ni els diputats ni els senadors del PSOE en el seu moment. La funció de vostès és aplaudir els seus quan governen a Madrid. I així ens va, en aquesta situació estam.

No els parlaré de balança fiscal, ni de com estam de legitims. Si estam parlant de 300 milions d'euros, que deu ser un 3, o un 4, o un 5% del que l'Estat recapta cada any a les Illes Balears i no reinverteix.

Bé, senyores i senyors diputats, Sr. President, de totes maneres creim que aquesta experiència de compartir informació i postures abans de reunions tan importants s'ha de mantenir i, això sí, no vull abandonar aquesta tribuna, maldament no toqui, sense exigir-li que gestioni correctament. Sempre, sempre, hem fet costat al Govern, fos del color que fos, a l'hora de demanar doblers no per al Govern, per als ciutadans, i avui encara hem hagut d'aguantar com la consellera de Sanitat ens acusava de posar traves a un hospital. No estan legitims vostès per acusar el PSM de posar traves a res. Vostès són els que quan han tengut la paella pel mànec no l'han sabuda utilitzar. El PSM l'únic que reivindica és que amb aquests doblers que nosaltres ajudam a dur aquí amb el nostre testimoni no es peguin *pelotazos* urbanístics, ni es faci malbé un dels pocs espais rústics que queden en el municipi de Palma, ni que es retardi la construcció d'un hospital que podria estar en construcció fa dos anys. Avui el nou hospital de Son Dureta, no la reforma, el nou hospital de Son Dureta a Son Dureta ja tendria un dels tres edificis acabats si s'hagués seguit el pla d'etapes, perquè vostè fa dos anys que el podria tenir adjudicat i no l'hi té, perquè per fer autopistes i contractar-les han estat genials, però per contractar hospitals, aquí zero.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, Sr. President del Govern, vull començar aquesta intervenció dient que avui som aquí gràcies al fet que hi ha una conferència de presidents autonòmics a Espanya, i vull començar ressaltant aquest fet i ressaltant la importància d'aquest fet i que hi ha un nou govern a Espanya, el govern socialista, que entén l'Espanya d'una forma diferent a la que estàvem acostumats en els darrers vuit anys, una forma diferent de col·laboració, de diàleg, de coordinació entre el Govern de l'Estat i totes les comunitats autònomes, i jo crec que no hem de perdre la memòria perquè a la legislatura passada, on hi havia un govern del Partit

Popular, on el president era el Sr. Aznar, estàvem acostumats al fet que ni tan sols no rebia als presidents autonòmics que no eren del mateix color polític. Per tant, benvinguda sigui aquesta nova forma d'entendre la política, benvinguda sigui aquesta forma de poder coordinar, de poder parlar d'aquells problemes comuns entre totes les comunitats autònomes i amb el Govern de l'Estat.

Vull deixar molt clar, Sr. President del Govern, que el president José Luís Rodríguez Zapatero no tenia l'obligació legal d'empendre cap ni una millora en el finançament sanitari, perquè la llei la va fer el govern Aznar, la varen fer vostès i no obligava a cap govern a haver de fer una injecció pública per millorar la sanitat a les comunitats autònomes, ja que la competència sanitària està totalment transferida. Evidentment tenim una obligació política i moral, i un compromís del Partit Socialista que ja dúiem en el programa electoral de millorar el finançament sanitari, perquè per a nosaltres garantir la sanitat pública, universal i gratuïta és una de les nostres fites del nostre projecte com a partit i com a compromís amb la ciutadania, però evidentment no era una obligació legal.

I li repetesc que, tot i no tenir aquesta obligació legal, el Govern de l'Estat ha volgut empendre aquest camí de millorar el finançament sanitari a totes i cada una de les comunitats autònomes d'Espanya, i crec que val la pena recordar com estàvem i d'on ve aquest problema, perquè no s'ha d'oblidar mai d'on ve aquest problema. Fa només tres anys, Sr. Matas, fa només tres anys que ens havíem dotat d'un nou sistema de finançament autonòmic, i quines grans novetats va aportar aquest sistema de finançament autonòmic? Va suposar la integració del finançament de les competències de la sanitat dins el sistema general, per tant ja no hi ha un sistema específic de finançament sanitari; va augmentant notablement a les comunitats autònomes la quantitat d'ingressar doblers per la capacitat normativa que ja donava el sistema de finançament autonòmic de l'any 2001, en aquell moment molt defensada pel Partit Popular, establí un mínim de finançament de tres anys amb el fons de garanties fins que deixàs de vigent, i va deixar de ser un sistema quinquennal per passar a ser un sistema definitiu. Segons el Partit Popular, el sistema de l'any 2001 havia de ser definitiu i per tant no s'havia de renovar. Tot això va ser aprovat pel Govern del Sr. Aznar, on el Sr. Matas era ministre.

Tot aquest sistema va anar acompanyat alhora d'uns grans greuges per a les Illes Balears, va anar acompanyat alhora de l'obligació d'acceptar les transferències de sanitat, no negociades, obligades a les comunitats autònomes -i no importa recordar aquella frase tan coneguda que es va dir, que fora feia molt de fred, la recordam tots- per tant aquesta va ser una de les obligacions; la transferència sanitària es va fer per cost efectiu amb la població protegida, Sr. Matas, amb la població protegida l'any 2001; varen agafar el cens de població de l'any 99, no el del 2002, que és on es començava a fer feina amb la transferència sanitària, l'any 99 teníem un 12% menys de població que quan agafam la competència sanitària a les Illes Balears. El repartiment que varen adoptar amb el sistema de finançament del 2001 és un 75% població protegida, un 24,5 majors de 65 anys i un 0,5% la insularitat, però escoltin bé, el que va fer el Govern del Partit Popular és calcular la insularitat en quilometratge de distància cap a la península i per tant a Canàries li tocava cinc vegades més que a les Illes Balears per qüestió d'insularitat. I a més, l'evolució del sistema ha

demonstrat que la pròpia llei impedia la compensació per augmentar de població. El sòtil que va posar el Partit Popular era tan alt que ha resultat inassolible, no hi ha hagut ni una comunitat autònoma, amb tres anys de vigència d'aquest sistema, que hagi passat tres punts per damunt de la mitjana estatal el creixement de població. Per tant, ha impedit aquesta millora del sistema de finançament a les Illes Balears.

Evidentment, aquest sistema de finançament no duia cap infraestructura sanitària, i li record les reclamacions que es varen fer des del Govern de les Illes Balears en aquell moment. Totes aquestes qüestions, Sr. Matas, totes, i deixin de fer demagògia, són les que va decidir el Govern del Partit Popular, el Govern del Sr. Aznar, del qual era ministre.

Sr. Matas, me permetrà que li digui, avui quan l'he sentit, quan l'escoltava parlar, jo pensava: hem de creure el Sr. Matas quan era ministre i ens feia aquest discurs i aprovava aquests fets tan negatius per a les Illes Balears o l'hem de creure avui amb un discurs totalment diferent, Sr. Matas? I a mi me preocupa tenir un president que és capaç de defensar el blanc i el negre amb la mateixa tranquil·litat, i això és altament preocupant per a les Illes Balears.

(Aldarull a la sala)

Com deia, aquesta és la situació que ens hem trobat que, com és molt conegut per tothom, ha perjudicat notablement i específicament les Illes Balears, i el seu conseller d'Hisenda ho ha dit a diferents ocasions de forma pública, però, repetesc, és el que ens deixa el Govern del Partit Popular. Si hi ha unes eleccions generals, un nou govern, un govern socialista a Espanya que pren consciència que hi ha un problema, que el vol abandonar, que vol coordinar i col·laborar amb les comunitats autònomes, assumir un problema que legalment no pertoca al Govern estatal, però que nosaltres entenem que políticament sí que ho havia de fer i ho ha fet un Govern socialista a l'Estat. El compromís és fer un nou sistema de finançament autonòmic, res de definitiu d'aquell del 2001 que ens perjudica molt, un nou sistema de finançament autonòmic que ens pugui salvar totes aquestes qüestions que han perjudicat notablement les Illes Balears igual que altres comunitats autònomes, no totes tenim els mateixos problemes de població, com vostè afirmava, Sr. Matas, això també és fals. Però fins que això no sigui possible, fins que no hi hagi aquest acord unànim d'un nou sistema de finançament autonòmic, el Govern central no s'ha volgut desentendre de la problemàtica, ha agafat el bou per les banyes i ha fet una proposta de millora d'aquest finançament sanitari a totes les comunitats autònomes. Ha fet una proposta de dos anys, que dóna més fons pressupostaris, dóna més líquidesa a la comunitat autònoma i dóna més capacitat normativa a totes les comunitats autònomes, això ho ha fet amb dos consells de política fiscal i financera i amb una conferència de presidents autonòmics.

Per tant, informació se n'ha tenguda, i l'oferta del president Rodríguez Zapatero ve donada, ve condicionada pel Consell de Política Fiscal i Financera previ, on s'han recollit aportacions de totes les comunitats autònomes, que és el que ha de fer un govern com toca. Per tant, més doblers, més capacitat normativa, Sr. Matas; per això vull discutir amb els altres, fins i tot, contradir l'opinió dels altres portaveus d'aquí d'avui, també hi ha una altra pota al compromís de les comunitats

autònomes amb l'Estat i crec que val la pena parlar-ne: més doblers, més capacitat normativa i la tercera pota és que les comunitats autònomes es comprometen a la millor eficiència en la despesa sanitària, això no s'ha d'amagar als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. I és per això que nosaltres li treim la manca d'eficiència en la seva gestió i per això li treurem, més endavant, el tema de Son Espases, perquè el compromís és aquest amb el Govern de l'Estat, el compromís són les tres qüestions, no només el que a un li interessa.

Després de totes les negociacions amb totes les comunitats autònomes, el president José Luís Rodríguez Zapatero va fer una oferta, com és conegut, que triplica la primera inicial de 3.000 milions d'euros del pressupost general de l'Estat en dos anys, i 1.365 milions d'euros avançats a les comunitats autònomes per als impostos cedits. Aquest és un esforç importantíssim que demostra un compromís ferm del Govern de l'Estat a assumir aquest dèficit sanitari. I això com ens repercuteix a les Illes Balears?

Jo crec que val la pena, Sr. Matas, deixar de fer demagògia donant números falsos a la ciutadania, com han fet des de l'inici de les negociacions sanitàries, val la pena posar les cartes damunt la taula, i jo vull remarcar fets fonamentals que milloren molt sensiblement la situació a les Illes Balears i que des del Partit Socialista hem defensat molt contundentment i que ha estat una proposta del president del Govern d'Espanya. L'any 2006 es donaran 500 milions d'euros i el 2007 600 amb els criteris de repartiment de l'any 2001, que és on hi havia l'acord de totes les comunitats autònomes, però amb la població actualitzada a l'any 2004, res de les trampes que feia el Govern Aznar, del qual vostè era ministre, que agafava una població anterior per donar menys recursos dels que són necessaris a les comunitats autònomes, per tant es prima allà on ha crescut la població.

Una partida específica per a residents estrangers, 200 milions d'euros. Això, a les Illes Balears té molta importància i dependrà de com gestionin els impresos E-121 que podem recaptar més o manco per liquidesa a les Illes Balears amb aquesta qüestió dels estrangers.

Un fons d'insularitat que vull dir que és històric, un fons d'insularitat de 55 milions d'euros i això sí que fa història, Sr. Matas, res de grans anuncis, això és un fet concret que fa història i que sembla opinió de cara al que serà el sistema de finançament autonòmic, un fons d'insularitat de 55 milions d'euros, quan vostès donaven doblers, molts menys, per a insularitat, cinc vegades més a Canàries. En aquest moment, el repartiment que fa el Govern socialista d'Espanya dona el 40% a les Illes Balears i el 60% a Canàries, res de cinc vegades més que és el que vostès feien quan governaven.

Tampoc no hem d'oblidar, perquè aquí ho hem d'afegir, perquè vostès no sé com fan els números, el Pla de qualitat, que són 50 milions; el fons de cohesió sanitària, que són 45; l'atenció d'accidents laborals, que són 100; l'increment dels impostos especials d'alcohols i tabac que fa l'Estat, que són 227; el fons de garantia, que són 500, i que el seu sistema actual eliminava l'any 2004, per tant d'aquests ja no n'haguéssim sabut res mai més; i els avançaments que a les Illes Balears són 61 milions d'euros. Tot això serà repartit també a les Illes Balears i per tant també s'ha de sumar.

Per tot això, jo els dic molt clar, hi haurà una injecció important de recursos econòmics per ajudar al tema del finançament sanitari de les Illes Balears, que repetim, i ja tornarem parlar de xifres més endavant perquè evidentment els anirem fent un bon seguiment, entre un mínim de 100 i 110 milions més que rebrem l'any que ve. I això és així i tornarem a parlar de xifres quan vostès vulguin. Però li deia que la proposta té tres potes, tres potes importants: l'Estat dona més doblers, dona més capacitat normativa, les comunitats autònomes que vulguin podran pujar els impostos i exigeix una millor eficiència en la gestió sanitària i en la despesa pública.

Per tant, Sr. Matas, la proposta del Partit Socialista, perquè quedi claríssima: nosaltres li deim, vostè no ha de pujar els impostos a les Illes Balears, però sí que ha de millorar molt la seva gestió i el que no és possible és tudar els doblers com fan amb la sanitat pública. I li dèiem coses molt breus, molt clares, perquè ja, a més, no tenim molt més temps: de tot aquest tema de què parlam no hauríem de perdre l'objectiu final, l'objectiu final és garantir una millor sanitat pública per a tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, això és l'objectiu final, per això vigilarem molt que tots aquests doblers vagin a millorar la sanitat pública dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, òbviament que sí que ho farem. Però els ho vull dir molt clarament, aquest dos anys seus de govern del Partit Popular, no han anat precisament encaminats a millorar la gestió ni la sanitat pública a les Illes Balears, més aviat tot el contrari: han fet un augment i abús dels concerts a les clíniques privades, a l'any 2004 han augmentat un 13%; han duplicat els càrrecs directius amb sous alts; han fet una política d'externalització a consultes que minva la capacitat de tota la conselleria; un descontrol de la despesa farmacèutica. Si estiguéssim en la mitjana estatal, Sr. Matas, aquest any ja ens hauríem estalviat tres milions d'euros, que és el que han fet les altres comunitats autònomes, això és mala gestió seva. I evidentment hi ha el cas de Son Espases: un hospital emblemàtic, l'hospital de Son Dureta, que estava acordat entre totes les forces polítiques, entre les forces socials, entre els col·lectius d'usuaris, que s'havia de fer un nou hospital en el solar actual. Això ja estaria fet a la primera fase, com molt bé s'ha dit; costaria 140 milions d'euros menys a la comunitat autònoma, 140 menys. Vull recordar: són 100 milions més, Son Espases, de partida ja, 100 milions més de partida, 7,2 milions d'euros del solar, 360.000 euros a la consultora, 18 milions d'euros que ja duim gastats amb els plànols de l'antic projecte per a Son Dureta i els 18 que tenen prevists gastar a Son Dureta, actualment, perquè evidentment ha de seguir en funcionament. A part, evidentment, una destrossa patrimonial i ambiental d'una zona emblemàtica de Palma i una ombra més que raonable que darrera tot això només hi ha un procediment d'especulació urbanística. Per no parlar de l'obscurantisme en la tramitació i que han obviat la legalitat, cosa de la qual ja podem discutir un dia específicament d'aquest tema. Per tant, ni han donat ni cap explicació tècnica, ni cap explicació política, ni cap explicació sanitària per canviar l'hospital d'ubicació.

Per tant, Sr. Matas, li exigim la retirada, li demanam no pugui els impostos però gestioni bé; per tant, no tiri per la borda 140 milions d'euros més que, a més, perjudica els ciutadans de les Illes Balears perquè estaran molts més anys a tenir un hospital en condicions a les Illes Balears.

(Aldarull a la sala)

I vull acabar, Sr. Matas, amb unes consideracions molt clares, jo esperava que avui ens diguéssis sí a la comissió mixta, signaran o no signaran l'acord amb el Govern de l'Estat, que d'això es tracta, d'això és del que hauria d'haver vostè parlat i no de tot el que ja ha succeït, que ja, amb tots els respectes, ens ho sabem perfectament, per tant del que es tracta és del que pensen fer. I crec que valdria la pena, Sr. Matas, fer un esforç i estar a l'alçada de les circumstàncies i mirar pels interessos dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears i li dic de la forma més respectuosa que puc, Sr. Matas, tot el que va fer amb les conversacions amb els grups parlamentaris, amb els consells insulars, amb la Mesa de Diàleg, a mi, a moments, m'ha donat la sensació que simplement cercava una foto que l'interessava, però no hi va haver ni possibilitat que escoltàs; perquè se'n va anar al Consell de Política Fiscal i Financera, Sr. Matas, i va fer tot el que havia dit que no havíem de fer. La seva abstenció en el Consell de Política Fiscal i Financera i com a mínim això ho admeti i sigui clar amb la ciutadania de les Illes Balears no és deguda a les reunions que va tenir a les Illes Balears, és deguda a la cridada del Sr. Rajoy, des de Génova, que els va dir tots s'han d'abstenir, i tots es varen abstenir.

(Aldarull a la sala)

I varen deixar de posar per damunt les Illes Balears i varen posar el seu partit a nivell nacional, el seu partit a nivell nacional, i això és la postura que vostè va adquirir, o que el Sr. Ramis va adquirir en el Consell de Política Fiscal i Financera, una abstenció del Partit Popular a nivell nacional. Nosaltres volem que es defensin els interessos dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, no del Partit Popular a nivell nacional; la indignitat d'agafar els doblers i partir corrents sense arribar a cap acord, aquesta no la respectam ni la volem per a les Illes, nosaltres volem compromisos i compromisos fermes en benefici dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Sr. Matas, acab, si no va saber defensar els interessos de les Illes Balears quan era ministre i es va firmar i es va aprovar aquell sistema de finançament autonòmic del qual avui ens queixam, sigui capaç de fer-ho avui, com a president del Govern.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Sr. Huguet?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. President de la comunitat autònoma anem al que anam, tornar ser a la seu parlamentària a les Illes Balears, deixarem les Corts Generals, que és la intervenció que sembla que hem escoltat ara fa poc temps, una intervenció més de cara a la galeria o les Corts Generals que no al problema que vostè ha presentat. I crec que aquí hi ha hagut una intervenció, a part de la seva, que ha centrat bastant el tema, que ha aportat dades, que sí que no pot fer de menys d'abstreure's de la seva condició de treure dues targetes, he de reconèixer que crec que el Sr. Sampol avui ens

ha duit al terreny de la discussió real de la finançació i d'altres aspectes els apartem per a posteriors debats o reunions.

Per què som aquí? Som aquí per un compromís parlamentari, però que també no s'ha acabat d'entendre prou quin era el compromís parlamentari que s'havia agafat. El compromís parlamentari era que prèviament a cada reunió, el president de la comunitat autònoma escolti els portaveus, i no era en seu parlamentària, per tant no havíem de convocar diputacions permanents ni s'havia de fer aquí, sinó que era el president que agafava la iniciativa, i açò és el que va fer el president, per tant enhorabona perquè no solament ho va complir, sinó que va reiterar aquest compliment. I a més a més, que una volta que hagués acabat aquesta reunió i una volta haguessin arribat a les conclusions que haguessin arribat, llavors sí que vingués a la seu parlamentària a donar compte del que havia succeït.

I jo li he de dir, Sr. Matas, que avui els ciutadans de les Illes Balears estan d'enhonorabona, estan d'enhonorabona perquè feim un debat que interessa tothom, feim un debat que realment afectat tots els ciutadans amb independència del color polític. Però, a més a més, avui, com a portaveu de grup parlamentari, me sent orgullós de ser el portaveu del grup parlamentari, perquè tenint mil i un arguments per fer política de barriada damunt aquest tema tan important, vostè ha tingut alçada de mires, ha fet una intervenció extremadament equilibrada i extremadament objectiva i crec que açò els ciutadans de les Illes Balears li ho agrairan, almenys nosaltres li agraïm, vostè avui ha fet un autèntic homenatge a l'objectivitat a l'hora de plantejar el problema i perquè nosaltres varem aplicar aquesta abstenció.

I miri, Sr. Matas, jo li he de fer un petit retret i és que el nostre govern va ser massa generós amb una abstenció, perquè, que jo recordi, el que van dir la majoria de portaveus és que era insuficient, però que si es plantejava un "toma o lo dejas" l'havíem d'agafar; però si no es plantejava un "toma o lo dejas" i el que fèiem era obrir la porta a més negociació, havíem (...), el que es va dir a la reunió, almenys per quatre dels portaveus que érem allà dins, llevat d'un que va dir: ni amb una cosa ni amb l'altra jo hi estic d'acord i ho ha tornat manifestar aquí. Açò és la realitat, tota la resta vuits i nous i cartes que no lliguen, i nosaltres volem lligar aquestes cartes.

(Aldarull a la sala)

Per tant, l'abstenció el que ha fet ha estat tenir l'alçada de mires que tal vegada aquest portaveu en aquell moment no va tenir que li recomanava una altra cosa, jo li agraesc, jo li agraesc.

Reunió primera, abans de la reunió de presidents, amb els presidents dels consells insulars i amb tots els portaveus dels grups parlamentaris, aquí no s'ha dit, no hi havia cap compromís de reunir els presidents dels consells insulars i nogensmenys es fa fer. Aquesta iniciativa crec que és una iniciativa altament positiva perquè implica dues qüestions: les institucions, com a institucions, govern i consells insulars, que implica després també el Parlament quant a representació de la voluntat popular a través dels seus portaveus. I després hi ha una segona reunió, després d'aquesta reunió de presidents, a la qual era evident que la reunió de presidents donava de sí el que donava de sí, i no seré jo qui critiqui aquesta reunió, ni solament

fer-hi prop, altres assumeixen altres papers, doncs que segueixin per aquest camí, del paper agre; no, aquesta reunió crec que va ser positiva, el que sí hem de dir és que no és una reunió decisòria, a la reunió de Presidents no es va decidir res perquè precisament no té caràcter vinculant, ni té caràcter de decisió. No és una reunió que per llei estigui obligada a haver de prendre decisions, el que realment rectifica, pren la decisió i modifica la proposta és la Comissió de Política Fiscal Financera. Aquesta és la realitat, aquesta reunió va servir per allargar en el temps, per canviar noticiaris i fer esperar el Rei a l'hora de dinar i molt bé, i la foto i perfecte i van sortir tots somrients i molt bé. Poca cosa més, però benvingudes sigui totes i cada una d'aquestes reunions si serveixen per tenir un contacte entre totes les comunitats autònomes i el Govern de l'Estat.

Què és allò que demanam? En què vostè ha de tenir tot el suport d'aquest Parlament? En allò que deia el Sr. Sampol, volem ser iguals que la mitjana, d'entrada, després exigirem altres coses, però d'entrada igual que la mitjana espanyola i està clar que mitjançant aquest sistema, aquesta proposta, revisió..., mentida, ni tan sols és una revisió, aquí no s'ha revisat, hi ha una posada de fons damunt la taula que es reparteixen, no arribam a la meitat de les nostres necessitats que eren 120 milions d'euros, de les nostres necessitats fixades, modestes, el PSM és més ambiciós..., però nosaltres havíem fixat 120 milions d'euros, no arribam ni tan sols a aquesta quantitat.

Què hem de reconèixer nosaltres avui? Hem de reconèixer una cosa i la reconeixem, cosa que no fan altres, però com que tenim material el treurem. Nosaltres avui reconeixem que la situació abans de la Reunió de Presidents i posterior a la reunió dels consellers d'Economia i Hisenda ha fet que millorés el finançament entre 52 o 62, pendents de determinar quina és realment. Açò ho reconeixem i benvingut sigui, medalleta, no la de'n Bono, sinó medalleta quant a finançament, no hi ha cap problema. Però d'on partíem? Partíem d'un sistema de finançament, efectivament i es torna a falsejar la veritat. Partíem d'un sistema de finançament a provat per unanimitat per part de totes les comunitats autònomes, amb el suport del grup majoritari en aquell moment a l'oposició, el PSOE a nivell de Madrid. D'aquest sistema de finançament partim, que era bo en aquell moment i que s'ha demostrat clarament insuficient al llarg del temps, que era bo en aquell moment i que s'ha demostrat clarament insuficient al llarg del temps. I quan una cosa se demostra clarament insuficient, a posta per açò hi ha polítics i es fa política per intentar revisar aquells aspectes que no han funcionat. I en aquest tema estam, en aquesta revisió.

I per què dic que allò devia ser un acord que no era tan dolent? Miri, jo només li diré dues qüestions, aquí els negatius per naturalesa diuen que si el sistema no neix mort neix bastant dèbil i que no hi ha hagut cap tipus de negociació, sinó un "trágala", açò ho va dir un il·lustre diputat d'aquest Parlament assegut encara en aquesta cambra darrera la portaveu del Grup Parlamentari Socialista. 24 hores després el Sr. Zapatero, líder de l'oposició, diu: "*en esta ocasión ha habido mucho diálogo entre el Gobierno y el PSOE*", Rodríguez Zapatero dixit. Reconeix que hi va haver molt de diàleg en el tema del model de finançament. Per si açò no era poc, el conseller d'Economia i Hisenda de l'anterior Govern i per tant, que negocia el model de finançament diu que té un agraïment a la gran disponibilitat i col·laboració per negociar determinats aspectes. Torna a sortir *el siempre negativo, siempre negativo* i diu que el conseller

d'Hisenda va ser l'únic que va fer propostes, surt el conseller d'Hisenda i diu que ha aconseguit un acord que no era del tot satisfactori, però molt acceptable per a la comunitat autònoma de les Illes Balears. I en aquesta reunió surt el Sr. Bono, flamant ministre de Defensa i diu: "*con este modelo de financiación bajo el brazo, en vez de hablar tendría que dedicarme ahora a lanzar un cohete*". No devia ser tan dolent. Surt per si no era poc el Sr. Homs, conseller d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya i diu: "no entenc com és que el PSOE d'Espanya aplaudeix i dóna el vis i plau a aquest sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i el PSOE a Catalunya no li dóna suport, no ho entenc, que m'ho expliquin".

Per tant, el sistema de finançament que té 3 anys clau que no podem perdre de vista, el 99 com a any de referència, el 2001 que és quan se tanca i l'entrada en vigor l'1 de gener del 2002, és un sistema de finançament com mai hi havia hagut i que donava estabilitat al sistema de finançament de les comunitats autònomes. Que al llarg del temps ha estat insuficient? D'acord. I que per açò assumim la nostra quota de responsabilitat, la nostra, compartida amb la majoria de presidents de qualsevol color polític. Però és que aquí hi ha un altre fet, és que amb el nou sistema de finançament (...) és en la liquidació d'aquest sistema, dades finals del 2002, 1 de gener del 2003 i que és una aportació que vàrem fer a la comissió i que és allà on es veu el desequilibri. El Govern Aznar va tenir escassos dos mesos i mig per poder fer una revisió d'aquestes primeres dades que tenen que és quan s'encén alguna alarma i és quan des de la comunitat autònoma es comencen a agafar iniciatives. Amb el nou sistema de finançament qui té més responsabilitat, sinó legal moral, de fer aquestes correccions i veure que no (...) és el Govern del Sr. Rodríguez Zapatero.

Deixades aquestes qüestions que crec que eren necessàries aclarir, Sr. Matas, jo crec que en aquestes hores la gent agrairà que vagi acabant i no torni a reiterar una altra vegada totes les xifres que aquí damunt s'han dit. Però clar, un no pot sostreure també de certes qüestions que per a un neòfit potser que calguin, però per a algú que s'ha volgut preparar mitjanament la intervenció no poden quedar així en el Diari de Sessions sense que no hi hagi un aclariment. El fons de garantia i l'anticip no és nou sistema de finançament, ni els doblers que es posin damunt la taula que (...) la transferència de sanitat, els anticip, se cobra anteriorment, però s'han de tornar i la resta no afecta per res en allò que és la distribució de renda per càpita. Hem d'aclarir un poc les coses perquè aquí resultarà que passam de 52 milions de pessetes a 130 o 140. No companys, no és açò.

A partir d'aquest moment Sr. President, jo crec que vostè té l'obligació com a màxim responsable d'aquesta comunitat autònoma i de la (...) de donar-li suport, (...) d'emprendre un seguit d'actuacions. Nosaltres necessitam seguir negociant amb una actitud oberta, com heu fet vós fins ara, amb l'administració de l'Estat i necessitam seguir negociant baix aquest criteri, que és el criteri de la població, baix el criteri de la renda per càpita, baix el criteri de la doble insularitat o la pluriinsularitat. Jo crec que aquests tres paràmetres no es poden deixar de banda perquè és fonamental que la situació que avui tenim no se consolidi de fet de cara al futur i perquè no se consolidi de fet de cara al futur necessitam "ser bel·ligerants", amb tota l'educació del món, per defensar i reivindicar allò que per justícia ens correspon. No volem caritat, no volem cap privilegi, volem ser tractats igual

que la resta de ciutadans espanyols en matèria sanitària. Volem estar a la mitjana, a la mitjana, ni per damunt (...), a la mitjana (...) després posterior del fet de la insularitat.

Bé, (...) temptat en entrar en el tema de l'eficiència econòmica, però com no pot ser d'una altra manera, si algú ha de fer cas les recomanacions del President de què avui parlem d'allò que parlem ha de ser el portaveu del grup parlamentari. Però en qualsevol moment Sr. President, no passi cap pena que el nostre grup està disposat a venir aquí a fer un debat damunt la gestió econòmica perquè avui tenim elements de comparació entre gestions d'altres governs i gestió d'aquest Govern. Per tant, per fer anàlisis concrets, si aquest anàlisi se fonamenta en elements de comparació és més difícil equivocar-se. Per tant, nosaltres estem disposats en qualsevol moment a tractar el tema de l'eficiència, que per cert és un concepte, com vostè sap, econòmic i jurídic indeterminat, se pot quantificar i se quantificarà en objectius que tinguem un Govern o que tinguem l'altre i se quantificarà com deia el conseller de Cultura en inversions materials fetes.

Sr. President, segueixi per aquest camí, afortunadament a tot el grup parlamentari sabem que tenim un President i un Govern que en el debat d'avui i des de què està governant en aquesta comunitat autònoma, s'ha superat el "vuelo gallináceo" de fa 4 anys i tenim "vuelo de halcón".

Gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Agrair-los totes les seves intervencions i començant pel final, demanar-li al portaveu del Grup Popular que quan se faci el debat de la gestió en aquest Parlament no s'oblidi de treure els 300 milions d'euros en factures que ens hem trobat sense crèdit i sense poder pagar, dels quals el 70% corresponen a sanitat. Després, que no s'oblidi de demostrar aquests 2 anys de gestió de la sanitat del Govern socialista, quina va ser l'evolució de la despesa farmacèutica. Quins eren els alts càrrecs que hi havia quan se va rebre la transferència i quants en varen posar ells i amb quins sous. No s'oblidi. Tampoc s'oblidi demostrar per què durant aquests dos anys no varen voler fer res per a l'Hospital de Formentera, res per a l'Hospital d'Inca, inexplicablement...

(Remor de veus i petit aldarull)

...i cap interès en fer un nou Hospital de Son Dureta i que contin realment com hi va haver un partit que va dur en el seu programa electoral, després d'un debat, sobretot amb els professionals que recomanen aquest nou hospital de referència com un estalvi i una inversió de despesa i que demostrin per què nosaltres sí creim en construir nous hospitals i en tenir aquestes noves infraestructures.

(Aplaudiments)

És cert que estem aquí gràcies a què hi ha Conferència de Presidents i jo ho vull reconèixer i ho vull agrair. Però també s'ha de ressaltar que aquesta Conferència de Presidents ha de guardar el respecte institucional i ha de guardar les formes. És una responsabilitat de tots. Jo no crec que haguem d'entrar en una discussió sobre la Conferència de Presidents, però bé, si la portaveu del Partit Socialista hi vol entrar m'és igual. Crec que no és el més important, no és allò que interessa als ciutadans, però bé. Un periòdic nacional gens sospitós deia fa un parell de dies: "sin restar mérito al acuerdo, el presidente y el vicepresidente no deberían sentirse demasiado satisfechos del procedimiento seguido durante la cumbre autonómica. El método de actuación ha sido más que discutible, dista mucho este compromiso de transparencia que el líder socialista enarbola. Fueron comprensibles las quejas de los presidentes de las comunidades del PP de no haber tenido tiempo de estudiar con detalle el documento. Hubo una premeditada ocultación de datos, cuando lo propio hubiese sido dar margen para un estudio detenido de la oferta". Crec que s'ha de corregir i crec que això no és positiu.

No tenia obligació? Sí tenia obligació, insistesc, això se produeix per un increment de població, un increment de recaptació a la Seguretat Social que no té correspondència a les comunitats autònomes. Les comunitats autònomes no ens hem de quedar els ossos i donar-li el bessó al Govern d'Espanya, almanco ens haurem de repartir aquest pastís, almanco. En qualsevol cas jo podria entendre que no hi hagués voluntat per part del Govern d'Espanya d'incrementar aquest finançament, per això a la I Conferència de Presidents li vaig demanar al President del Govern que allò que nosaltres exigíem, abans de res, era l'aplicació del sistema actual, que si volien ja xerraríem d'un nou sistema o d'un acord temporal de dos anys com aquest, però allò que nosaltres des de les Illes Balears teníem dret a demanar era que s'apliqués el sistema de finançament actual. I el sistema de finançament actual ni 3% ni coverbos, el sistema de finançament actual estableix en l'esperit, en la norma i en el seu article 2, precisament, aquesta necessitat de què se respectin les condicions inicials. A més, sentit comú, qualsevol persona del carrer ho entendreà perfectament. Si nosaltres, aquesta comunitat, firma un acord amb una determinada població i durant 5 anys aquesta població s'ha incrementat en una quarta part, han canviat les circumstàncies inicials. Per tant, només sigui aplicant el sistema actual i adequant-lo al canvi d'aquestes circumstàncies hi ha un compromís d'atendre les necessitats dels ciutadans de les Illes Balears. Per tant, sí que hi ha responsabilitat de finançament d'aquest sistema sanitari a les Illes Balears.

Jo vull anar al final, però també he de passar, malgrat sigui per damunt, respecte les responsabilitats que vostè m'imputa, ens imputa i se vol llevar de damunt. Miri, hi ha una dada que vostè ha de donar als ciutadans de les Illes Balears i és que ara resulta que tots els mals són de l'origen, bé acceptem que l'origen té mal. L'origen, vostè ha de dir als ciutadans de les Illes Balears que no s'aprova a cap Consell de Ministres, que aquest acord de finançament s'aprova en el Consell de Política Fiscal i Financera i en aquest acord de política fiscal i financera estava representada la comunitat autònoma de les Illes Balears, que vostès governaven i vostès varen aprovar aquest sistema de finançament. Vostès varen acceptar aquesta transferència, vostès varen sortir aplaudint, com ha dit el portaveu del Grup Popular, la bondat d'aquest nou sistema de finançament. Vostès

varen decidir que aquest sistema de finançament fos permanent. Vostès, si creien que aquest acord era tan perjudicial per a les Illes Balears i aquí vull incloure altres partits polítics que també governaven aquesta comunitat autònoma, si vostès creien que aquest acord era tan perjudicial, vostès mai haurien d'haver acceptat aquest acord, no hagués passat res, l'únic que hagués passat és que no haguessin gestionat la sanitat i probablement algú tenia interès de gestionar la sanitat abans de les pròximes eleccions autonòmiques. No haguessin gestionat la sanitat, l'hagués seguit gestionant l'Estat, haguessin continuat amb l'acord de finançament anterior i haguessin pogut fer com va fer Andalusia en el seu moment, no va voler signar el sistema de finançament i després va fer una reclamació de deute històric, que a més finalment li varen poder pagar.

Qui és que defensa blanc o negre? Qui és que quan jo li demanava en el ministre d'Hisenda en aquell moment el Sr. Montoro: *“¿cómo va lo del sistema de financiación de Baleares? Mi principal aliado es el conseller de Hacienda de Baleares, está encantado, dice que está a mi lado y que saldrá aplaudiendo el sistema”*.

Qui és que capaç de dir blanc o negre?, el que surt donant suport a aquest sistema de finançament i després en el Parlament fan una maniobra política per dir que han votat que no?, o el que realment està en el Consell de Política Fiscal i Financera aprovant un sistema que ara diu que els perjudicava moltíssim?, o el que quatre anys després diu que el varen obligar i mai no hauria d'haver firmat aquell acord de finançament?

Potser si això que estam intentant fer ara aquí, i és des del dia següent a les eleccions de l'any 2004, intentar que el Partit Socialista que avui governa a Espanya sigui corresponsable amb nosaltres d'aquelles qüestions que ens afecten a tots, si en aquell moment el Partit Socialista hagués intentat fer el mateix potser s'hagués pogut intentar aconseguir defensar millor els interessos dels ciutadans de les Illes Balears. Però no li vull ni recordar que en aquella època de govern de les Illes Balears el nom d'en Matas estava proscrit, no en volien sentir ni l'olor. Nosaltres, en canvi, volem que vostès ens ajudin a aconseguir el millor per a les Illes Balears i que siguin corresponsables també amb nosaltres dels èxits i dels fracassos d'aquesta negociació.

Vostè dóna una dada que no és correcta. Dóna 500 i 600 milions. Amb aquesta interpretació seva serien 550 i 600 milions del fons sanitari, que tampoc no és així. Crec que quan jo li he dit que eren 500 i 550 és perquè hi ha 50 milions del Pla de qualitat que es resten d'aquesta partida. Que tampoc no té sentit: per què s'han de quedar el Pla de qualitat si el l'Estat, el Govern d'Espanya no té competències? Hi ha una part que és Ceuta i Melilla, però la part important del Pla de qualitat és una part que en tot cas gestionarà el ministeri. Però bé, tampoc no és important, tampoc no és important.

Ara, el que no podem admetre, evidentment, és que s'inclouin els avançaments, com ha dit el portaveu del Grup Popular, quant a un increment de finançament. Això és com si a mi demà la comunitat autònoma em pagàs la nòmina, en lloc de dia 31, me la pagàs dia 1 o dia 15. Home, gràcies, perquè tenc uns interessos que aniran al meu favor, però no guanyaré més doblers; jo crec que això tothom ho entén.

En qualsevol cas, entenc que vostè no està d'acord amb la pujada d'imposts, i entenc, i compartesc amb vostè, que l'objectiu final ha de ser el de millorar la gestió sanitària. El que passa és que per millorar la gestió sanitària necessitam finançament. Després, en aquesta cambra i on sigui, on pertoqui, com han fet avui i em pareix molt bé, vostès criticaran com hem gestionat nosaltres la sanitat aquests dos anys i nosaltres podrem criticar com l'han gestionada vostès els dos anys que varen tenir competències, i podrem entrar en una discussió de si s'han de fer nous hospitals o no s'han de fer nous hospitals, o de si s'ha de reformar Son Dureta, o entrar en aquestes discussions que, a més, també enganen un poquet la població, perquè vostè sap, efectivament, que l'eficiència de la gestió sanitària i una de les fonts de provocació del dèficit és efectivament la despesa farmacèutica. Aquest és el bessó de la qüestió. És molt més demagògic dir que amb el nou Son Dureta ens gastarem no sé què, o que farem una inversió desmesurada. No, no, escolti, el bessó, en tot cas, de la qüestió és la despesa farmacèutica que és la que provoca realment desequilibris a totes les comunitats autònomes. Potser aquesta seria la discussió que hauríem d'empendre si parlem de gestió o de millora de l'eficiència de la gestió sanitària. I jo crec que en podem parlar, fins i tot que seria positiu que poguéssim parlar de totes aquestes coses.

Vull també recordar que el concepte d'insularitat, que està molt bé que s'hagi incrementat el fons, el concepte d'insularitat no s'incorpora, el concepte d'insularitat és present a l'acord del 2001 que varen fer vostès, està present, és ver que hi ha un increment molt important de fons però hi és; i és ver que he passat per damunt del tema dels estrangers que és important, i dir-los que a la factura de desplaçats, perquè es facin una idea, nosaltres ho tenim calculat, nosaltres presentam una factura tal vegada de 6 o 7 milions d'euros cada any i ens en paguen doncs un 15%, un 20% màxim de tota aquesta factura que nosaltres presentam. Però, en canvi, hi ha una qüestió que a mi me crida molt l'atenció, tots els mals, resulta que el sistema de finançament que vostès varen acordar amb el Govern d'Espanya és un sistema dolent, perjudicial i que ens perjudica, fins i tot el portaveu d'Esquerra Unida diu: ai, si fos el debat del sistema. I què esperen? Aquí qui governa? I per què hem d'esperar el 2007? Perquè ja no tendrem la pressió de Catalunya i perquè ja hi haurà eleccions i ja hauré tirat "patada a seguir"? Per què hem d'esperar el 2007? On està escrit que el nou sistema de finançament, si el volen fer, no el puguin fer immediatament? Per què la no (...), en vers de ser de sanitat no ha estat també d'educació i de tot el sistema de finançament?

Doncs, jo li diré, perquè, com vostè molt bé ha dit i vostè diu que això és molt positiu, la pressió d'Esquerra Republicana de Catalunya ha estat per al finançament sanitari i no per al finançament general. I l'estratègia és: anem a posar un pegat de dos anys, acontentar els nostres socis i tirar endavant, cap a l'any 2007, que, a més, el vicepresident segon ja es va curar en salut i va dir, bé, si a l'any 2007 no hi ha acord, seguirem aplicant aquest fins que tenguem acord amb el nou sistema de finançament. Què vol dir això? *Ad calendas graecas*, com sempre. Molt bé, respectable, no passa res, però almanco crec que no hem d'enganyar ningú.

Quant a la igualació del finançament per càpita, hi ha una cosa que he oblidat ressaltar i és que el president de Canàries, dins la Conferència de Presidents, plantejant la posició que teníem a les Illes Balears i defensant el cost d'insularitat o la

pluriinsularitat, va presentar una proposta que a mi me pareix molt interessant i era, perquè és una cosa que encara no s'ha decidit, i això ho podem lluitar, i era que en el repartiment del fons sanitaris que s'introdueixen dins el pressupost s'hi introduïssin unes normes, uns mòduls de correcció que fixassin un sòl per davall del qual no hi pogués haver cap comunitat autònoma, és a dir que limitàssim les diferències de finançament per càpita a l'hora de distribuir aquest fons. No s'ha ni de dir que a mi me pareix una magnífica proposta, li vaig donar suport i crec que és una esperança. I a mi el cost de la pluriinsularitat del 20% crec que és un poc desmesurat, però bé, és igual, és evident que existeix un cost d'insularitat i un cost de pluriinsularitat.

El Partit Popular, i no vull parlar pel Partit Socialista, del que té la responsabilitat és de solucionar els problemes i d'intentar fer de la política aquest art del possible, d'intentar aconseguir que les coses millorin i que els problemes se solucionin; i amb la poca o molta que, segons les circumstàncies i les legislatures, els partits que som nacionals puguem tenir influència dins el govern d'Espanya, crec que podem, d'una forma molt més pràctica i pragmàtica, ajudar els nostres ciutadans que amb posicions que no condueixin més que a batalles perdudes i probablement a pocs fets reals.

En qualsevol cas, insistesc, els hospitals que s'havien de fer vostès varen tenir temps per gestionar aquesta sanitat com no varen gestionar, i varen tenir temps per iniciar aquests hospitals que no varen iniciar. En qualsevol cas, el final, i és l'important, efectivament se m'ha oblidat dir que, naturalment, mirin, a mi les coses que són ver m'afecten i se'm nota, les coses que no responen a la realitat, sincerament, me preocupen poc. Jo ja duc massa anys amb aquesta història i en política com per poder garantir que jo defensaré sempre els interessos dels ciutadans de les Illes Balears per damunt de qualsevol altra cosa, i això no és incompatible ni ho serà amb una línia ideològica, homogènia, d'un partit, que és el meu partit i que defensam a nivell nacional. Per tant, naturalment que nosaltres a la comissió mixta aprovarem el sistema si el sistema significa agafar els doblers, tal com ens varen recomanar els portaveus; però jo també podré dir que nosaltres no hem aprovat un sistema que creïem que no complia les nostres expectatives, nosaltres no hem aprovat un sistema que ens perjudica o almanco que no ens iguala a rebre el finançament mitjà que rep la resta de ciutadans de l'Estat. De fet, si vostè ho volgués recordar, a la darrera reunió del Consell de Política Fiscal i Financera, prèvia a aquest consell, va existir un vot quant als plans d'estabilitat, era crec que a Galícia i a les Illes Balears, distint de tota la resta de comunitats autònomes. Durant la legislatura passada, en el Consell de Política Fiscal i Financera no es va produir cap vot d'aquestes característiques de les Illes Balears respecte de la resta de comunitats del Partit Socialista. Però això és igual, insistesc, és un tema que tampoc no me preocupa.

Canten papers i menten barbes, i aquest és el final i crec que és el més important: com estàvem i com estam? I ara de qui és responsabilitat com estam? Perquè, tots els mals venen del passat? Però ara hi ha un nou govern, ara hi ha un nou tarannà i ara s'ha negociat un nou sistema, un nou acord en sanitat; ara de qui és la responsabilitat d'aquest acord? Que un ciutadà de Cantàbria tingui un finançament mitjà per a sanitat, que és un 33% superior al de les Illes Balears, no he dit ni un 5 ni un 10, dic un 33%, de qui és responsabilitat ara que un ciutadà

d'Extremadura tingui un finançament per càpita en sanitat superior al de les Illes Balears en quasi un 20%? I a més, els recomanem que puguem llegir les dades, que me les he deixat ara, del número de llits, que és molt interessant, i les dades del número de llits per habitant i de personal sanitari per habitant; de qui és responsabilitat ara que les Illes Balears tinguin aquest finançament, de qui és responsabilitat que nosaltres no puguem tenir el mateix finançament que té un ciutadà mitjà d'Espanya, de l'Estat espanyol? Aquesta és la nostra frustració.

Què hem millorat? D'acord, i jo agraeixo a tothom i especialment al Partit Socialista que haguem pogut millorar aquest finançament, però l'important són els temes relatius; els altres també han millorat, i en termes relatius estam igual, que això que tant critiquen vostès, en termes relatius estam a 33 punts de distància de la comunitat que té el major finançament per càpita, un ciutadà de Cantàbria rep per la seva sanitat un 33%, avui, no ahir, que era tan dolent, avui. I amb la proposta del Govern d'Espanya, un 33% més que rep un ciutadà de les Illes Balears; jo no vull llevar res al ciutadà de Cantàbria, ni vull llevar res al ciutadà de cap comunitat autònoma, però sí crec que és legítim que nosaltres defensem una equiparació.

I un afegit, per acabar, que l'ha dit el Sr. Sampol i que té raó: aquí hi incloem el fons d'insularitat, que no l'hauríem d'incloure, amb això té raó el Sr. Sampol, perquè aleshores mesclam ous amb caragols. Si resulta que el fons d'insularitat l'hem d'emprar per igualar el finançament per càpita de res serveix el fons d'insularitat, perquè el fons d'insularitat ha de pagar una altra cosa, ha de pagar la pluriinsularitat, ha de pagar el fet insular. Per tant, encara tendríem més distància, si no incloguéssim aquest fons de solidaritat, tal com ha dit el Sr. Sampol, que és ver. Però aquesta és la dada, aquesta és la realitat, al final tota aquesta discussió, totes aquestes reunions, tot això no ha modificat, desgraciadament, una situació que fa que les Illes Balears, els ciutadans, rebem molt menys finançament per persona que reben la resta de comunitats autònomes a Espanya.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Rosselló?

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. President de la comunitat autònoma, bé, jo crec que en aquest segon torn ja li donam voltes al mateix i es demostra que no parlem el mateix llenguatge en tota una sèrie de coses. El Sr. President de la comunitat s'entossudeix a dir que hem dit que tots els mals venen d'abans, jo no he dit que tots els mals venen d'abans, ningú ha dit que tots els mals d'abans, però jo dic que també venen d'abans. Per tant, tal vegada ens posaríem d'acord fàcilment en lloc de tirar-nos la pilota d'aquesta forma; o sigui, on són els mals de la finançació? Que venim d'un sistema de finançació que no funciona, que s'ha demostrat que no funciona, que no és vàlid, que no és suficient; que venim d'unes transferències pèssimament, mal dotades, i que hi ha un creixement indiscutible de la població. O no? O sí? Jo ho vull

aclarir, perquè si parla vostè pareix que tot el problema és el creixement de la població; tal vegada si parlen altres pareix que tot el problema és el que hi havia abans; jo he dit de les tres coses, per igual. Per tant, ara tenim un finançament sanitari no suficient, no equilibrat amb la resta de la comunitat autònoma, però millor del que teníem abans. Crec que no és tan difícil posar-se d'acord damunt aquest tema si no ens entossudim a veure qui es tira els trastos al cap de l'altre.

Clar, evidentment les interpretacions ja sobre les bondats del Govern del PP el temps del govern aquí, etcètera, i que el Sr. Matas era l'objectiu a batre i tal, clar, jo tenc una visió bastant diferent i he sofert en les pròpies carns el que és intentar treure qualque cosa del Govern de Madrid una altra època, d'una actitud de boicot total del Govern del PP durant quatre anys al govern d'aquí. Per tant, això són interpretacions, vostè diu aquesta, jo dic l'altra, els fets objectius és que teníem una finançació que no era adequada, com es demostra posteriorment, després podem discutir perquè es vota o no es vota, per exemple vostè ha tengut una possibilitat que no vàrem tenir d'altres: vostè ha pogut a la Comissió de Presidents i votar el que ha volgut, i passat demà, o demà, me pareix que és demà, anar a la Comissió de Finançament i agafar els doblers i sortir corrents. N'hi va haver d'altres que no varen tenir tanta sort, que si no votaven sí no podien agafar els doblers i anar-se'n. Per tant, no és el mateix, no és la mateixa actitud per part del Govern central a l'hora de decidir o no decidir.

Però en definitiva anam a allò que anam, hi ha tot un seguit d'aspectes positius que han millorat en aquesta etapa, una d'elles és..., ja no sé que és el debat d'avui, però reduir la idea de la Comissió de Presidents al mal funcionament no crec que sigui adequat tampoc. Crec que evidentment no hi ha hagut el funcionament adequat, no hi ha hagut els mecanismes adequats, també se posa en marxa aquest tema, però ja m'agradaria a mi una Comissió de Presidents que funcionés com cal, que tengués tot el temps del món per debatre, que tengués el sistema, que tengués totes les facilitats, jo el canviava ara mateix pel Senat que tenim. El que necessita aquesta comunitat autònoma és precisament una concepció d'un Senat que representi les comunitats autònomes, que representi els governs de les comunitats autònomes, com té Alemanya, o com hi ha a altres bandes. Per tant, que s'hagi donat aquesta passa per constituir una Comissió de Presidents me pareix positiu. Si això queda en fer-se una foto cada sis mesos no servirà per a res. Si això serveix per anar avançant cap a una concepció cada vegada més federal de l'Estat tindrà el nostre suport.

El fet és que per una sèrie de raons partíem d'un finançament molt insatisfactori, que s'ha demostrat que no donava el que requerien les distintes comunitats autònomes, Catalunya, vostè repeteix seguidament el tripartit, repeteix Esquerra Republicana i la pressió que allà hi ha, perfecte. Però a la majoria de comunitats autònomes..., quina comunitat autònoma no té problemes de finançament sanitari en aquests moments? Totes tenen problemes de finançament sanitari. Per tant, alguna cosa falla. En definitiva hi ha un problema de finançament autonòmic perquè parlam només d'autonòmic, si parléssim de municipal sí que... En definitiva allò que és l'Estat globalment que s'ha de dividir en Estat, comunitats autònomes, ajuntaments, ara per ara no hem encertat en distribuir-ho bé, no ho tenim ben distribuït.

Per tant, patim les conseqüències cada vegada que parlam d'aquest tema i se destapa la *caja de pandora* cada vegada que algú diu certes coses en públic, però aquesta és la veritat. La veritat és que cal reconsiderar tot el plantejament del finançament. Que s'hagués pogut fer ara enlloc de fer-ho el 2007 sí ja m'agradaria, de totes formes que m'atribueixi a mi la responsabilitat d'això me pareix excessiu, ja m'agradaria que vostè me pogués criticar a mi que per culpa nostra no se discuteix ara i se discutirà el 2007. Desgraciadament no tenim tanta influència en la vida política estatal. Però bé, s'hagués pogut discutir ara, però el que és important... dos anys són dos anys, si se discuteix seriosament aquesta discussió, si se planteja seriosament aquesta discussió, sens dubte serà el debat més fonamental de la legislatura. Vostè mateix ha dit moltes vegades, que més important que les reformes dels estatuts és el sistema de finançament. Coincidesc, si aquest debat no se soluciona com toca, ja pot dir el que vulgui la lletra dels estatuts d'autonomia, ja pot dir el que vulgui, perquè aquest és el vertader debat de com assegurar un sistema de funcionament com cal. Ja hi arribarem.

Per tant, no me pareix de bades treure conclusions d'aquest debat d'avui en la línia de dir "hem donat una passa en relació a allò que cal, però aquesta passa queda pendent de cobrir altres necessitats". I quines són aquestes altres? Les que s'han enumerat, les que ha enumerat aquí el Sr. Sampol, les que he dit jo, la població, etcètera. Si tots aquests conceptes, els que hem inclòs, la insularitat, els estrangers, com els que no hem inclòs, no els contempla a l'hora de la veritat, el 2007 tornarem foradar i en aquest cas ja no serà quedar a meitat de camí, sinó que serà en definitiva perdre un tren de la història per bastant de temps perquè no se fa una reforma del finançament autonòmic cada any, ni cada dos anys, se fa per a una etapa d'estabilitat que la necessitam tots.

Per tant, la nostra opinió damunt aquest debat i el que ha significat aquesta Conferència de Presidents és una passa important en allò que hi havia abans, una passa important amb la inclusió de determinats conceptes que no estaven contemplats a l'hora de parlar d'aquest tema, però que sense cap dubte no hem arribat a cobrir els objectius que necessitam cobrir i que per tant, tot allò que sigui avançar en propostes unitàries des d'aquesta cambra perquè el debat del 2007 el facem conjuntament tots amb força i com cal, positiu serà per a la nostra comunitat, per als nostres ciutadans i per a les nostres ciutadanes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Sr. Pere Sampol per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, estam evolucionant del debat sobre el finançament de la sanitat cap els problemes generals del finançament de les Illes Balears. Bé jo ara els demanaré que m'atorguin una certa neutralitat, sobretot a l'hora de valorar el sistema de finançament que va entrar en vigor el 2002 i el seguíem, encara que físicament no fos present a les reunions, el seguíem per les informacions que ens donava el conseller d'Hisenda d'aleshores. I la veritat és que el sistema de

finançament i les negociacions no podien evolucionar millor perquè s'acceptava una vella reivindicació de les Illes Balears, que el criteri principal fos la població i això naturalment beneficiava especialment Balears, Catalunya, el País Valencià, etcètera.

Però al final el tema se va tancar malament i se va tancar malament perquè el nou sistema, en el nostre entendre, planteja tres problemes. Primer, que se va tancar amb el cens del 99 i no del 2002, que ja tenien més d'un 12% de població. Segon, que l'Estat va mantenir la capacitat normativa damunt impostos transferits o que se transferien a les comunitats autònomes i va passar per exemple que el Sr. Aznar va bravejar de baixar impostos transferits a les comunitats autònomes, les modificacions damunt l'Impost de la Renda de Persones Físiques, o l'impost de transmissions, crec que era, tenien un impacte sobre la caixa de les comunitats autònomes. És a dir, que ell baixa els impostos que havien de recaptar els altres.

I allò que en el darrer moment, el darrer dia, va ser una gerra d'aigua freda que no ens va deixar capacitat de reaccionar, jo avui li confés que hagués estat partidari de dir que no al nou sistema de finançament i no acceptar sanitat, avui hagués estat el meu criteri si haguéssim tengut més temps de valorar-ho. I és que el darrer dia se va introduir la clàusula d'anivellació, mitjançant el qual Balears ha d'aportar al fons de suficiència allò que avui suposen 183 milions d'euros. En aquell moment 30.000 milions de pessetes. Si ara en el nostre sistema, a més a més dels recursos que hem obtingut, injectes aquests 30.000 milions de pessetes s'ha solucionat parcialment el problema. Així el sistema hauria estat relativament bo, relativament bo sobretot comparant-ho amb l'exterior. Però aquest atracament de darrer moment de 180 milions d'euros és que ens va baldar i eren 180 milions d'euros que ens corresponien per població. El problema era que la nostra població havia crescut molt més que la resta, pareixia que el gran beneficiari del nou sistema era Balears, però era que la població havia augmentat. Aleshores hem de reconèixer que no hi va haver capacitat d'anàlisi de l'impacte que tenia això. Després hi ha un altre fet i és que el cost real de la sanitat estava maquillat, perquè els darrers balanços ja s'havien tancat amb factures dins el caixó. És a dir, que la sanitat va venir transferides amb factures dins el caixó, per ser conscients.

Bé, en tot això el Govern anterior no va demanar la col·laboració del PP? Bé, evidentment hi havia 4 partits dins el Govern, cadascú parlarà per a ell. Però jo li parlaré per les penúries que va passar el conseller d'Educació i Cultura, Damià Pons. Se va cansar de demanar entrevistes a la ministra, se va cansar d'enviar cartes, se va cansar de plantejar el tema dins la Conferència Sectorial d'Educació i ni li responien, ni l'educació de debatre el tema. Per tant, aquí hi va haver realment una insensibilitat per a un problema que tenien els ciutadans de Balears que ja en educació patíem un creixement de la població escolar que no tenia altra comunitat autònoma. Jo no sé què feren els altres, però sí record un detall que deu tenir la seva importància i és el detall de convidar el Partit Popular a participar de totes les comissions mixtes creades per negociar el règim especial i el Partit Popular va ser convidat i hi va participar. I el règim especial no se va desplegar maldament hi hagués el Partit Popular a dins.

Bé, el Sr. Matas ha dit que el Govern de l'Estat tenia una obligació moral d'afrontar el dèficit de la sanitat de les comunitats autònomes, tot i haver-ho transferit. Jo compartesc, ho he dit a la primera intervenció, no hi havia una obligació legal perquè la clàusula del 3% és pràcticament insuperable, però sí hi havia una obligació moral. I efectivament vostè mateix ha dit, aquí s'ha disparat la recaptació de la Seguretat Social, fruit de l'increment de la població, ara la regularització dels immigrants i no en participam. Bé, i per què la caixa única és sagrada? Estam parlant de qüestions ideològiques i estam parlant de qüestions que hem debatut en anteriors ocasions, estam debatent, debatem ja dins la ponència que està estudiant la reforma de l'Estatut d'Autonomia. El Sr. Huguet ha dit: "hem de ser bel·ligerants per aconseguir el mateix que tenen els altres ciutadans de l'Estat". Miri, jo aquestes..., perdó, aquestes bravates quan se és bel·ligerant contra els adversaris polítics, jo les aprecii quan governen els teus. En el passat debat de política general de l'Estat va sortir una diputada de Balears, la Sra. Salom, quan el Sr. Zapatero repassava les comunitats... "¿Y Balears?". Això va ser un gran triomf, però és que la Sra. Salom no hagués dit ni això, ni a Balears si el President del Govern hagués estat el Sr. Aznar. Aquest és el problema, que als seus vostès ni els piulen i ara hem de ser molt bel·ligerants.

Ara el Partit Popular té una postura presa i que comparteix el Sr. Matas. El Sr. Matas què ha dit reiteradament, que ell no és partidari de reformar els estatuts d'autonomia, que aquest no és un debat ciutadà, que no és partidari de negociar un nou sistema de finançament, fins i tot, a la Reunió de Presidents del Partit Popular que hi va haver la setmana passada, un dels punts que deia el comunicat de premsa és que el Partit Popular està satisfet del sistema de finançament del 2002. Com el President de les Illes Balears pot dir que està satisfet del sistema de finançament del 2002 si condemna els ciutadans de Balears a rebre 241 euros per habitant menys que la resta dels ciutadans de l'Estat? Com pot estar satisfet Sr. President? Vostè ha de dir que aquest sistema, per l'evolució de la població, pel que sigui, està desfasat i l'hem de revisar. I com a màxim responsable dels ciutadans més perjudicats d'aquest sistema ha de dur la bandera i no ha de dir: "jo no tocaria res, però si els catalans ho toquen jo també vull el mateix que els catalans". No senyor, nosaltres tenim un problema més greu que els catalans i no hem d'anar a remolc dels catalans, els hem de passar davant i ens trobarà per passar-los davant. Però aquesta postura tan provinciana, la reunió de l'altra dia amb el portaveu del PSOE és que és patètic allò que surt d'allà, un que troba que som massa petits i l'altre que només si ho fan els catalans. Per favor! Per favor! Un poc de dignitat, representen un país i ja té 1 milió d'habitants que depenen de vostè.

I fa una pregunta, de qui és la responsabilitat avui del finançament? De qui és avui la responsabilitat del finançament? Com qui dir, ara governen els del PSOE, idò ho resolguin. Bé, jo crec que hi ha una altra pregunta i després donaré dues possibles respostes. De qui són els recursos econòmics, fiscals, de qui són els impostos que se generen a les Illes Balears? a) Dels ciutadans de les Illes Balears. b) De tots els espanyols. Aquest és el tema clau del debat d'avui. Si són dels ciutadans de les Illes Balears, que són solidaris, hem demostrat ser solidaris, reivindicarem que els hem d'administrar, gestionar, recaptar, els ciutadans de les Illes Balears mitjançant les institucions pròpies, mitjançant els governants que han sortit elegits de les urnes. Si són de tots els espanyols haurem d'acceptar que tots els

espanyols ens ho administrin. Seria una possibilitat acceptable des de les Illes Balears si tenguéssim una tradició històrica de què ens tracten justament. Però amb els antecedents històrics que tenim, d'uns i d'altres, d'altres i uns, confiar que ens ho arreglaran? Per tant, de qui és la responsabilitat de resoldre el problema? Primer, de tots els que estam avui aquí? Que en aquest moment tenim un instrument que és la ponència que estudia la reforma de l'Estatut d'Autonomia? Acceptaran que dins les competències hi hagi una hisenda pròpia, una agència tributària pròpia de les Illes Balears que tenguí la competència exclusiva de recaptar els impostos que se generen a les Illes Balears? No, no perquè vostès delegaran al seu partit la redistribució dels recursos i ja sabem com les gasten des del seu partit i els d'aquest altre partit.

Per tant, la responsabilitat és d'aquí. Que vostès la vulguin assumir és una altra qüestió, jo ja sé la resposta, seguiran delegant la responsabilitat i així ens anirà, com sempre.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Matas, unes qüestions que tal vegada han quedat poc aclarides i valdria la pena precisar en aquesta darrera intervenció que tenim com a Grup Parlamentari Socialista. Evidentment de les referències que feia vostè de la passada legislatura, jo ni tan sols li contestaré perquè alguna de les afirmacions que han fet estan tan lluny de la realitat que jo crec Sr. Matas no sé si entenia molt bé el que estava succeint a Madrid, però el que estava succeint a les Illes Balears..., se veu que ho va trepitjar poc.

Quant a la Conferència de Presidents autonòmics, vostè ha argumentat en la seva intervenció que té algunes problemàtiques i jo no he encetat el debat de com hauria de ser la Conferència de Presidents, o no ha estat la meua intenció en la meua intervenció inicial, sinó tot el contrari. Li he explicat que ara hi ha una Conferència de Presidents autonòmics a l'Estat i que això és positiu. Li he explicat que abans, quan vostè era ministre d'aquell Govern, els presidents que no eren del mateix color polític que el Partit Popular, ni tan sols se'ls rebia per explicar les problemàtiques necessàries que teníem aquí a les Illes Balears, igual que tenim avui, i ni tan sols el President Aznar rebia els presidents autonòmics que eren d'un altre color polític. Per això he valorat molt positivament que ara hi hagi un Govern a l'Estat, el Govern socialista, que ho vegi d'una forma diferent, que entengui l'Espanya plural, que entengui que hi ha d'haver col·laboració i coordinació entre les diferents comunitats autonòmiques, que tothom s'ha de saber asseure a una taula i s'han de plantejar les problemàtiques i s'han de cercar solucions conjuntes, però convindrà amb mi que això no té res a veure amb l'època anterior i que per tant hem millorat moltíssim i que hem de seguir millorant, òbviament, òbviament que hem de seguir millorant, però hem millorat molt respecte del que teníem i del que tenim ara, perquè ara tenim la sort, com dic, de poder seure i de poder parlar, com a mínim aquesta la tenim i això és altament important.

Quant a la Llei de finançament autonòmic, una sèrie de qüestions que haurem de precisar molt, Sr. Matas, que haurem de precisar molt. Miri, li repetesc, el Govern de l'Estat no tenia l'obligació legal, no té l'obligació legal d'assumir un finançament extra per a les comunitats autonòmiques en termes sanitaris, no la té perquè la llei que vostès varen fer, la Llei 21/2001, diu clarament que no la té, que es transfereix la competència de sanitat, que es transfereix el finançament i per tant a partir d'allà és en base a aquell sistema de finançament autonòmic on tothom s'ha d'anar modulant. I què varen fer amb aquesta llei vostès, Sr. Matas, vostès, el Partit Popular? Varen posar una clàusula de modulació que és impossible de fer efectiva, que era que les comunitats autonòmiques havien de créixer 3 punts, no 3%, 3 punts per damunt de la mitjana de creixement estatal, i l'època que les Illes Balears hem crescut més, la mitjana estatal va créixer 2,10, hauríem d'haver crescut 5,10 punts, i vàrem créixer 3,33, nosaltres, que som els que creixíem més. Per tant, era inassolible poder tenir un millor finançament amb la llei que vostès ens varen deixar, aquesta és la realitat de la llei que vostès varen fer, Sr. Matas, i per tant convé que ho digui clar, la pròpia llei no donava més recursos econòmics a les Illes Balears. Si haguéssim seguit amb el seu sistema de finançament, ara no estaríem parlant d'una injecció econòmica per a les Illes Balears.

En definitiva, si el Sr. Rajoy hagués estat president de l'Estat ara no estaríem parlant d'això, no estaríem parlant ni d'un nou sistema de finançament autonòmic ni d'una injecció de doblers extra, perquè això és el que vostès no pensaven. I li repetesc, Sr. Matas, des del maig del 2003 al maig del 2004 vostè era president d'aquestes Illes i el Sr. Aznar era president del govern de l'Estat, en cap moment a cap consell interterritorial la consellera de Salut, ni vostè en cap moment, va plantejar que se'ls donàs més doblers per a sanitat, això és així, a cap moment. Hi ha totes les actes del Consell Territorial de Salut on la consellera Castillo mai no va demanar aquesta modulació de la llei perquè era inassolible i vostès ho sabien; és més, la ministra Pastor, dia 7 de març del 2004 ve a les Illes Balears i diu que l'Estat no pensa fer més aportació en sistema sanitari a les Illes Balears, i això és així. Per tant, ho assumeixin, i la llei la varen fer vostès, li agradi o no li agradi.

Però ara li explicaré bé què va succeir, a vostè i al portaveu del Partit Popular, que veig que no degueren entendre res del que succeïa allà tampoc. El sistema de finançament autonòmic de l'any 2001 és cert que a un moment inicial es va pensar que per a les Illes Balears tenia beneficis, perquè donava més quantitat de la que teníem inicialment; però què passa? Vostès a darrera hora posen la regla de modulació, que explicava molt bé el Sr. Sampol, on castiguen les Illes Balears i la comunitat de Madrid, la posen d'amagat la regla de modulació, val? Però és que no només fan això, sinó que en el Senat, amb la tramitació, vostès, el Grup Popular presenta una esmena que diu que si no s'accepta la competència sanitària es queda fora del sistema de finançament autonòmic.

(Remor de veus a la sala)

Això és el problema de tot el sistema de finançament autonòmic, Sr. Matas, i pareix que no ho han entès.

(Aldarull a la sala)

Aquest és el xantatge polític que va fer el Partit Popular a les comunitats autònomes, aquesta competència és la que no varen negociar, la competència sanitària no la varen negociar amb les comunitats autònomes, en feren xantatge, i vostè diu que qui té la culpa del xantatge polític és la víctima. Però, com s'atreveix, Sr. Matas, de dir això avui aquí damunt aquesta tribuna, si vostès, via una esmena en el Senat, varen dir que quedàvem fora? O sigui, res; i com que estan tan acostumats a aquesta cultura, es pensen que ara el govern els farà el mateix; idò, ja li dic, no els faran això, de cap manera, perquè això no ho hem compartit mai aquesta forma de fer política. I vostè, la Llei 21/2001, va anar al Consell de Ministres i vostè era ministre de Medi Ambient en aquell moment i vostè, per tant, és culpable d'allò, i el Govern de les Illes Balears en aquell moment va fer 38 esmenes a la transferència de la competència sanitària, sap quantes n'hi varen aprovar? Zero. Quantes en va defensar el Partit Popular? Zero. A quantes vostè fa fer cas? Zero. I parlàvem d'això que estàvem amb la població del 99, que estàvem sense infraestructures, parlàvem d'això, Sr. Matas, de què es pensa que parlàvem nosaltres?

I és del mateix que seguim parlant, la gran diferència és que nosaltres, tant des del Govern com ara des de l'oposició parlem del mateix, i defensam el mateix i nosaltres no feim el que vostès feien; nosaltres hem assumit la responsabilitat, hem dit al Govern socialista d'Espanya: heu de millorar la situació financera de les Illes Balears, per justícia de les Illes Balears, i hem lluitat dins el nostre partit, i el Govern socialista ha respost, amb una proposta que beneficia les Illes Balears, així de clar, Sr. Matas, i convé que comencem a parlar clar a la ciutadania i que diguem la veritat i cadascú assumeixi les responsabilitats polítiques que hagi d'assumir.

(...) de gaire cosa d'aquest sistema de finançament perquè al Sr. Huguet veig que això no li ha quedat clar, el fons de garantia, i vostè ho sap, acabava a l'any 2004, si ara no es posa és que ha acabat, segons el sistema de finançament autonòmic de l'any 2001, i això és la realitat, només durava tres anys. I això és la realitat i acabava en el 2004, i ara es fa una continuïtat d'aquell fons de garantia.

I per tant això jo crec que ha quedat meridianament clara la situació que va succeir. I li puc dir una altra cosa, el Partit Socialista en el Congrés de Diputats no va donar suport al sistema de finançament de l'any 2001, ho entenguin bé, no va donar suport, no va votar a favor del sistema de finançament autonòmic de l'any 2001 el PSOE, no va votar a favor; i en el nostre programa electoral dúiem clarament que canviàvem el sistema de finançament autonòmic i és el que pensam fer, amb l'acord de totes les comunitats autònomes. Però mentre arribi aquest acord no ens hem rentat les mans, i li he explicat: què ha fet el Govern de l'Estat? Ha posat una solució per a dos anys o fins que hi hagi l'acord de finançament autonòmic en termes sanitaris, perquè és una proposta clau del programa electoral del PSOE, a vostè que tant li agrada complir programes electorals, idò bé, s'hauria de llegir el dels altres, li convendria, perquè això és una proposta clau nostra. I la proposta, li repetesc, és: més doblers, més doblers per a les comunitats autònomes, més capacitat normativa, millor situació de tresoreria, que no ens enganyarà que van bé els avançaments de dos anys que el seu govern no feia, per tant se'ls quedava i els retardava dos anys a cobrament a les comunitats autònomes, i millor gestió sanitària,

i no tenc temps per tornar entrar al debat, però segur que tindre temps en altres ocasions de poder parlar d'això.

El compromís de les comunitats autònomes també és millorar la gestió i l'eficiència sanitària i per això li deim que no té cap sentit i encara no ens ha explicat, ni políticament, ni tècnicament, ni sanitàriament, ni socialment per què s'entesten a fer un hospital que costa 140 milions d'euros més, amb tots els problemes que això causa. Per tant, crec que convendria que ho explicàs.

I acab, Sr. Matas, nosaltres la responsabilitat l'hem demostrada i la seguirem demostrant, seguirem defensant els interessos dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, d'això no li càpiga cap dubte, ho seguirem fent, i li farem costat en totes aquelles reivindicacions que siguin justes; però, Sr. Matas, hauria de ser seriós i rigorós i quan ens convoca ha de ser per parlar i per acordar i després ha de transmetre els acords, si és això el que vol fer, no té l'obligació evidentment, però si ho vol fer, ho hauríem de fer així. I l'abstenció del Consell de Política Fiscal i Financera, diguin el que diguin, respon a les ordres que va donar el Sr. Rajoy, i si no m'expliqui quin front comú va fer amb les Illes Canàries, que vostè diu que va fer front comú amb els portaveus de les Illes Canàries; doncs bé, els portaveus parlamentaris no li varen dir mai que s'abstingués i les Illes Canàries va votar a favor en el Consell de Política Fiscal i Financera i vostè es va abstenir, quin front comú fa, amb què, quin front comú va fer? Vostè va fer una altra opció, que va ser l'opció que va decidir el Partit Popular a nivell nacional.

I jo li torn demanar molt clarament: què farà el Govern a la comissió mixta? Crec que és el que hem de saber els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears; signaran aquest acord previ i per tant entrarem dins aquest sistema, perquè no ha quedat clar a l'explicació del president, o seguirem amb el posicionament o creuran el posicionament del Sr. Rajoy -jo l'altre dia llegia un company seu, el de la comunitat valenciana, que deia que "*las comunidades del PP se pueden convertir en un no cuando el Gobierno acabe de aclarar las cifras*"; nosaltres li demanam que estigui per damunt de l'interès partidista, que defensí els interessos dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears i que, per tant, exerceixi amb la responsabilitat que té i que li pertoca. Si és així, evidentment tindrà el suport de tothom; si evidentment segueix seguint les directrius només a nivell partidista i no fa cas de la defensa dels interessos dels ciutadans i ciutadanes, de l'interès general, evidentment no tindrà el nostre suport.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Sr. Huguet?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Deixarem de banda el mal humor, l'agressivitat i passarem a la *sonrisa Zapatero* que a aquesta hora supòs que tots estarem desitjosos de tornar al debat.

La veritat és que és lamentable, és lamentable arribar a aquesta situació a aquestes alçades, on, per tenir un mínim de notorietat, s'ha de ser agressiu, s'ha de demostrar que hi hagi contundència amb les paraules, que no amb els arguments, que és molt diferent i no entrar en el bessó de la qüestió. Radiografia d'avui ...

(Remor de veus)

Li interessa, senyor ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Quetglas, per favor, si és tan amable.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Ni Zaplana, ni Acebes, Joan Huguet, val?

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

Per tant, radiografia, açò és del que tractam: volem millorar aquesta radiografia d'aquest malalt que és la sanitat de les Illes Balears? Volem millorar i reconèixer que hi ha 3,7 llits d'hospitals públics i concertats i 8,6 professionals cada 1000 habitants a nivell d'Espanya i aquí són 2,9 i 6,4, volem millorar o no volem millorar? D'açò tractam avui. Volem millorar o no volem millorar la finançació per càpita degut a l'evolució de l'increment del número d'habitants que hi ha hagut a les Illes Balears, volem millorar o no volem millorar? Açò és del tractam avui. Volem arribar o no volem arribar -i jo aquí sí que deman un repàs al *Diari de Sessions* perquè he dit, entre cometes, quan jo he dit "bel·ligerants" no és per encalçar ningú, jo he dit que nosaltres no volíem cap privilegi, ens volem igualar a la mitjana estatal, a la mitjana, ni una pesseta més o ni un euro més, ni un euro menys, quant a la igualació. I després, defensar els trets diferencials que nosaltres tenim, d'açò estam tractant, no d'altres coses.

Volem reconèixer o no volem reconèixer que en el primer resultat de la liquidació del 2002 hi havia aquest diferencial de gairebé 200 i busques d'euros per persona a les Illes Balears en relació amb la despesa sanitària que tenia per persona la mitjana espanyola, volem millorar o no ho volem millorar? D'açò tractam. Els ciutadans estan cansats de veure que els polítics jugam a ping-pong. I avui la situació que hi ha avui, hi ha una responsabilitat i és la responsabilitat de qui governa, donar solucions, es volen o no es volen donar solucions? Si es volen donar solucions, deixin el passat tranquil, ja els ho he dit, medalletes, seguïu amb l'exemple del Sr. Bono, totes les medalles que vulguin, totes, i vostès agafin la bandera, que nosaltres vendrem darrera, no hi ha cap problema, però l'agafin, l'agafin, és d'açò que tractam. Perquè no es tracta aquí de fer retrets al Partit Popular de les Illes Balears o al Partit Socialista, aquí es tracta dels ciutadans de les Illes Balears, es tracta de la salut dels ciutadans de les Illes Balears, punt.

I anem al sistema de finançació: no és ver que el Govern Zapatero reconegui per primera vegada el fet insular amb aquesta revisió, és fals. El sistema de finançació que es va establir l'any 2001 i que entra en vigor l'any 2002, dia primer de gener del 2002, de règim comú, és un sistema unitari que té tres subsistemes: competències comuns, competència de sanitat

i la competència de l'IMSERSO; amb les competències de sanitat hi ha tres barems: la població, població de majors de 65 anys i el fet insular. Aquesta és la realitat; que açò s'ha de corregir i que en base a açò es pot millorar la finançació? Que és millori.

I una altra qüestió que tampoc no han d'enganyar, que el president l'ha volguda deixar molt clara aquí damunt avui: és cert que nosaltres hem millorat la finançació des que hi ha hagut aquesta reunió del Consell de Política Econòmica i Fiscal, és cert, però no hem estat únics, s'han igualat totes les comunitats autònomes, absolutament totes, el repartiment ha afectat totes les comunitats autònomes, totes les comunitats autònomes de règim comú, totes, però els diferencials continuen sent els mateixos o més grossos. Per tant, benvingut sigui aquest increment, però no és ni prop fer-hi suficient.

I no és cert tampoc que no hi hagi una obligació legal perquè hi hagi efectes correctors al llarg del procediment d'aplicació del sistema definitiu si al llarg del temps es demostra que resulta insuficient o hi ha clares diferències entre uns i els altres, no és cert, perquè hi ha un sistema de revisió que es pot posar en marxa en qualsevol moment, per acord del que s'ha fet, del Consell de Política Econòmica i Fiscal.

I per acabar, no deu ser tan dolent el que es va fer el 2001, 99-2001 i entrada en vigor el 2002 quan hi va haver unanimitat de les comunitats autònomes, quan va ser aplaudit pel Grup Socialista, per boca del Sr. Rodríguez Zapatero, i l'únic que es va despenjar en aquell moment va ser Andalusia. Tot i açò, crec que és ben cert que va agafar amb el peu canviat, (...) i troians que es diu, perquè ningú no s'imaginava que en un procés de quatre a cinc anys hi hagués hagut aquesta immigració tan forta, que benvinguda sigui, que provoqués aquests desequilibris tan seriosos en el sistema de finançació en matèria de sanitat i en matèria d'educació. Però siguin rigorosos, vostès se'n recorden, perquè se'n han de recordar i si no ho hem de fer nosaltres, vostès se'n recorden què va passar l'any passat quan el Govern central havia de negociar el pressupost general de l'Estat? Vostès se'n recorden de les corregudes pels passadissos del Congrés dels Diputats ara present, ara retir? I vostès se'n recorden d'aquell compromís què va passar i què va ser? Sanitat. O retira l'esmena, Sr. Carod, que retiri l'esmena que nosaltres, no passis pena, que te convocarem la reunió, farem una reunió de presidents i treurem el tema de sanitat. Bé, jo esper que el Sr. Carod, davant aquest èxit que ha tengut en matèria de sanitat, faci exactament igual ara en matèria d'educació i puguem parlar del mateix.

Açò no du res de bo a la nostra comunitat autònoma, aquí el que hem de fer és ja d'una vegada per totes aquests temes que afecten la ciutadania de les Illes Balears, aquests temes que els haurem de gestionar nosaltres o vostès, avui, demà o demà passat, ens uneixin per reivindicar el que realment és just, no per mirar-nos els altres què fan, sinó el que realment és just; volem ser espanyols amb els mateixos drets i deure que ho són a Andalusia, que ho són a Catalunya, que ho són al País Basc i que ho són a Extremadura. En aquesta feina el Partit Popular seguirà fent feina.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. President?

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vull començar per recordar, perquè no es pugui tergiversar la realitat, que en aquesta mateixa tribuna, l'octubre, ho record, de l'any 2003, jo vaig dir i ho vaig repetir a una conferència posterior a Madrid, per tant li deman que no tergiversi la realitat i que l'accepti tal com és, li agradi o no li agradi, que un pic que havíem establert les prioritats d'aquells mesos de cooperació amb el Govern del Partit Popular en conveni de carreteres, conveni de regadius, Falca Verda, conveni de costes, etcètera, plantejaríem per al pròxim govern d'Espanya, fos el que fos, com a principal reivindicació, el finançament de la sanitat i de l'educació, vinculat a la població. Això ho he dit aquí, jo només li deman que ho reconegui. Per tant, exactament la reivindicació faria avui al Sr. Rajoy.

El sistema actual, és que si s'aplica no ens va malament; és que nosaltres, millorable, tot és millorable, però el sistema actual de finançament, que era el que hem demanat i el que hem reclamat, que s'apliqui, que s'apliqui amb les condicions de la població actual; seria una finançació pareguda a la que demanava el Sr. Sampol. De fet a la comissió sí ho reconeix, és per això que tampoc no hem de fer un castell d'un nou sistema de finançament; clar que si no s'aplica el sistema actual amb aquest benefici, doncs naturalment hi ha una nova discussió d'un nou sistema, però per això nosaltres deim que el sistema actual es pot aplicar bé, sempre i quan s'apliqui amb les garanties necessàries i amb la condició de la població que ara tenim.

Vull tornar valorar positivament la Conferència de presidents. Jo crec que és una bona iniciativa, és bo que se puguin reunir els presidents. Simplement ja duim un any i mig, anam cap els dos anys, no hauríem de quedar amb l'instrument, hauríem d'aconseguir alguna cosa més perquè no haurem guanyat res si feim grans Conferències de Presidents i no arreglam els problemes que tenim a les Illes Balears, no li vull recordar que són molts.

El finançament de l'any 2001 és l'acord del Consell de Política Fiscal i Financera. I jo li vull reconèixer avui aquí un acte de franquesa al portaveu del Partit Socialista de Mallorca, ha reconegut que avui no acceptaria el sistema, d'acord perquè si no és així varen negociar malament i en aquells moments ens representaven a tots i si varen acceptar que aquell era un sistema per a sempre i varen acceptar el 3% i totes aquestes coses, idò no ho haurien d'haver acceptat, quina manera de representar-nos és aquesta? I això sí que és dir blanc o negre, anar al Consell de Política Fiscal i Financera i dir que això és l'acord més bo del món i després sortir i votar en contra a nivell de partit polític. Jo crec que això sí que és no defensar el mateix sempre i en el mateix lloc. En qualsevol cas, ara no ho faran..., no ho digui tan fort, en el Consell de Política Fiscal i Financera el representant de Castella-Lleó va fer aquesta pregunta i no varen contestar. Jo esper que naturalment al final el respecte se pugui instituir, però ja ho veurem.

Sobre la comissió mixta li he contestat, a mi m'és igual el que faran els altres. Jo crec que allò que he de defensar crec que és en aquest cas l'interès generals i els interessos dels nostres ciutadans. Ja li he contestat, vostè no m'haurà escoltat, però li he contestat sense cap tipus de problema i ho vaig dir el primer dia. El vot de Coalició Canària és un front comú que jo crec que ha estat..., que ens ha anat bé, sincerament, ha estat positiu i crec que gran part de l'èxit del reconeixement de la insularitat és el front que hem fet amb les Illes Canàries perquè tenim els mateixos problemes, població i insularitat i naturalment en el Consell de Política Fiscal i Financera Coalició Canària no té la llibertat que tenim nosaltres per votar perquè evidentment té un pacte a nivell d'Estat, sigui tàcit o no sigui tàcit, que l'obliga a haver d'acceptar aquestes coses, malgrat a ells precisament per això també els va bé l'aliança amb nosaltres per poder defensar la insularitat i poder desmarcar-se una mica d'aquest acord que tenen, malgrat sigui tàcit amb el Partit Socialista.

Sobre el fons de garantia i me perdoni que li digui que se qui no ho ha entès és vostè. Aquí ningú discuteix que el fons de garantia acabava, el problema és que estam xerrant de finançament per càpita. Quan nosaltres xerram de finançament per càpita, xerram d'allò que ens separa del finançament mitjà, partim de les dades que ja tenim que són les actuals. Aquestes dades que ja tenim ja computen en el fons de garantia, per tant, la comparació ha de ser també amb el fons de garantia, sinó no és una comparació homogènia. És a dir, nosaltres quan deim que les Illes Balears estan 120 milions d'euros per davall del finançament mitjà és perquè ja comptam amb el fons de garantia, perquè l'hem tengut fins ara, si a damunt ens llevassin el fons de garantia és que la diferència ja no serien 120, seria més grossa. No sé si m'explic. És a dir, l'únic que deman és criteri perquè les comparacions siguin homogènies i que se puguin entendre.

En qualsevol cas crec que allà on ens du aquest debat és en aquest resultat. És a dir, jo dic de qui és responsabilitat aquesta foto que és la que queda, la foto de què tenim un 33% de finançament manco que un ciutadà de Cantàbria? De qui és responsabilitat la foto dels llits per 1.000 habitants, a més nosaltres gràcies als llits privats afortunadament podem tenir el total del 3,8, però que estam molt per davall la mitjana. Quan jo dic de qui és responsabilitat no vull culpes a ningú, el que vull és demostrar que aquesta debat allà on ens donam la culpa uns amb els altres només ens condueix a una situació que internament ens podrà satisfer, congratular i sobretot tal vegada amb els nostres simpatitzants, però de cara al gruix del ciutadà no crec que aportí realment qüestions positives. Si afrontam el debat sanitari i ens passam mig debat dient: "el passat, el passat, el passat" és difícil que ens centrem, crec que és allò que vol el ciutadà, en aconseguir que els nostres esforços de tots s'ajuntin per aconseguir un millor finançament.

I torn al principi, sobretot tenint en compte que aquest increment de finançament no serà un benefici per al Govern de torn, serà un benefici per als governs de torn i per als governs que vendran demà, passat demà, la pròxima legislatura i l'altra legislatura. I mentre ens donem les culpes uns amb els altres no crec que avancem en aquest camí, perquè pel mateix motiu que vostès diuen que això és culpa del passat, jo avui puc dir que això és culpa de vostès perquè avui vostès tenen el Govern, vostès ens donen aquest finançament i vostès fan que els ciutadans de les Illes Balears estiguin relegats a ser la darrera

comunitat autònoma d'Espanya en finançament. Però això no condueix a res i això és el que volia demostrar, jo crec que el procediment que d'alguna manera hem duit en aquest negociació i aquest sistema per part de tots, hauria de ser un camí extrapolable al futur a altres coses que realment enviessin un missatge de confiança als ciutadans i que a més de tirar-nos els trastos uns amb els altres i si nacionalisme i si Espanya i si tal, servís realment per alguna cosa important que és que els ciutadans de les Illes Balears tinguin una millor prestació sanitària i malauradament això només se pot aconseguir amb doblers, amb finançament.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

Senyores i senyors diputats, ara suspendrem la sessió per un temps d'una hora i mitja, però record que tots els grups parlamentaris tenen 60 minuts per presentar les seves resolucions. Ara són les 15,50, per tant, a les 16,50 si els sembla bé poden presentar les resolucions, fins a les 16,50, si ja les tenen abans les poden presentar quan vostès vulguin, fins a les 16,50.

I el ple..., mitja hora més si volen. Va bé a les 17,30? Idò a les 17,15. Per dinar tenen fins a les 17,15.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
